

“Fremvoksende nationer blokerede Kievs forslag”

Den 27. juni 2023 (EIRNS) – Det er overskriften på den brasilianske nyhedstjeneste UOL's velinformerede klummeskribent, Jamil Chades, opsummering af sidste lørdags møde på højt niveau i København om Ukraines fredsforslag, baseret på et interview med præsident Lula da Silvas særlige rådgiver for udenrigsanliggender, Celso Amorim, efter at han vendte tilbage fra mødet. Kernen i hans rapport er som følger.

“I weekenden, mens [Prigozjin]-krisen dominerede den internationale dagsorden, repræsenterede Amorim Brasilien ved et møde mellem G7-lande, nye vækstlande og ukrainerne i håb om at begynde at udstikke en vej til fred. Under mødet, der blev afholdt i Danmark, forsøgte regeringen i Kiev at presse en slutterklæring igennem, hvor deltagerne signalerede deres støtte til dele af ukrainernes fredspan. Men idéen havde ingen fremgang, især på grund af modstanden fra de nye vækstlande. Brasilien indtog også det samme standpunkt.

“For Amorim ville godkendelsen af dokumentet ‘ikke være produktivt’, og enhver idé om fred skal opstå fra samtaler mellem russere og ukrainere. Alligevel understregede brasilianeren, at mødet sluttede med en beslutning om at holde dialogen i gang, hvilket anses for at være et fremskridt i lyset af den internationale krise.

“Ifølge Amorim er denne proces dog nødt til at inkludere Kina og Rusland. “Der er ikke mulighed for at lave en aftale med dem selv,” sagde den brasilianske forhandler med henvisning til ukrainerne. Indtil videre bliver processen ikke til et topmøde mellem statslederne. Men det er ikke udelukket, at gruppen i fremtiden kan komme til at antage en sådan karakter.

“På weekendens møde endte fraværet af Jake Sullivan, USA's

nationale sikkerhedsrådgiver, med at underminere mødets ambition. Amerikaneren valgte at blive i Washington, stillet over for det mytteri der fandt sted i Rusland.”

Amorim advarede også om, at Ruslands kollaps ikke ville være i nogens interesse, ikke engang europæernes. Amorim sagde til Chade, at “et imploderet Rusland udgør en enorm fare. Det er i alles interesse, at Ruslands sammenhængskraft bevares.”

<https://noticias.uol.com.br/colunas/jamil-chade/2023/06/25/crise-fragilizou-russia-diz-amorim-emergentes-bloqueiam-proposta-de-kiev.htm>

Det er tid til at ‘frygte ragnarok’

Den 26. juni 2023 (EIRNS) – Se på verdenssituationen. På den ene side er der de Globale NATO-ledere og -styrker, der presser på for konfrontation på alle måder for at få Rusland ned med nakken. På den anden side har vi Ruslands regering – en atommagt, som gør det klart, at “vi vil ikke blive udslettet”. Det, der står på spil, er atomar udslettelse.

Enhver vurdering af den strategiske situation, som ikke foretages på dette niveau, går glip af pointen, selv om der er hændelser og ”forhold”, som fortjener en omhyggelig vurdering. Det væbnede mytteri mod Rusland den 23.-24. juni er fortsat under grundig efterforskning, hvilket også omfatter de udefrakommende kræfter, der var involveret.

Men pointen er: Det er på tide, at folk frygter ragnarok! Og

griber ind for at stoppe dommedags-dynamikken. Det var den opfordring, som Schiller Instituttets stifter og leder, Helga Zepp-LaRouche, kom med i dag. Hun anbefaler på det kraftigste en artikel, som blev udgivet den 22. juni, før weekendens dramatiske begivenheder i Rusland. Den har overskriften "USA og dets allierede spiller 'russisk roulette'; man kunne næsten tro, at de ønsker en atomkrig."

(<https://russiancouncil.ru/en/analytics-and-comments/comments/the-us-and-its-allies-are-playing-russian-roulette-you-d-almost-think-they-want-a-nuclear-war/>)

Forfatteren, forskeren Dmitry Trenin, som sidder i det Russiske råd for internationale Anliggender, beskriver processen: "Frygten for atombomben, som var til stede i anden halvdel af det 20. århundrede, er forsvundet. Atomvåben er blevet taget ud af ligningen. Den praktiske konklusion er klar: Der er ingen grund til at være bange for en sådan russisk reaktion" på en hvilken som helst provokation, man måtte foretage mod Rusland. Trenin præsenterer historien om de geopolitiske forhold og den nedbrudte kultur, der var med til at skabe denne farlige vrangforestilling.

Husk på det, når weekendens begivenheder i Rusland og opfølgningen fra Vesten betragtes. Wagner-gruppen og dens leder, Jevgeny Prigozhin, iscenesatte et væbnet oprør, der begyndte den 23. juni i deres vanvittige "Marchen for retfærdighed" mod Moskva, som blev afværget den 24. juni af Putin og Hvideruslands præsident Lukashenko. Her til aften holdt præsident Putin en tv-transmitteret tale til nationen, hvor han bekræftede folkets sammenhold: "Alle er forenet bag det vigtigste – ansvaret for fædrelandets skæbne."

Men fra de vestlige hovedstæder lyder kampråbet samstemmende: Rusland og Putin er på vej ned! Det er på tide at sætte det afgørende stød ind! I dag var Hudson Institute i Washington, D.C. vært for en særlig begivenhed om at tilføre Ukraine yderligere ildkraft – ATACMS, F-16-fly, klyngeammunition. De

jublede: Frygt ikke nogen atomtrussel! Gå til angreb på Rusland. Smadr det. Arrangementet havde titlen "Mytteri i Rusland: Vurdering af konsekvenserne af Prigozhins march mod Moskva."

Det samme budskab – "Rusland er faldet og på vej ud" – går højt og tydeligt igennem i de vestlige mediers "informationskrig" den 25.-26. juni. Typiske overskrifter:

{Washington Post}: "Russisk krise sætter Putin i et svagt lys ... Der er tvivl om præsidentens autoritet og opholdssted."

{Frankfurter Allgemeine Zeitung}: "Putin er nøgen!"

{The Economist}: "Betydningen af Prigozhins kortlivede mytteri: Vladimir Putins manglende evne til at forhindre det betyder, at han fejlede i sin vigtigste opgave."

{Financial Times}: "Putin-systemet er ved at smuldre."

I dag i Luxembourg blev denne linje slået fast på mødet mellem de 27 EU-landes udenrigsministre af EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Josep Borrell: "Den russiske stat og Putins personlige lederskab er svækket." I betragtning af den "interne ustabilitet og skrøbelighed" er det oplagt at sætte alt ind på at støtte Ukraines sejr over Rusland.

Det er ikke bare retorik, det er en kontekst af vrangforestillinger, hvor en hændelse kan udløse en gennemgribende atomar udslettelse. Scenen er sat for en sådan hændelse i forbindelse med atomkraftværket i Zaporozhye.

Den 23. juni udsendte Kyiv-regimets militære efterretningschef, Kyrylo Budanov, en evaluering, der hævdede, at Zelenskyj-regeringen har beviser for, at Rusland har gjort alt klar til at angribe Zaporozhye-værket, hvilket vil forårsage et nukleart udslip. Det eneste spørgsmål er, hvilken dato og hvilket tidspunkt Moskva vil gøre det.

Denne klassiske falsk flag-operation er allerede blevet tilbagevist af russiske ledere, men det væsentlige i Budanovs løgnagtige anklage er, at Vesten faktisk “spiller russisk roulette”, hvor indsatsen kan blive atomkrig.

Konklusionen i artiklen af Dmitry Trenin, anbefalet af Zepp-LaRouche: “For at undgå en generel katastrofe er det nødvendigt at bringe frygten for ragnarok tilbage i politik og den offentlige bevidsthed. I atomalderen er det den eneste garanti for at bevare menneskeheden.”

Dette er målet for Schiller Instituttets ekstraordinære ansvar i historien. Kom og vær med.

Foto: Zohan Ali, CC0 Pexels

“Behandl historie som videnskab – ikke ‘skæbnens sport’

25. juni 2023 (EIRNS) – “De, der ikke kan se skoven for bare træer, vil skabe en generation af småtræer.” Det er meget vigtigt, som de sidste 72 timers historie har vist, at man under disse hastigt skiftende omstændigheder “ikke bliver fanget under begivenhedernes niveau”, som Schiller Instituttets afdøde medstifter og tænkter, Fred Wills, plejede at sige.

Flere “analytikere”, heriblandt Stephen Hall, den nuværende leder af CIA’s operationer i Rusland, udtalte sig i går forhåbningsfuldt og manisk om Vladimir Putins snarlige bortgang. “Efter min mening, hvis {siloviki} – de ledende

efterretnings-, sikkerheds- og militærfolk – vurderer, at OK, det her er blevet for vanvittigt, så er Putin færdig.” Vi bør undgå tåbeligheder, og det samme gælder for Hall og andre af udenrigsministeriets dunkle eksistenser. Faktisk kan omstændighederne være præcis det modsatte af, hvad Hall har fremsagt, eller det kan forholde sig helt anderledes. Begivenhederne de sidste 72 timer kan ikke evalueres, som om de var en “holdsportsbegivenhed”. Enhver efterretningsvurdering, der for eksempel ikke tager højde for betydningen af “Fælleserklæringen fra Den Russiske Føderation og Folkerepublikken Kina om de internationale relationer, der går ind i en ny æra” fra 4. februar 2022, i evalueringen af hvad der er sket i løbet af de sidste 72 timer, vil fejlvurdere det internationale terræn – ikke det “geopolitiske” terræn, men det idémæssige terræn, hvor disse udviklinger udspilles. (<http://en.kremlin.ru/supplement/5770>)

Vi illustrerer det. I afsnit tre i dette dokument står der: “3: Parterne bekræfter deres stærke, gensidige støtte til beskyttelsen af deres kerneinteresser, statens suverænitet og territoriale integritet og modsætter sig indblanding fra eksterne kræfter i deres interne anliggender. Den russiske side bekræfter sin støtte til princippet om ét Kina, bekræfter at Taiwan er en uomstøttelig del af Kina, og modsætter sig enhver form for uafhængighed af Taiwan. Rusland og Kina står imod forsøg fra eksterne kræfter på at underminere sikkerhed og stabilitet i deres fælles tilstødende regioner, har til hensigt at imødegå indblanding fra eksterne kræfter i suveræne landes interne anliggender under ethvert påskud, modsætter sig farverevolutioner og vil øge samarbejdet på de førnævnte områder...” Hvordan kan sådanne politiske overvejelser som disse indgå i det, der sker mellem Rusland og Kina i de næste dage og uger? Hvordan kan det påvirke andre nationer? Hvis man ikke tager højde for dette, er man i kategorien ”dilettant” i den aktuelle histories gryde.

I en kort diskussion med Helga Zepp-LaRouche i går

understregede hun, at "aktuelle begivenheder", inklusive dem, der har udspillet sig i Rusland i de seneste 72 timer, blot er konturer, der udtrykker den verdensomvæltende karakter af den periode med turbulens og ustabilitet, som verden er trådt ind i. Hvordan kan sådanne politiske overvejelser som disse indgå i det, der sker mellem Rusland og Kina i de næste dage og uger? Hvordan kan det påvirke andre nationer? Hvis man ikke tager højde for dette, er man i kategorien "dilettant" i den aktuelle histories gryde.

Hvad angår dramatiske ændringer i den transatlantiske verden, kan et økonomisk sammenbrud i løbet af de næste dage eller uger midt i det vanvittige forsøg på at destabilisere Rusland have betydelige konsekvenser. Kunne det provokere Anglosfæren til at starte eller eskalere til en atomkrig? Hvis en ny epidemi, måske endnu mere skadelig end den i 2020-2022, skulle opstå i en af de mange nationer, der er ved at blive destabiliseret verden over, er vi så i en bedre eller værre tilstand til at konfrontere den, end vi var for tre år siden?

Menneskeheden hænger i sandhed i en tynd tråd, og den tråd udgøres af samarbejde mellem hele menneskeheden for at fremme vores allesammens og efterkommernes generelle velfærd. Det er substansen i Zepp-LaRouches Ti principper for en ny international Sikkerheds- og Udviklingsarkitektur, og de adskillige efterfølgende initiativer der er taget i løbet af det seneste år, afledt af dette forslag. Det seneste af disse initiativer, International Peace Coalition, lancerer nu en seks uger lang mobilisering i kølvandet på Schiller Instituttets succesfulde kampagne for at få den amerikanske præsident John F. Kennedys "fredstale" fra American University udbredt og diskuteret. Hans nevø, Robert F. Kennedy, Jr., modsatte sig i sidste uge i New Hampshire den nuværende amerikanske politik i Ukraine med henvisning til netop denne tale, som han kaldte "den vigtigste tale, min onkel nogensinde har holdt."

I "History As Science: America 2000", der blev skrevet i

fængslet i 1993, sagde Lyndon LaRouche: "De politiske passatvinde har blæst i den forkerte retning alt for længe. De blæser stærkere end på noget andet tidspunkt siden udbruddet af den sidste store krig i Europa. Kan sådanne genstridige tendenser ændres så sent undervejs? Det er derfor, vi har grund til at frygte; det er kilden til vores fare.

"Hvad er mulighederne for at skabe en så tidlig og hurtig omvending af årtier gamle tendenser i den offentlige mening? Det spørgsmål, stillet på denne måde, bør lede os hen til et emne, der bedst kan beskrives som historievidenskab. Det hedenske Rom rådnede op i moralsk selvudslettelse, da sportsarenaens fans blev regeringens politiske partier, ligesom den sterile fanatisme i tv-transmitteret massesport fordærver den politiske moral i USA's offentlige mening i dag. Sådanne særlige, kulturelt afgørende faktorer er blandt de ledende emner i nutidens påtrængende, nødvendige, anvendte historievidenskab."

De, der er inspireret af LaRouche til at blive involveret i at ændre historien som led i deres virke, forstår, at tragedie ikke er det uundgåelige resultat af uforudsigelige omstændigheder, men den manglende evne til modigt at se indad og opdage den "indsigt", der er nødvendig for at ændre det, der tilsyneladende var uundgåeligt, for at løse det, som tilsyneladende var uundgåeligt, for at løse det, der tilsyneladende var uløseligt. "Vores problemer er skabt af mennesker – derfor kan de løses af mennesker. Og mennesket kan være lige så storsindet, som det ønsker. Intet problem i menneskets skæbne ligger uden for menneskets rækkevidde". Videnskaben om menneskets varige overlevelse kræver nu, at disse ord fra præsident Kennedys tale på American University bliver udgangspunktet for et valg om ikke at være tragisk, men i stedet at udvikle den indsigt og det mod, der kræves for at forudsige og skabe fremtiden.

Foto: Felix Mittermeier, Pexels, CC0

Væbnet oprør i Rusland afværget af Hvideruslands præsident

24. juni (EIRNS) – Den umiddelbare krise omkring bevægelsen af en kolonne af styrker fra det private militærfirma Wagner mod Moskva ser ud til at være blevet afværget ved indgriben fra Alexander Lukashenko, Hvideruslands præsident. “I morges informerede Ruslands præsident Vladimir Putin sin hviderussiske kollega om situationen i det sydlige Rusland, som var forårsaget af det private militærselskab Wagner. Statsoverhovederne blev enige om fælles handlinger,” siger den hviderussiske præsidents pressetjeneste ifølge BelTa. “Som følge af aftalen afklarede den hviderussiske præsident desuden situationen ved hjælp af sine egne kanaler og holdt forhandlinger med Wagner-chefen Yevgeny Prigozhin med godkendelse fra den russiske præsident.”

“Forhandlingerne varede hele dagen,” lyder det videre i pressemeddelelsen. “Resultatet blev, at parterne blev enige om, at det er uacceptabelt at starte et blodbad på russisk territorium. Yevgeny Prigozhin accepterede Alexander Lukashenkos forslag om at stoppe fremrykningen af Wagners væbnede enheder på russisk territorium og om yderligere skridt til at nedtrappe spændingerne. På nuværende tidspunkt er der fundet en absolut fordelagtig og acceptabel variant til at afdramatisere situationen, herunder sikkerhedsgarantier for krigere fra det private militærfirma Wagner.”

BelTa rapporterede derefter, at Wagner-kolonner, der havde bevæget sig mod Moskva, var vendt om og var på vej i den modsatte retning. “Vi forstår hele ansvaret for, at der kan blive udgydt russisk blod på begge sider, og derfor vender vi vores kolonner om og returnerer til feltlejrene i henhold til planen,” citerede de Prigozhin for at have sagt.

Lukashenko ringede derefter til Putin for at informere ham om resultaterne af sine forhandlinger med Prigozhin. “Den

russiske præsident udtrykte støtte og takkede den hviderussiske modpart for det arbejde, han havde udført,” rapporterede BelTa.

Afghanske og pakistanske embedsmænd deltager i Zepp-LaRouches webinar: Kinas ‘Xinjiang’-model til udvikling

Den 22. juni 2023 (EIRNS) – Schiller Instituttets Belt and Road Institute i Sverige (BRIX) og Asian Institute of Ecocivilization Research and Development (AIERD) sponsorerede i fællesskab et webinar i går med titlen: “International Forum on Xinjiang Modernization Drive from a Global Perspective.”

Afghanistans viceminister for økonomi, Dr. Abdul Latif Nazari, åbnede præsentationerne og påpegede, at befolkningen i Xinjiang fortsat var loyal over for Kina, og at Kina havde neutraliseret vestlig propaganda om Xinjiang ved at opbygge og gennemføre økonomisk udvikling i området. Uddannelse og industri var nøgleordene. Han udtrykte også sit ønske om at kopiere den kinesiske Xinjiang-model i Afghanistan, og mente at Kina burde investere i Afghanistan inden for sektorer som minedrift, infrastruktur, industri og uddannelse.

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, forklarede, at den fortælling om krænkelser af menneskerettighederne, som vestlige medier spredte om Xinjiang, var falsk propaganda, og at delegationer fra Schiller Instituttet havde besøgt regionen og ikke havde

fundet sådanne vidnesbyrd. Tværtimod havde Kina løftet regionens befolkning ud af ekstrem fattigdom og udstyret dem med færdigheder til at skabe en levevej. Hun sagde, at Kina fokuserede på menneskelig udvikling samtidig med økonomisk fremgang i Xinjiang.

BRIX' næstformand Hussein Askary understregede, at Kinas massive udvikling i Xinjiang tjener som et eksempel for andre nationer. Han udtalte, at Kina havde udkonkurreret terror-ideologerne gennem beskæftigelses- og uddannelsesprogrammer. Med hensyn til anklager om menneskerettighedskrænkelser mod muslimer forklarede han, at forskellige delegationer var blevet udsendt af muslimske lande for at bekræfte disse anklager, men de fandt ingen væsentlige beviser. Med hensyn til anklager om folkedrab påpegede han, at befolkningen i Xinjiang ifølge folketællingen i 2022 var steget til 25,8 millioner, og stillede det indlysende spørgsmål: "Hvilken slags folkedrab er det, når befolkningstallet forøges?"

Pakistans udenrigsminister og initiativtager til SDG'er for parlamentet, Romina Khurshid Alam, holdt tale og opfordrede landene i Asien til at stå sammen og danne et konsortium efter EU's mønster for at overvinde de forskellige udfordringer, som regionen står over for. Et emne, som parlamentarikerne skulle forholde sig til, var, at den økonomiske korridor Kina-Pakistan (CPEC) ikke kun var til gavn for Pakistan og Kina, men for alle nabolandene. Om CPEC, som strækker sig fra Xinjiang i Kina, sydpå gennem Pakistan til havnen i Gwadar ved Det Arabiske Hav, udtalte hun: "Det kan udvikle sig til et logistisk knudepunkt for hele Asien." Sådanne udviklingsinitiativer kan være med til at forbedre levestandarden.

Andre vigtige bidrag blev rapporteret i Pakistan Observer. <https://pakobserver.net/xinjiang-loyal-to-china-not-seeking-secession-afghan-minister/>

Hussein Askarys tweet – "Tak for denne fremragende diskussion

om moderniseringen af Xinjiang som en model for 'sikkerhed gennem udvikling'! Det var et stort privilegium for mig at deltage på vegne af @belt_brix" – kan læses her: <https://twitter.com/HusseinAskary/status/1671901221861335041>

herunder Askarys re-tweet af den 2-minutters video, der blev postet af webinarets ordstyrer, AIERD's Shakeel Ahmad Ramay: <https://twitter.com/i/status/1671899641649172480>

USA's Sullivan og Nuland til opgør i København med Indien, Brasilien, Tyrkiet og Sydafrika om Rusland

Den 22. juni 2023 (EIRNS) – Ifølge dagens Financial Times er USA's nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, og den neokonservative viceudenrigsminister, Victoria-"Vi betalte 5 milliarder dollars for at vælte Ukraine"-Nuland, blevet valgt til at lede den amerikanske delegation til en konference i København i denne weekend, hvor de skal konfrontere repræsentanter fra Indien, Brasilien og Sydafrika – store lande, som har nægtet at føje Washingtons linje i forhold til Ukraine og endda har opretholdt deres normale relationer med Rusland. FT's kilder beretter også, at Kina muligvis sender en repræsentant til weekendens konference for forskellige landes sikkerhedsrådgivere, som den danske regering er vært for. Ellers valgte FT at citere "en europæisk embedsmand", som beklagede: "Det er kun i begrænset omfang, at vi indser, i hvor høj grad resten af verden ikke er overbevist. De er ikke

overbeviste. Det er en forfærdelig kendsgerning at erkende.”

FT's kilder antydede, at Washingtons indsats i København var en “diplomatisk offensiv”, der blev foretaget på Kievs anmodning, da Ukraines mislykkede modoffensiv har efterladt dem helt uden indflydelse. Det skal dog også bemærkes, at Brasilien, Indien, Kina og Sydafrika er Ruslands partnere i BRIKS, og at Tyrkiets genvalgte præsident Erdogan står på god fod med Ruslands Putin, og ingen af dem er blevet overvældet af den såkaldte ” Zelenskyj-fredsplan”. Så det er uklart, hvordan Sullivan eller Nuland vil få større succes med at sælge Zelenskyjs krav til Rusland, som ikke kan forhandles (og som er en død sild) – for det første at trække sig tilbage fra alle områder, for det andet at betale massive erstatningsbeløb og for det tredje at gå med til at udlevere sine ledere til en international straffedomstol – for at kunne indlede forhandlinger.

Bortset fra FT's opfattelse af mødet i København, kan de andre lande faktisk have deres egne grunde til at mødes med USA for muligvis at tage fat på nogle spørgsmål om, hvad Vesten har gjort med og mod Ukraine i denne stedfortræderkrig. Tidligere har “intet om Ukraine uden Ukraine” forhindret selv denne type møder, så der er muligvis et slags “vindue” her. Men med Sullivan og Nuland i spidsen for den amerikanske fløj, kan det ikke være et særligt sundt tegn.

Her er omtale fra “EU i dagens aviser”:

I flere af dagens aviser kan man læse, at København i de kommende dage skal være vært for et hemmeligt og uofficielt fredsmøde, som Ukraine har inviteret til. I den forbindelse besøger topdiplomater fra USA, Ukraine og en række ikke-vestlige stormagter i denne weekend Danmark. Mødet er arrangeret på Ukraines initiativ, og blandt deltagerne er USA's præsident Joe Bidens toprådgiver Jake Sullivan. Udover USA og Ukraine forventes Brasilien, Indien, Sydafrika, samt muligvis Tyrkiet og Kina at deltage. EU sender ligeledes en

embedsmand på absolut topniveau. "Mødet er en unik chance for at bringe stormagter med forskellige holdninger til Ukraine-krisen sammen," udtaler en anonym kilde til Berlingske. Fra Danmark forventes Jean Ellermann-Kingombe, departementsråd for udenrigs- og sikkerhedspolitik i Statsministeriet, at deltage, sammen med departementschef Barbara Bertelsen. Mødet forventes at finde sted lørdag og søndag. Det er et indledende møde i fredsforhandlinger, hvor der vil blive drøftet overordnede principper for en potentiel fredsftale i Ukraine. På trods af det prominente fremmøde, er der ikke forventning om konkrete beslutninger eller en afsluttende erklæring. "Formålet med mødet er at diskutere veje til en 'retfærdig og varig fred'," siger en vestlig embedsmand til nyhedsbureauet AFP. Samtidig ses det som et stærkt diplomatisk initiativ fra Ukraine, der søger at have kontrol over fredsforhandlingerne og samtidig opnå kontakt med vigtige internationale aktører. Berlingske understreger, at Kina, Brasilien og Sydafrika har stærke handelsforbindelser med Rusland, og det er vigtigt for Ukraine at ikke overlade scenen til disse lande. Mødet i København bliver en mulighed for Ukraine til at fastholde sin position og at insistere på landets internationalt anerkendte grænser fra 1991.

I Politiken kan man desuden læse, at mødet er et forsøg på at styrke dialogen med det "globale syd", ifølge Mette Skak, ekspert i sikkerhedspolitik med speciale i Rusland og lektor ved Institut for Statskundskab ved Aarhus Universitet. Lande som Kina, Indien, Brasilien, Tyrkiet og Sydafrika er blevet opfordret til at deltage, dog har Kina endnu ikke bekræftet sin deltagelse. Dette er interessant, da disse lande undlader at lægge pres på Rusland for at stoppe deres angreb. Tværtimod er handlen mellem Rusland og både Kina og Indien steget betydeligt siden Ruslands angreb. Den amerikanske præsident, Joe Biden, holdt et møde med den indiske premierminister, Narandra Modi, i Det Hvide Hus for nylig. Brasiliens præsident, Lula da Silva, har tidligere afvist direkte møder om Ukraines situation, idet han insisterer på, at Rusland og

Ukraine er lige skyldige i konflikten. Lula har været kritisk over for Ruslands invasion, men har samtidig sagt, at han ikke vil vælge side. Ukraines præsident, Volodymyr Zelenskyj, har tidligere fremlagt en fredsplan, der blandt andet kræver en fuldstændig russisk tilbagetrækning fra ukrainsk territorium. Ukraine håber på at holde et globalt møde om denne fredsplan på et senere tidspunkt og arbejder for at få flere skeptiske lande til at lægge pres på Rusland. Zelenskyj har for nylig inviteret landene i Organisationen af Amerikanske Stater til at deltage i arbejdet for fred. "Vi er nødt til at blive et globalt samfund i den fulde betydning af ordet, så fred for alle nationer er garanteret fuldt ud", sagde han ifølge mediet Ukrinform.

I Børsens Indsigt af Hakon Redder, avisens udenrigsredaktør, kan man blandt andet læse: "Jake Sullivan, en af Joe Biden-regeringens tungeste spillere, er i weekenden i København. Kan det blive et potentielt vendepunkt i krigen i Ukraine og de økonomiske sanktioner mod Rusland? Det realistiske gæt på et holdbart svar er nej. Men måske København alligevel kan markere indledningen til en proces, hvor store lande fra det såkaldte globale syd hopper ned fra det neutrale hegn. Og helt eller delvist melder sig ind i forsøget på med økonomiske sanktioner at stoppe præsident Putins muligheder for at fortsætte krigen i Ukraine. Det er i sig selv meget ambitiøst. [...] Unavngivne, diplomatiske kilder fortæller om et ganske stort møde i København, hvor der synes at være to hovedspor. Det ene er at diskutere, hvordan man "skaber en retfærdig og vedvarende fred", i Ukraine. Det andet er at udbrede kredsen af lande, der er med i sanktionerne mod præsident Putins Rusland. [...] Initiativet kommer fra Ukraine, hvor man i Kyiv søger yderligere støtte til offensiven mod de russiske besættelsesstyrker, der ikke synes at gå som ønsket. [...] Onsdag blev den manglendes succes illustreret med et langt indslag på CNN, hvor ukrainske kamppiloter efterlyste, at Vesten hurtigt leverer F-16-fly. Manglen på et effektivt luftvåben reducerer slagstyrken, og "mange af vore unge

piloter dør”, fortalte en pilot. Og til Financial Times siger en anonym europæisk diplomat, at det i Europa og USA ikke står ganske klart, hvor lidt andre lande er på deres side. “De er ikke overbeviste. Det er en frygtelig ting at erkende,” siger kilden. I Kyiv arbejdes der intensivt på at ændre det billede. Andriy Yermak, stabschef for præsident Zelenskyjs kontor, skrev torsdag på Twitter, at han efter præsidentens ordre har holdt et møde med ambassadørerne fra G7-landene, men også med deres kollegaer fra Danmark, Indien, Kina, Tyrkiet og Sydafrika. [...] I marts fortalte vicepremierminister Alexander Novak, at Rusland har øget sin olieeksport til Indien med 2200 procent siden sanktioneerne. De fem største importører af russisk fossil energi er nu Kina, Tyrkiet, Indien og Brasilien. Samt EU, der via Ukraine stadig får russisk gas. Politisk har Brasiliens præsident, Luiz Inácio Lula da Silva, beskyldt både Rusland og Ukraine for at være skyld i krigen. Sydafrika har øget sit militære samarbejde med Rusland, mens Nato-landet Tyrkiet har bevaret et godt forhold til Putins Rusland. Det er den mur, Jake Sullivan skal vælte i København.”

Berlingske, s. 1, 6; Politiken, s. 9; Børsen, s. 26 (23.06.2023)

https://denmark.representation.ec.europa.eu/news/eu-i-dagens-a-viser-fredag-den-23-juni-2023-2023-06-23_da

Webcast med Helga Zepp-Larouche: Opbygning af en

international fredskoalition

Onsdag den 21. juni 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej, velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. Det er onsdag den 21. juni 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg vil være jeres vært. Hvis du vil deltage i diskussionen, kan du sende dine spørgsmål eller kommentarer til os på questions@schillerinstitute.org eller skrive dem på chatsiden, og Anastasia vil sende dem videre til mig.

Helga, der er meget at tale om: Der er Blinken i Beijing, afrikanske ledere i Kiev og Moskva, rygter om en optrapning fra Biden og NATO, da modoffensiven ikke går som forventet; også at præsidentkandidaterne Trump og Robert F. Kennedy, Jr. begge kommer med relativt stærke kommentarer mod krigen og udtaler sig negativt om NATO's permanente krig. Og så er der dit initiativ til en international fredskoalition. Hvor vil du gerne starte?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Det er virkelig en verden, der udvikler sig hurtigt. Jeg kan komme med korte kommentarer til alle de punkter, du nævnte. Først og fremmest lod det til, at udenrigsminister Blinkens besøg i Kina gik godt. I det mindste mødtes han med den kinesiske udenrigsminister, og derefter mødtes han med præsident Xi Jinping i en halv time, som efterfølgende sagde, at mødet var produktivt. Nu skete der desværre det, at præsident Biden, før Blinken forlod Kina, under en privat fundraising-middag kaldte Xi Jinping for en "diktator". Og det har forårsaget en meget vred reaktion fra det kinesiske udenrigsministerium, og deres talskvinde, Mao Ning, kaldte det en absolut uacceptabel provokation. Og spørgsmålet er faktisk troværdigheden: Hvis Blinken siger én ting, har kineserne nu gentagne gange slået fast, at det vestlige ledere siger ikke betyder ret meget. Og når Blinken

så siger én ting og forsøger at – jeg ved ikke, hvad han præcist sagde; jeg havde ikke oplæsningen, men hvis præsident Biden så siger noget i den retning, sætter det igen spørgsmålstegn ved det hele. Jeg synes virkelig, det er et problem!

Samtidig er den kinesiske delegation med premierminister Li Qiang både i Tyskland og i morgen i Frankrig til en dialog mellem regeringerne, som ifølge de foreløbige rapporter vi har her fra Tyskland, ikke var dårlig, og det skyldtes hovedsageligt delegationens sammensætning, hvor udenrigsminister Baerbock og forsvarsminister Pistorius ikke deltog på tysk side, så især fra Baerbock kom der ingen besynderlige bemærkninger, så det var nyttigt for diskussionen. Så lad os sige, at der er en stærkere impuls og en erklæring fra tysk industri lige nu om, at det er helt imod deres interesse at "de-risikere", og "de-risikere" er under alle omstændigheder bare et andet ord for afkobling, fordi den endelige effekt ville være den samme. Så jeg synes, det gik relativt godt, omstændighederne taget i betragtning.

Rapporterne fra Ukraine, som nu offentliggøres i mange vestlige medier, er naturligvis, at den såkaldte ukrainske offensiv egentlig ikke var særlig vellykket, hvilket meget alvorligt sætter spørgsmålet om at afslutte denne forfærdelige krig, som stadig koster flere menneskeliv, på dagsordenen. Og i den sammenhæng må jeg sige, at den udtalelse, som præsidentkandidat Robert F. Kennedy, Jr. udsendte, selv før hans tale i New Hampshire, at han igen citerede udtalelsen fra den tidligere israelske premierminister Naftali Bennett, som sagde, at fredsforhandlingerne faktisk var på nippet til at lykkes i marts 2022, og at det derefter var interventionen fra især briten Boris Johnson, der ødelagde det, fordi Johnson gav beskeden til Zelenskyj om, at NATO insisterer på, at krigen skal fortsætte. Så jeg synes, det er meget vigtigt. Kennedy sagde også, at han kræver, at Biden kommer med to undskyldninger, en til det amerikanske folk, fordi han i

realiteten har ført den amerikanske hær ind i en forfærdelig krig, som er helt imod det amerikanske folks interesser; og for det andet, endnu vigtigere, til det ukrainske folk, fordi det tilintetgør deres land.

Så jeg synes, det er meget vigtigt, og jeg havde ikke tid til at læse Kennedys tale, som han holdt i går, men jeg så bare nogle noter om den: Han opfordrer USA til at vende tilbage til John Kennedys fredspolitik; jeg mener, det er i bund og grund, hvad vi havde lagt frem i en appel til USA's næste præsident for at gøre præcis dette. [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states] Vi er begyndt at indsamle mange underskrifter fra hele verden, fordi mange mennesker overalt i verden ønsker, at USA igen skal fremstå som en fredsmagt. Så jeg synes, det er meget opmuntrende, eftersom man har Trump, som absolut har sagt nogle hårde ord om krigspolitikken, og som vil være kandidat, uanset hvad den juridiske forfølgelse af Trump vil være. Så efter al sandsynlighed vil man have Trump på den republikanske side og efter al sandsynlighed Kennedy på den demokratiske side, hvilket betyder, at der for første gang i meget lang tid vil være en rigtig valgkamp i USA. Så det er meget vigtigt.

Nu har jeg advaret mod at blive grebet af valgmani fra amerikanernes side, fordi, som George Washington sagde, da han forlod embedet, folk ikke skal falde i fælden med politiske partier, fordi partier har tendens til at være repræsentanter for interesser, og derfor ikke den nationale interesse, som en præsidentkandidat naturligvis let kan overvinde ved virkelig at tale for hele landets interesse, hvilket naturligvis kræver meget. Særligt fordi de vigtigste beslutninger om hvor verden vil bevæge sig hen, krig eller fred, finansielt kollaps eller et nyt paradigme for et nyt økonomisk system, efter al sandsynlighed vil blive truffet længe før den 5. november 2024, og derfor er det vigtigt at holde et internationalt

fokus på, hvor verden bevæger sig hen.

Så jeg synes, det er et meget interessant miljø, hvor der findes muligheder. Selvom faren for krig fortsat er ekstremt høj, blev det diskuteret, at ikke alene har Rusland nu placeret taktiske atomvåben i Hviderusland, men USA taler også om at placere taktiske atomvåben i Rumænien og Polen. Russerne har svaret meget kraftigt nej til det, fordi det er de steder, hvor de amerikanske missilforsvarssystemer er blevet installeret, og det er meget tydeligt, at de kan omdannes fra defensive til offensive systemer på ekstremt kort tid.

Jeg kan kun sige, at krigsfaren ikke er mindre, den vokser, og det er derfor, at vores internationale fredskoalitions indsats er så {ekstremt} vigtig. Vi havde den anden, meget vellykkede diskussion – flere mennesker, flere kræfter slutter sig til. Jeg tror bestemt, at det er et modsvar, vi er nødt til at have mod denne voksende krigsfare.

Det er mine indledende kommentarer.

Det resterende er på engelsk.

SCHLANGER: And you can find the press release on the Schiller Institute International Peace Coalition at the Schiller Institute website [<https://schillerinstitute.com/blog/2023/06/20/press-release-international-peace-coalition-holds-second-meeting/>] along with a lot of other information as well as Helga's Ten Principles for a New International Security and Development Architecture [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>]. Again, you can send your questions to questions@schillerinstitute.org

Helga, we have some questions. Here's one from someone who describes himself as a "patriot." He says: "Do you think that many are aware of the media manipulation that this has gone on since before World War I? But given this, how can this

Coalition bring consensus?"

ZEPP-LAROUCHE: Well, I think that the discrediting of the mainstream media is growing, because a lot of people who think can really see in the first minute of listening to these media or reading them, that there's always a spin, there is never a straight reporting of objective developments. That's a big problem, and that's why our websites, our webcasts and other activities we're doing, like seminars, and this is very important, and I appeal to all of you to help spreading it, build up the viewership in the social media. Get the word around, that we do exist and our efforts exist. That's an organizing activity which is necessary.

And I think that the Ten Principles, or the consensus of the International Peace Coalition—I think it's possible. I don't think it will be the lowest common denominator, because that's what people normally think is a consensus. I think the consensus will come from the human mind being able to think a new paradigm, a completely different level, a higher level, a One, in which you have a higher power than the Many. And this is a philosophical discussion which was coming from many thinkers in the Middle Ages, but especially then in the Renaissance, the great German philosopher, Nicholas of Cusa, developed the method of the "coincidence of opposites," the idea that the human mind can conceptualize a higher One, which is of a higher power than the Many. Now, that was Einstein's idea that a solution can only be found on a new level, which is higher than the level on which all the conflicts arose. And in this particular case, it means to put the interests of humanity as a whole first, not "America first," not "Germany first," not whatever other country first, but to think about American interests, German interests, Ghana interests, Mali interests, in coherence with the interests of humanity. National interest is allowed, it's positive, but it should not contradict the interest of humanity as a whole.

And right now, given the parameters in which we find

ourselves, it means we have to have a new credit system, which gives out credit for the development of all countries—peace through development: That has been our campaign over many decades. It was originally the idea of Pope Paul VI when he put out the 1967 Encyclical {Populorum Progressio} about the development of all people. [https://www.vatican.va/content/paul-vi/en/encyclicals/documents/hf_p-vi_enc_26031967_populorum.html] And the actuality of that Encyclical and the fight to have peace through development is as relevant today as it always was.

So, it's not a static idea, this consensus or this new paradigm. It's not a static idea, but it's a dynamic idea, because only if all countries can develop, and their respective benefit of each other to each other is working like a great Classical fugue, where all the elements, and all the musical lines, contribute to the unfolding of the totality, then you can have peace.

SCHLANGER: That answer basically answers a number of the questions we have! But I'll go through some of these questions anyway, because there may be other aspects of it that you want to address. From Mushtaq, who is a professor in Pakistan and chairman of the Sindh Democratic Forum, writes that he believes "National interests are the biggest block against the world peace." But he asks for your thoughts on How to ensure that national security can coexist with the establishment of world peace? That is, is national security an impediment to peaceful cooperation?

ZEPP-LAROCHE: Well, no, not necessarily, if you approach it the way I just said a moment ago. Because, frankly—is it really meaningful to waste billions and billions, and even trillions in dollars and euros and other currencies, on this unbelievable armament and rearmament which is going on right now? The U.S. national defense budget this coming year will be \$1 trillion: That's insane! Just imagine how much the United States could be improved, if they would spend this money on

national infrastructure, which is falling apart; on repairing schools, building new schools, which are in terrible condition; on the medical system—you know, many people who have mental problems have been just dumped on the streets, periodically, because it was too expensive to keep them in hospitals. Then the mass shootings—what is this the result of? It's the lack of caring for the education of the pupils, of giving them a perspective for the future. I mean, there are so many ills in the United States which need to be urgently addressed. So the spending of \$1 trillion on defense, on weapons, which are totally a destruction of physical economy, just does not make sense. Actually, one could say, it's against the national security interest of the United States.

Now, obviously, disarmament alone, does not really work. That's the proven history of where we are today. So I think we need to destroy weapons, we need to have disarmament agreements among nations, but it must coincide with the idea to replace this present system, where you have countries armed to the teeth, staring at each other, waiting to ruin each other, and that cannot be the stage of human development where we want to be. I think if we go to a new paradigm, and I'm absolutely optimistic that it's possible, that you have a partnership of sovereign countries—John Quincy Adams, for example, said that. He said, the purpose of the United States is not to go abroad and find foreign monsters, but we have to have an alliance of republics. John F. Kennedy, in his famous American University speech said the same thing. He said, the idea of peace is not a {Pax Americana}, where we force with weapons with a mission of all countries to that peace, but a true peace for all time, for the future. And that's not a utopia. I think that is eminently possible, and I think we can envision a vision, actually, whereby these weapons systems can be replaced by productive industry. Just think that if all countries would use the capacities, they're using presently for weapons industries and for ever-new weapons systems, if all of that effort, including the creative effort going into

the invention of these systems would go into solving the common aims of mankind, finding cures for presently incurable diseases; defending the planet against the danger of an asteroid strike; developing peaceful use of nuclear energy in the form of thermonuclear fusion, this would give us energy security, raw materials security; and the lack of financing has been the key element keeping these programs on a forever kind of trajectory. All of these things can be done, and many, many, many more if we would become reasonable. And since I believe that the human species is capable of reason, I think we can do it.

SCHLANGER: Now, here's a proposal for the organizing from someone you know, Jack Gilroy, who's a peace activist. He said, "What about taking actions against the merchants of death, the arms industry? Should people worldwide show up at the gates of the merchants of death, to expose them as war criminals who profit from death and destruction?"

ZEPP-LAROUCHE: Well, it's an idea. I think we need some powerful demonstrations. We, in the International Peace Coalition, are discussing for example, to have a major, worldwide action on August 6, which is the anniversary of the Hiroshima bombing; to have another action on November 22, which is the actual date of the assassination of John F. Kennedy; and probably there are many other incidents in between which we can discuss. I don't know if the gates of these industries is the place to be, because they're mostly remote, and the public would not get much out of it. But I think if we would agree in the International Peace Coalition and make that coalition grow, and then have some powerful demonstrations—maybe in Washington, maybe in other places—I think that is in my view the more promising idea, and it is extremely welcome that all of you mobilize to the hilt to make that an absolutely thundering success, which cannot be unheard of anyplace in the world.

SCHLANGER: And one of the ways you can do that is to take the

copy of the press release of the International Peace Coalition from the Schiller Institute website and circulate it. Get discussions going in whatever venue you have. (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/06/20/press-release-international-peace-coalition-holds-second-meeting/>)

Here's a question for you, Helga, on the situation in Germany, from Takis P., who's an activist in Athens. He refers to Chancellor Olaf Scholz's at Davos, where he said the war in Ukraine will last many years, and Germany will be there for the duration. And he asks, "Do Germans have no concern for the numbers of dead, the destruction of the environment, etc.?"

ZEPP-LAROUCHE: Ah! Well, I think, my feeling is that because the mass media are so absolutely controlled and in Germany, they're probably the most controlled in any country in the world right now, that people are—that there's a lot more opposition and concern than meets the eye. I think there is a large proportion of the population that is sleeping, or they're so event-fixated, or interested to keep their comfort zone, that they don't let any thought to penetrate their minds. That is unfortunately a big problem. And I find this morally completely convulsive, that from Germany, there would be again, tanks going against Russia! It's just totally forgetting the history that the Second World War was, after all, fought by Germans—it was not entirely only caused by Germans; there's a much more complicated picture. But it is a fact that Russia lost, there are now new figures, showing there were 27 million or even 35 million people were killed; also many Ukrainians obviously, but that is beside the matter.

I think we should have learned the lesson, "Never again! Never again war! Never again war from German ground!" I think it's even in the constitution that Germany should not deliver weapons to areas where you have conflict. I didn't have the time to ask legal experts to actually check that, but if any of you among the listeners have any expertise on that, you're welcome to send in comments on that. Because I think that

constitutional issue should be raised. In Italy, right now, there are some peace activists who are trying to conduct a referendum by collecting 500,000 signatures within one month, because it does go against the Italian constitution to send weapons to war zones. And I think it's a terrible thing that the majority of the population seems to be indifferent.

There is, however, and that is also my perception, a growing number of people, below the surface, who absolutely, totally reject the present course of the government! The present German government in the latest polls has only 20% support! They should resign! They are no longer representing the majority of the people.

So, I think I can only answer you by saying, we should do everything possible to break through this dormant majority and get them to understand, if it comes to war, Germany will be annihilated in minutes. If any conflict escalates, and the use of tactical nuclear weapons would come into effect, there are thick, fat targets in Germany that would be in the first minutes eliminated, and the radiation following that would ruin much of Germany. And then the danger of a global nuclear war would be on the table in any case.

But I think we have to wake people up: I really think it's an absolute priority.

SCHLANGER: We have one more question on the war situation from Colin H. which is something you just discussed, about tactical nuclear weapons. He says, "Isn't it the case that by the United States talking about and threatening using tactical nukes, how can this not be expected to escalate the tensions?"

ZEPP-LAROUCHE: Sure it does! And I can only say that the fact that we have several U.S. bases which are the organizing center, headquarters, for the present war, and if it would come to an expanding war, then these places would be target number 1! And they're in the middle of Germany.

So, I can only say, people should wake up, because it's very, very much on the edge.

SCHLANGER: Now, Helga, here's a question on the economy. We haven't gotten too many of those recently, but Terry asks: "Is there any way to restore Glass-Steagall {and} back the dollar by gold?"

ZEPP-LAROUICHE: Yes, absolutely! There is a renewed debate about Glass-Steagall. It erupted especially when, a few weeks ago you had the bankruptcy of several American banks: First Republic Bank, Silicon Valley Bank, some other minor banks, and the collapse of the Credit Suisse and its take over by the Union Bank of Switzerland. There was, for a short period of time, a real panic, and a Glass-Steagall debate erupted. In Switzerland, you had several parliamentarians raising it in the parliament. I think Marcy Kaptur raised it in the U.S. Congress. But then, since now, no banks are collapsing, people are "back to normal," and that is just foolish: Because nothing of the problems that existed some weeks ago have vanished—to the contrary: The longer this bubble continues, the greater the danger is of a sudden collapse.

So I would say the debate must be spread, because the effort by the Global South countries, including Russia, China, the BRICS, there is an actual debate to create a new, international currency, not based on monetary values, but based on physical values, commodities. This is the proposal by my late husband, Lyndon LaRouche, who made that proposal many years ago, and it's as relevant today as it was then. ["On a Basket of Hard Commodities: Trade without Currency," by Lyndon H. LaRouche, Jr., July 18, 2000: https://larouchepub.com/eiw/public/2023/eirv50n18-20230505/lar_trade_without_currency_offprint.pdf]

And that is being acted upon. So there is a de-dollarization going on, trade in many national currencies, and I think it's important for people in the West to understand that this is

regarded as a threat to the dollar, a threat to the euro, but the Western liberal system sits on a derivatives bubble of \$2 quadrillion outstanding derivatives, in dollar denominations. Now, that is a potential bomb, which can sink the {Titanic} on which we're all sitting. And the only way to save the West would be to have a Glass-Steagall reorganization, put the currencies back on a secure ground of physical economy, and then cooperate with the countries of the Global South in a new economic system. Now, that way, our life's work would be saved. If it comes to a blowout, we may see the fate of what happened in Germany in 1923, with a hyperinflation or with a sudden collapse, as we have seen it tendentially in 2008. But a repetition of 2008 is not going to function, because you have right now all instruments which were used are exhausted, and used up. So to go to Glass-Steagall would be the only way right now how you can protect our life savings, our economy, and that would be the way to link up with the currencies of the Global South.

SCHLANGER: I have one more question for you, Helga, that's on China. You've been doing a lot of interviews, recently, just with [Global Times](https://www.globaltimes.cn/page/202306/1292838.shtml), again [<https://www.globaltimes.cn/page/202306/1292838.shtml>], and you just came back from China. [https://larouchepub.com/eiw/private/2023/eirv50n24-20230616/eirv50n24-20230616_015-schiller_institute_delegation_vi.pdf] This is actually a question from last week, but W.T. asks: "Are the Chinese overly concerned with the appearance from non-governmental organizations inside China, or do they let their infrastructure projects do the talking?"

ZEPP-LAROUCHE: I think the Chinese are very concerned, because if you forget the anti-China propaganda for a moment, and just look at the situation as it is: When you are in China, the world looks so completely different. The Chinese people are generally very supportive of what their government does. They think the government has done a lot of good for them, lifted

people out of poverty, giving them a decent living standard, created a growing middle class. They have many friends in the world: 151 nations cooperate with the Belt and Road Initiative. So, from the Chinese standpoint, the policy of the government has not changed since 40 years! But, then, all of a sudden, in the last few years, one can probably date it back to 2017, the anti-China propaganda started in the West. And it took a while before the average Chinese realized that, but now they are realizing it, and they say, "Why is that?" They really do not understand why the West has turned so radically anti-Chinese. And it is not supported by anything China does, because when you read about Taiwan, military intervention, invasion in Taiwan—if it ever comes to that, it will be in reaction to the fact that the United States pays lip service to the One China policy, which is the international policy of the UN, and then the United States turns around and delivers weapons systems to Taiwan; has state visits as if it would be a separate state; makes one provocation after the other. And if the illusion in Taiwan by certain forces that they can have independence from China would come to the point where Taiwan declares independence, then in that case, China has said they will intervene. But that will then be the reaction to activities from mainly the United States.

So China has not changed its Taiwan policy, it's the U.S. which has changed their Taiwan policy.

I think China, given the circumstances, is doing a remarkable job, by introducing a new level of diplomacy, by keeping relatively calm, patient, offering cooperation, reaching out to all countries, including the United States, including the European countries, and trying to calm the situation. So I think China is doing a remarkable job from the standpoint of—they're a real anchor of stability! If you look at what China does, and go to China, if you have some vacation, I would advise people to go and travel there, and get your own impression. Because the real China is very different from what

the Western media say.

SCHLANGER: Helga, I know your time is limited, but do you have time for one more philosophical question?

ZEPP-LAROUICHE: Yes.

SCHLANGER: Scott B. asks, basically, what is man's purpose in the universe. And he said, "If you get this wrong, if the philosophy is wrong, the result will be wrong." So how would you answer this question of what is man's purpose in the universe?

ZEPP-LAROUICHE: Well, I think man's purpose in the universe is to multiply and colonize all available, reachable heavenly bodies. The Moon, for sure; I think it's quite on the horizon, maybe in one generation, or maybe more. To have a city on Mars. If we have thermonuclear fusion, we can think about interstellar travel. If we are only 10,000 years of real development—humanity is older than that, but the last 10,000 years were really the super, qualitative development, which is amazing. There's no reason to think that this will stop. The next thousand years will be much more interesting than the previous 10,000 years. So I have a limitless confidence in the ability of the human species to develop.

Now, that happens to be, philosophically, also in cohesion with Nicholas of Cusa, who, already in the 15th century thought that there was a coherence between the lawfulness of the Microcosm and the Macrocosm, the Macrocosm being the universe at large and the Microcosm being the human mind. Now, there is a proof that such a coherence exists, and that is the fact that the human mind can formulate adequate hypothesis. And the adequate hypothesis leads to scientific discovery about the physical universe. That discovery in science leads to a higher technology, which if it's applied in the production process, leads to an increase of the living standard of the people: greater longevity, higher population-

density, which can be maintained; and that's a limitless process.

That's fascinating, because that means that an immaterial idea, something which has been produced in the mind, which has no weight, no size, you can't see it—not as an idea; you can write it down, but an idea is immaterial. But that has an effect in the physical universe of all of these consequences! That means, there is a coherence between the laws of the mind and the laws of the universe, and that, again, means that human creativity {is} the most advanced aspect in the whole universe!

That whole thing is a negentropic, self-expanding process: The Russian scientist Vernadsky basically said the Noösphere will gain more and more dominance over the Biosphere, that is built into the laws of the universe. So I think if you start to think about that, then you get very optimistic, because then you're not an Earthling, you're not bound by the so-called limited resources on our planet Earth (which are not limited anyway, also, because science and technology can transform them completely).

But it also means we are the species in the universe, because it is our purpose—it's not a practical idea for your next door politician, who thinks about reelection four years from now—but it is a matter of almost scientific certainty that our Sun will be a problem in about 2 billion years, and not be safe for human beings to live on the planet Earth any more. Now, some people may think, "2 billion years, why should I bother about that?" But since we are creative, and we are intellectuals, we can think about that: What does it require to make sure that our human species survives whatever processes will go on, on the Sun, in admittedly the distant time of 2 billion years. So maybe the smarter ones among ourselves should start to think, what should be the directionality in which we pursue our present, basic research & development (R&D), in such a way that in 2 billion years, we

are ready to solve that problem?

And I think that's food for thought, but once you start to think that way, you are freed: You are internally freed, you are mentally freed, and that is why the Schiller Institute is called "Schiller Institute" because Friedrich Schiller was so much more concerned about the inner freedom, than the outer freedom. And he was very concerned about the outer freedom. But he was extremely interested in how to make man free, so that you can develop your creative potential to the fullest.

So, therefore, think about 2 billion years from now, think about not only a village on the Moon, read Krafft Ehrlicke's book {Extraterrestrial Imperative}. Krafft Ehrlicke, the absolutely fantastic pioneer of space research, of rocket science: He had a vision about how the extraterrestrial imperative would change the identity of human beings, and I can only tell you, there is nothing more fruitful, especially for young people, than to study the books of Krafft Ehrlicke. Because he is one of the most under-appreciated philosopher-scientists I know of, who has produced a tremendous work, but it's completely under-rated and not known beyond a certain circle of scientists. And we should really find the resources, at some point, to publish the entire collected works of Krafft Ehrlicke. And a good friend of mine, Marsha Freeman, has done incredible work to promote that, and I absolutely intend that the Schiller Institute will follow through with this.

SCHLANGER: Helga, I'm very happy we had the time for that last question, because I think you did give people something to think about, the future of 2 billion years having come into their mind today for how to act. Thank you for joining us, Helga, and we'll see you again next week.

ZEPP-LAROUICHE: Yes, till next week.

Anglo-amerikanerne kan ikke vinde, men vi må sikre vi ikke allesammen taber

Den 20. juni 2023 (EIRNS) – Den gamle unipolære verden er allerede smuldret. Hvor bevæger vi os hen herfra?

“Tænk over, hvor vi som menneskehed ønsker at være om hundrede, om tusind år fra nu,” udtalte Helga Zepp-LaRouche i et interview for nylig. “Ønsker du virkelig, når vi bygger en by på månen og derefter en by på Mars, ‘de-risking’ i forhold til hinanden? Nej, vi vil udvikle os sammen og realisere vores potentiale som den eneste kreative art, der hidtil er kendt i universet. Fra det perspektiv går tankegangen bag ‘de-risking’ imod historiens udvikling og det fysiske univers’ love.”

Det anglo-amerikanske NATO arbejder hårdt på at forhindre sig selv i at indse det fejlagtige i illusionen om, at det kan forhindre opkomsten af konkurrenterne Rusland og Kina, og er villige til at risikere atomkrig i et altomfattende forsøg på at sætte dets vilje igennem. “I dag står vi over for en strategisk situation, der er langt farligere, end da Cuba-krisen var på sit højeste,” hedder det i Schiller Instituttets appel til “USA’s (kommende) præsident”. Og: “Verden har brug for en amerikansk præsident, der kan se den bedste tradition i enhver nation, inklusive Rusland og Kina, som udgangspunktet for gensidig tillid og grundlaget for fred.”

Mens disse ord skrives, holder præsidentkandidat Robert F. Kennedy Jr. en tale om det vigtigste emne i vores tid: en fredstale til minde om hans onkel, præsident John Kennedys, fredstale den 10. juni.

I et morgen-tweet forud for begivenheden kommenterede Kennedy, at: "I marts 2022 rejste den israelske premierminister Naftali Bennett til Moskva for at mægle mellem Putin og Zelenskyj. Han indhentede betydelige indrømmelser fra Putin. Men så, sagde han, blokerede USA for enhver aftale. Krig var hele tiden planen."

"Jeg opfordrer præsident Biden til at komme med to undskyldninger," sagde han. "Først til det amerikanske folk for at have vildledt dem til at støtte en hæslig stedfortræderkrig på falske forudsætninger. For det andet, og endnu vigtigere, til det ukrainske folk for at have drevet dem ind i denne krig og ødelagt deres land..."

"Vi bør lytte til John F. Kennedys råd i hans fredstale fra 1963..."

Den tidligere præsidentkandidat Ron Paul advarer ligeledes om faren for optrapning til atomkrig. "Når vi bevæger os ind i den amerikanske præsidentielle valgcyklus, er én ting klar," skriver han. "Vi har desperat brug for en fredspræsident, der kan gøre for os, hvad JFK udrettede for USA under Cuba-krisen. Forhåbentlig er det ikke for sent!"

NATO, EU og USA's præsident Biden har erkendt, at Ukraine ikke vil blive officielt medlem af alliancen i den nærmeste fremtid, selv om stadig mere sofistikerede våben er på vej til Ukraine. Den russiske forsvarsminister, Shoigu, advarede om, at ethvert angreb på Rusland (inklusive Krim) med nye våbensystemer som det amerikanske HIMARS og det britiske Storm Shadow ville forårsage øjeblikkelige gengældelsesangreb. Og hvad vil Rusland mon gøre ved de F-16-fly med atomkapacitet, som NATO-landene leverer til Ukraine? "Eftersom russerne ikke er i stand til at afgøre, hvilken slags ammunition de 'ukrainske' F-16-fly rent faktisk bringer til krigszonen," forklarer Gilbert Doctorow, "må de antage, at de medbringer taktiske atombomber, som skal kastes ned over den russiske hærs troppekonzentrationer. Effekten af et sådant angreb kunne

være ødelæggende, derfor kommer den russiske trussel mod de luftbaser, hvorfra sådanne fly affyres.” Rusland advarer desuden om, at Ukraine måske stadig er i gang med at konstruere en såkaldt “beskidt” bombe, der kan sprede farlige niveauer af radioaktivitet over et stort område.

I mellemtiden, mens hjemløsheden stiger i USA, og inflationen er ude af kontrol, bliver der gennemført en række lovforslag for at forhindre Kina i at opkøbe amerikansk landbrugsjord, som om man leder efter en måde at lade Wall Street klare frisag på.

Der er ingen fremtid i konfrontation. Freden kommer til at sejre, i den form som Helga Zepp-LaRouche har beskrevet i sine Ti principper for en ny international Sikkerheds- og Udviklingsarkitektur. <https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>

Foto: Pixabay, CC0

Kinas Global Times’ interview med Helga Zepp-LaRouche ti år efter lanceringen af Bælte-og-Vej-Initiativet

Den 19.juni 2023: ‘De-risking’ i forhold til Kina er manipulerende og illustrerer Vestens geopolitiske forsøg på at inddæmme Kina: Schiller Instituttets grundlægger – Global Times

Af Li Xuanmin

Redaktørens beskrivelse:

I år er det 10 år siden, at Kina foreslog Bælte- og Vej-Initiativet (BVI), en global samarbejdsplatform, der demonstrerer Kinas vision for global udvikling og tilbyder løsninger på reformen af det globale regeringssystem og de mangfoldige udfordringer. På denne baggrund udgiver Global Times en række interviews med anerkendte forskere, tænketanke og finansielle institutioner, der deler deres indsigt og forståelse af, hvordan dette initiativ har opnået global anerkendelse og voksende agtelse. Dette er den ottende del af serien.

En række europæiske lande er partnere i BVI-initiativet. Europa-Kommissionens formand, Ursula von der Leyen, bekendtgjorde i marts, at EU ikke ønsker at "afkoble sig" fra Kina, som USA gør, men er nødt til at afbalancere sit forhold til Kina og fokusere på "de-risking". På denne baggrund gennemførte Global Times' reporter Li Xuanmin (GT) et interview med Helga Zepp-LaRouche (HZL), grundlægger af det tysk-baserede Schiller Institut, en politisk og økonomisk tænketank. Ifølge hende er de to D-ord (decoupling/afkobling og de-risking) dybest set det samme, hvilket antyder USA's og dets allieredes intentioner om at begrænse Kinas økonomiske fremgang.

GT: I de seneste to måneder har ordet "de-risking" bevæget sig fra ubemærket til allestedsnærværelse. Hvorfor er "de-risking" pludselig blevet så udbredt?

HZL: Ordet er bare et slags sprogligt volapyk. Nogen har tydeligvis indset, at ideen om at "afkoble" fra Kina lyder meget negativ og foruroliger industrifolk i forskellige lande, som har investeringer i Kina eller har betydelige handelsforbindelser med Kina, og som udmærket ved, at en "afkobling" fra Kina i mange tilfælde vil medføre deres ruin.

“Er det ikke fornuftigt at reducere sin risiko?” Ordet “de-risking” klinger derimod mere tillidsvækkende umiddelbart. Men i virkeligheden er ordet aldeles manipulerende, og fejlslutningen i sammensætningen er, at der ikke var og ikke er nogen risiko fra Kina, som netop har vist sig at udgøre en vældig pålidelig forretningspartner.

Brugen af “afkobling” og “de-risking” er præcis det samme. Bagved ligger den geopolitiske hensigt om at begrænse Kinas økonomiske vækst ved at afskære landet fra visse avancerede teknologier. Men det tog er allerede kørt, eftersom Kina er førende i verden, når det gælder antallet af patenter og nøgleområder inden for videnskab og teknologi, såsom 5G-teknologi.

De politikere, der presser på for “de-risking”, lader heller ikke til at forstå, hvad enhver kompetent industrimand ved, nemlig at det ikke er muligt at erstatte Kinas handels- og investeringspartnerskab umiddelbart, da Kina tilbyder en meget veludbygget infrastruktur og en kvalificeret arbejdsstyrke, som det vil tage mange år at opbygge i andre lande.

Så “de-risking”-politikken er tilbøjelig til at skade dens ophavsmænd mere, end den kan skade Kina, som vi allerede har set det med de negative konsekvenser af sanktionspolitikken.

GT: De-risking-politikken er blevet koordineret gennem de rige G7-landes klub, som stræber efter at opretholde USA’s udemokratiske privilegier over resten af verden. Fra dit perspektiv, er det så muligt for dem at gennemføre “de-risking”-strategien med Kina?

HZL: G7-landene vil være nødt til at gøre det på bekostning af deres egne økonomier. Vi har i år 10-års jubilæum for Bælte- og Vej-Initiativet (BVI), og der er i øjeblikket 151 lande og 30 store internationale organisationer, der samarbejder med Kina om initiativet, som er blevet verdensøkonomiens vigtigste lokomotiv.

Ekstremt sent opdagede G7 dette på deres seneste topmøde i Hiroshima, Japan, og de udbrød: "Åh, vi burde nok tale mere med de såkaldte 'svingstater'", som Brasilien, Indonesien og Indien.

Man overså åbenbart, at nogle af dem allerede er medlemmer af BRIKS, og at den anden angiveligt også har ansøgt om medlemskab af BRIKS. Jeg tror, at det er en del af den koloniale arrogance, og det er grunden til, at de etablerede G7-lande fuldstændig har misforstået ønsket om at gøre en ende på kolonialismen for altid hos landene fra det Globale Syds side.

GT: Hvad er situationen i store europæiske økonomier som Tyskland og Frankrig?

HZL: I Europa er der flere lande i Øst- og Sydeuropa, som modsætter sig presset fra USA og EU-Kommissionen, fordi de oplever, at denne politik er stik imod deres egne økonomiske interesser.

I Frankrig og Tyskland er der en enorm kamp, fordi disse økonomier allerede lider under stigningen i energipriserne som følge af både sabotagen af Nord Stream-rørledningerne og sanktionerne mod Rusland.

Den franske præsident Emmanuel Macron taler meget om behovet for en større autonomi i Europa, men folk venter stadig på at se, om hans ord bliver fulgt op af konkrete handlinger.

Tyskland befinder sig i en eksistentiel krise og står over for en fuldstændig afindustrialisering som følge af den førte politik, og dertil kommer, at den tyske industri, som ikke har råd til de høje energipriser, lokkes af den amerikanske Inflation Reduction Act til at forlade Tyskland og investere i USA i stedet. Flere ledere af industrisammenslutninger advarer om, at Tyskland som industristat er truet, men det politiske pres på dem for at følge USA's og EU-Kommissionens linje er massivt.

Forsøget på at "de-risikere" sig fra Kina vil udelukkende føre til selvdestruktion af økonomierne i Vesten og truer med at sende det europæiske kontinent definitivt ud på et sidespor rent verdenshistorisk.

GT: Dette år markerer BVI's 10-års jubilæum. Hvilke forandringer har initiativet bragt til verden i det forgangne årti?

HZL: Den fulde realisering af BVI, i tillæg til andre initiativer, som Kina har fremlagt, tilbyder et omfattende koncept for en harmonisk udvikling af alle lande på planeten. Denne politik har allerede vist sig at fungere som motoren til at overvinde fattigdom og underudvikling for mange lande i det Globale Syd.

Kinas vedvarende fokus på innovation har resulteret i nogle bemærkelsesværdige resultater. Og det betyder også, at det er muligt for Kina at undgå såkaldte "langsigtede cyklusser", fordi den fortsatte fornyelse af arbejdsstyrkens produktive kræfter og den industrielle kapacitet gennem den vedvarende tilførsel af videnskabelige og teknologiske opdagelser har frembragt en stabil økonomisk vækst.

Det klogeste for Vesten ville være at tilslutte sig initiativet til win-win-samarbejde, i stedet for at forsøge at inddæmme Kina. Så kunne vi i fællesskab koncentrere os om menneskehedens overordnede mål, såsom at overvinde fattigdom i alle nationer, finde kure for hidtil uhelbredelige sygdomme, samarbejde om at gøre fusionsteknologi kommercielt anvendelig for at opnå energi- og forsyningssikkerhed for alle, gå sammen om at udforske det nære rum, afdække livets hemmelighed, beskytte planeten mod asteroider og mange andre vidunderlige ting.

Den gamle unipolære verden er allerede smuldret. Med det Kina tilbyder, har vi som menneskehed chancen for at overvinde geopolitikken og erstatte den med et system af samarbejde

mellem suveræne nationer, som er til gavn for hele menneskeheden.

Tænk på, hvor vi som menneskehed ønsker at være om hundrede, tusind år fra nu. Vil du virkelig, når vi bygger en landsby på månen og derefter en by på Mars, "af-risikere" fra hinanden? Nej, vi vil udvikle os sammen og realisere vores potentiale som den hidtil eneste kendte kreative art i universet. Fra det perspektiv går tankegangen bag "de-risking" imod historiens tendens og det fysiske univers' love.

Link til artikel:
<https://www.globaltimes.cn/page/202306/1292838.shtml>

Wall Streets mareridt bliver til virkelighed

Den 17. juni 2023 (EIRNS) – Riyadh, Saudi-Arabien, var rammen om den 10. Arab-China Business Conference sidste tirsdag den 13. juni, hvor den nye præsident for BRIKS' Nye Udviklingsbank (NDB), Dilma Rousseff, hævdede, at der er en proces i gang i det såkaldte Globale Syd "for at omforme den globale økonomi og reducere afhængigheden af en enkelt valuta." Hun bemærkede, at dette initiativ "kræver samarbejde mellem lande, finansielle institutioner og samarbejdspolitikker og organisationer som Bælte- og Vej-initiativet, Den Nye Udviklingsbank og Den Islamiske Udviklingsbank, for at nævne nogle få eksempler."

Tre dage tidligere, den 10. juni, havde Rousseff været endnu mere tydelig i en diskussion med den besøgende præsident fra Honduras, Xiomara Castro: "NDB's strategiske mål er at blive den førende bank for vækstmarkederne og udviklingslandene, og

med udvidelsen af sit medlemskab sigter NDB mod at styrke sin rolle som platform for et bredere samarbejde mellem udviklingslandene.”

Der er faktisk en ny international udviklingsarkitektur ved at tage form, og det kommende topmøde mellem BRIKS-landene den 22.-24. august i Johannesburg, Sydafrika, kan meget vel vise sig at blive et afgørende vendepunkt. Det er det nye paradigme for et nyt system, der er ved at sætte City of London og Wall Street uden for indflydelse. Og det er dette systems undergang, der er årsagen til den fortsatte alvorlige optrapning i Ukraine, med en meget reel fare for atomkrig til følge.

NATO's forsvarsministre mødtes i Bruxelles den 15.-16. juni for at lægge sidste hånd på deres planer for NATO-topmødet den 11.-12. juli i Vilnius, Litauen. På det møde vil Kiev (Ukraine) blive optaget som erklæret medlem af NATO, selvom det endnu ikke er et fuldgyldigt medlem. NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, og USA's forsvarsminister, Lloyd Austin, bekendtgjorde på forskellig vis Ukraines voksende "interoperabilitet" med alle NATO-systemer, at 300.000 NATO-tropper er i "højt beredskab", og etableringen af et NATO-Ukraine-råd, som vil gøre Kiev "ligeværdig" i alle NATO's beslutninger, og som vil holde sit første møde netop på dette tidspunkt i Vilnius.

Med Storbritannien i spidsen fortsætter NATO med at pumpe stadig mere avancerede våben ind i Kiev, det seneste er amerikanske F-16 jetfly. Den russiske præsident Vladimir Putin udtalte, at hvis disse F-16-fly er stationeret på luftbaser i nabolandene, "bliver vi nødt til at se på, hvordan og hvor vi kan ramme de aktiver, der bruges i kamphandlinger mod os. Dette er en alvorlig fare for yderligere at trække NATO ind i denne væbnede konflikt." Den russiske udenrigsminister, Sergej Lavrov, advarede om, at disse F-16-fly kan affyre atomvåben, og meddelte, at hvis de bliver indsat, "vil der efterfølgende komme et militærteknisk svar."

Men begå ikke den fejl at evaluere denne udvikling, eller krigen generelt, baseret på den slags udstyr, som hver side indsætter i det ukrainske område. Materiellet er kun midlet til det bredere og langt farligere strategiske mål, som politikerne i London og Washington har sat sig, nemlig bevidst at tvinge Rusland til at vælge mellem at gå ind i en atomkonflikt med Vesten eller kapitulere under denne trussel.

Det er baggrunden for den chokerende, åbne diskussion om de formodede "fordele og ulemper" ved, at Rusland lancerer et første atomangreb mod en eller flere nationer i Europa, som nu er brudt ud i stor stil i de russiske medier. Professor Sergey Karaganov, en tidligere præsidentrådgiver for både Boris Jeltsin og Vladimir Putin, som nu er leder af Council on Foreign and Defense Policy, en kendt tænketank i Moskva, offentliggjorde en artikel med overskriften "By Using Its Nuclear Weapons, Russia Could Save Humanity from a Global Catastrophe", som blev genoptrykt i sin helhed af engelsksprogede RT. I artiklen argumenterer Karaganov for, at krisen har nået et punkt, hvor et forebyggende russisk atomangreb mod en eller flere europæiske nationer er påkrævet.

Karaganov blev besvaret af et andet medlem af Council on Foreign and Defense Policy, Ilya Fabrichnikov, som offentliggjorde et svar i RT med overskriften: "Why I Disagree with the Call for Russia To Use Its Nuclear Weapons against the West". Fabrichnikov argumenterede ligefremt: "Sergey Karaganovs opfordring til et præventivt angreb har udløst en stor debat, men jeg er ikke enig i, at vi skal bide på NATO's madding." (Omfattende citater fra begge artikler er tilgængelige i dokumentationsafsnittet andetsteds).

Præsident Putin udtalte sig om sagen i juni 16 i den åbne diskussion ved plenarmødet i går på Skt. Petersborgs Internationale Økonomiske Forum. "Alle venter bare på, at vi begynder at trykke på knapper. Det er der ikke behov for, det er den første overvejelse. Der er ikke noget sådant behov. Fordi fjenden i frontlinjen ikke har succes, det er hele

pointen.” Da Putin blev spurgt om sandsynligheden for at bruge sådanne våben, sagde han: “Hvorfor skulle vi true hele verden?... Jeg har allerede sagt, at anvendelsen af ekstreme foranstaltninger er mulig, hvis der er en fare for den russiske stat.”
(<http://en.kremlin.ru/events/president/news/71445>)

Uanset om Karaganov/Fabrichnikov-udvekslingen afspejler en aktuel politisk debat i Rusland, eller om den snarere er ment som en advarsel til Vesten om, at de leger med ilden, så er faren ekstrem, og muligheden for udbrud af atomkrig når som helst er reel.

Det første skridt i retning af at finde og gennemføre en løsning på denne trussel mod menneskeartens endeligt er at erkende, hvor tæt vi er på en faktisk atomkrig. Lad være med at narre dig selv med det bortforklarende: “Men de vil aldrig lade det ske!”

Bevæbnet med denne forståelse ligger løsningen i at organisere tilstrækkelige kræfter internationalt til at opbygge en helt ny global arkitektur, som sikrer retten til sikkerhed og økonomisk udvikling for hver eneste nation på planeten – en orden, som er i USA's, Ruslands og Kinas, Europas og de fattige nationer i det Globale Syds interesse.

Det kræver den slags tilgang, som John F. Kennedy skitserede i sin tale på American University den 10. juni 1963, og derfor fortjener den præsentation at blive set af så mange som muligt i alle lande. Og frem for alt er det den form for ny økonomisk verdensorden, som Lyndon LaRouche udformede og promoverede gennem hele sit liv – hvilket er grunden til, at det vil være klogt af dig hurtigt at slutte dig til organiseringsaktiviteterne i Helga Zepp-LaRouches Schiller Institut.

Foto: public domain

Webcast-dialog med Helga Zepp-LaRouche

Brug JFK's vision om fred til at stoppe Tredje Verdenskrig

Den 14. juni 2023

HARLEY SCHLANGER: Goddag, og velkommen til vores ugentlige live-dialog med Schiller Instituttets grundlægger og formand, Helga Zepp-LaRouche. Det er den 14. juni 2023, og jeg er jeres vært Harley Schlanger. Hvis du har et spørgsmål eller en kommentar til Helga, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org, eller du kan skrive dem i chatten, og Anastasia vil sende dem videre.

I tilfælde af at du gik glip af det, havde vi en intens dialog sidste lørdag om emnet: "Verden har brug for JFK's vision for fred!" Den fulde dialog er lagt ud på Schiller Instituttets hjemmeside.

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230610)

Det var i anledning af 60-året for John F. Kennedys historiske tale ved American University, hvor han offentligt bekræftede sit engagement i at skabe et fredeligt forhold til Sovjetunionen. Og det var kun otte måneder efter, at verden næsten blev ramt af en atomkrig på grund af Cuba-krisen. Der var mange opmuntrende præsentationer og en masse interessante diskussioner, og det ville være umagen værd for folk at se det og sprede det, for det er den slags diskussioner, der burde finde sted blandt verdens ledere i dag.

(<https://www.jfklibrary.org/archives/other-resources/john-f-kennedy-speeches/american-university-19630610>)

Lad os begynde med nogle af de tidlige spørgsmål, der er kommet ind, og de fleste af dem er relateret til denne dialog, bekymringer om, hvordan man organiserer sig for at håndtere de kriser, menneskeheden står over for i dag. Lad mig starte med en fra Ohio, som har sendt et spørgsmål: "At lytte til JFK's tale den 10. juni 1963 bringer stærke følelser frem hos ældre amerikanere som mig. Men unge mennesker har ingen eller kun ringe tilknytning til Kennedys præsidentskab. Hvilke råd kan du give os om, hvordan vi kan gøre det meningsfuldt for folk under 50?"

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at jo flere mennesker, der er vidner til den periode af Kennedys tid, og for hvem det betyder meget, som bliver aktive og spreder det til alle unge mennesker, de kender, så tror jeg, det vil hjælpe meget. Og jeg tror, at hvis man kunne få nogle modige unge, som faktisk har taget det intellektuelle eventyr, så at sige, til at se på det, så tror jeg virkelig, at det kunne gå viralt. For det Kennedy sagde, og det, der kommer til udtryk i denne tale på American University og mange andre taler, han holdt, det er næsten som fra et andet univers, eller i det mindste en anden stjerne, en anden planet. Det er så forskelligt fra alt, hvad man kan høre fra politikere i dag, fordi han havde en klar idé om en vision for fred, ikke kun for Amerika, men fred for verden, fred til alle tider. Og lige nu, hvor verden er på randen af Tredje Verdenskrig, og der er mange mennesker, der er ekstremt bevidste om det, og flere og flere mennesker bliver organiseret omkring det; det var en af grundene til, at mange mennesker tænker på at internationalisere fredsbevægelsen, hvilket vi har gjort med International Peace Coalition.

[<https://schillerinstitute.com/blog/2023/06/07/press-release-international-peace-coalition-must-grow-to-stop-world-war-iii/>]

Men hvis man ser på det, har vi nu den mest omfattende luftmanøvre i NATO's historie; det er ekstremt farligt. Vi sidder på en sprængfarlig krudttønde, hvor 250 jagerfly – forestil dig en armada på 250 jagerfly, der hver dag flyver over Tyskland, op til den russiske grænse, helt op til Estland eller Rumænien, og nogle af dem er potentielt atombevæbnede jagerfly. Nu skal du forestille dig den russiske rekognoscering, som allerede holder øje med en varm krig i Ukraine, hvor der i den seneste tid er sket adskillige krænkelse af russisk territorium, så de er nødt til at være i højeste alarmberedskab på grund af det; og så har du disse manøvrer, som antager, at angrebet fra et land med stærk luftmagt allerede har fundet sted. Det bringer hele situationen op på et ekstremt anspændt niveau, og en lille fejl fra en pilot eller en fejllæsning af, hvad hensigten er med en bestemt handling, kan føre til en ukontrollabel optrapning. Jeg finder det fuldstændig uansvarligt at afholde denne manøvre, som tilsyneladende har været planlagt siden 2018, men som nu finder sted i forbindelse med en varm krig midt i Europa. At have sådan en manøvre, som allerede er provokerende på grund af det scenarie, den er baseret på, så jeg tror, at mange mennesker er bekymrede over det.

Og Kennedys tale, og hvad han faktisk repræsenterer, han havde en vision, som nu potentielt er ved at blive til virkelighed. For krigsfaren er én ting, men på den anden side har vi en historisk proces i gang, som de vestlige medier absolut ikke rapporterer om, eller hvis de rapporterer om det, rapporterer de det som en trussel eller som bagvaskelse; men langt størstedelen af verden, landene i det Globale Syd, 151 nationer, er ved at danne en ny økonomisk verdensorden, og alt det man læser eller hører i medierne om, at Rusland er isoleret, det er latterligt! I dag åbnede Skt. Petersborgs Internationale Økonomiske Forum, hvor mere end 100 lande sendte delegerede, fra Latinamerika, Sydøstasien, Afrika, praktisk talt alle dele af verden havde store delegationer og højtstående personer.

Så man har lige haft et meget vigtigt, intenst møde mellem de arabiske lande og Kina, og de indgik aftaler for, tror jeg, over 10 milliarder dollars, og der er en helt ny udvikling i gang. Saudi-Arabiens energiminister blev spurgt, hvordan han forholder sig til kravene fra de vestlige lande om ikke at handle med Rusland og Kina, og han svarede: "Vi ignorerer dem bare."

Så vi befinder os i den mest utrolige transformation i historien – de fleste mennesker i Vesten er ikke klar over det, men det betyder ikke, at det ikke finder sted.

Så Kennedy bygger i en vis forstand bro over det, fordi han i sin tale for 60 år siden havde en vision om den slags verden, der nu er ved at opstå. For folk i USA, eller for den sags skyld for folk i Europa, fordi Kennedy var meget vellidt, for eksempel i Tyskland, hvor folk var fuldstændig begejstrede for Kennedy, bygger det bro over et paradigme, som forsvandt med mordet på Kennedy og Warren-kommissionens mørklægning af mordet, og de 60 år der er gået efterfølgende. Og den bygger bro til den verden, der nu er ved at opstå. Så jeg kan blot sige, at hvis du er i en alder, hvor det stadig går op for dig, hvad forskellen var, så tag ud og organisér dig, bliv medlem af Schiller Instituttet, bliv medlem af International Peace Coalition, og fortæl folk om det. For vores kampagne for at sætte fokus på Kennedy-paradigmet er ikke slut: Vi har en kampagne i gang, hvor vi appellerer til USA's præsident eller den fremtidige præsident om at vende tilbage til Kennedys æra, fordi det er den slags Amerika, verden har brug for og ønsker.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en tysk statsborger, som nu bor i USA: De har sendt mig en kopi af en {Politico}-artikel om den tyske kansler Olaf Scholz, der taler om, hvordan han er mere engageret end nogensinde i at vinde kampen i Ukraine. Og denne person spørger: "Hvor længe vil det tyske folk tolerere en optrapning af finansiering og støtte til denne krig i Ukraine, mens den nationale økonomi går ned?"

ZEPP-LAROCHE: Ja, det er spørgsmålet til 64 millioner euro,

for det der sker i Tyskland lige nu, er helt utroligt. Jeg mener, dette land er ved at blive ødelagt! Næsten 16 % af alle tyske virksomheder er allerede i gang med at forlade landet, fordi energipriserne er blevet for høje. 30 % overvejer at forlade landet. Det betyder, at næsten halvdelen af den tyske industri er i færd med at forlade landet, hvilket betyder, at Tyskland er ved at blive afindustrialiseret for øjnene af os! Og hvorfor? Tja, Nord Stream-rørledningerne! Hvem saboterede dem? Sandsynligheden for at Seymour Hersh har ret i, at USA plantede sprængstofferne i juni 2022, vil jeg sige er 99,9 % sandsynlig: De af jer der kan matematik, ved, hvad det betyder. At Hershs antagelse om, at det blev beordret af Biden, med stor sandsynlighed er sand. Det betyder, at det er vores allierede, som trækker os ind i denne krig, som er en stedfortræderkrig fra NATO mod Rusland – men hvem kontrollerer NATO? Det er USA og til en vis grad det britiske bidrag. Så vi er i en uholdbar situation, og eftersom du er flyttet uden for Tyskland, kan jeg kun opfordre dig til at hjælpe os med at mobilisere familie, venner og kolleger i Tyskland, hvis du stadig har det.

For det der sker lige nu er helt utroligt. Den nye forsvarsminister Pistorius sagde, at det er lige meget, om russerne nu smadrer alle disse Leopard-kampvogne, så sender vi bare nogle nye. Vi sender måske op til 100. Nu har russerne åbenbart ret stor succes med at smadre disse Leopard-kampvogne, men det er modbydeligt. Og jeg ved ikke, om den tyske befolkning er et offer, men de er også lidt dumme, må jeg sige.

SCHLANGER: [griner] Nå, her er et spørgsmål fra en kontakt i Algeriet, der spørger: "Er der nogen i Biden-administrationen, der anerkender det skift, du taler om i verden, og ser det som et potentiale for USA?"

ZEPP-LAROUICHE: Hvis sådan en person findes, har han eller hun haft stor succes med at skjule sin identitet, for jeg har ikke set den endnu. Det jeg ser er, at praktisk talt hele det

vestlige etablissement, med nogle få undtagelser, som Ungarns regering, nogle få andre mennesker – men generelt opfører etablissementet i de vestlige lande sig højst besynderligt. De forholder sig til et gammelt paradigme, når det paradigme er ved at blive afmonteret og opløst for øjnene af alle, der ønsker at se det. Og jeg har ikke set..

Se for eksempel Ursula von der Leyen, formanden for EU-Kommissionen, hun tager til Brasilien og forsøger at overbevise præsident Lula om, at han ikke skal være på russernes og kinesernes side. Og disse ledere af udviklingslandene har draget konklusionen af, hvad det vil sige at være i en situation, hvor udvikling bliver forhindret. Så Lula tog til Kina, til Shanghai, og sammen med Dilma Rousseff, den tidligere præsident i Brasilien, blev hun indsat som ny præsident for Den Nye Udviklingsbank. Og Lula sagde, at denne bank vil blive den helt afgørende bank for det Globale Syd, og de vil udstede udviklingskreditter, så underudviklingen og fattigdommen i alle udviklingslande kan overvindes. Og der er en stemning, en klar fornemmelse af, at koloniseringen er slut!

Og jeg tror ikke, at de vestlige eliter begriber det. Jeg tror det kræver, at det Globale Syd bliver endnu stærkere, og dag for dag kan jeg sige, når jeg ser, hvad folk i det Globale Syd siger, at de bliver mere selvbevidste, de finder sig ikke i det her længere, og jo stærkere et modspil der kommer, jo bedre. Nu tror jeg, at de først skal chokeres, for uden det tror jeg ikke, at de vil tænke intelligente tanker, men derefter tror jeg, at vi er nødt til at bevæge os mod et højere paradigme, og jeg tror, at Kina i sidste ende vil holde fast i sit win-win-samarbejde for hele verden; Xi Jinping har udarbejdet det Globale Sikkerhedsinitiativ, det Globale Udviklingsinitiativ og det Globale Civilisatoriske Initiativ som verdensomspændende forslag til at bevæge sig mod et nyt paradigme. Og i sidste ende må vi overbevise befolkningerne i USA og Europa om, at de ikke skal konfrontere denne nye

økonomiske verdensorden, der er ved at opstå, men tilslutte sig den. Jeg tror, det er den eneste måde, hvorpå vi kan undgå en katastrofe.

Så det er en stor opgave, og det er derfor, vi har brug for hver eneste person. Så hvis du sidder i Algeriet, så slut dig til vores kamp. Hjælp os, bliv medlem af vores internationale fredskoalition. For vi er nødt til at gøre det til et absolut verdensomspændende fænomen, hvor folk vitterligt bliver verdensborgere, fordi vores allesammens eksistens er helt og aldeles på spil.

SCHLANGER: Her er to spørgsmål, som jeg synes er svar på den konference, vi havde lørdag den 10. juni. Eric fra Filippinerne spørger: "Hvad er den skjulte trussel mod verdensfreden?" Han sagde: "Der er al den diskussion, men ikke nok handling. Hvad er det, der holder det tilbage?"

Og så er der et spørgsmål fra Texas: "Er du bekymret for CIA i dag og muligheden for indblanding i valget i 2024?"

ZEPP-LAROUICHE: Tja, jeg tror, at svaret på det sidste spørgsmål er ret klart. Jeg mener, præsident Trump siger nu dybest set, at USA's retssystem er på spil, og den kendte journalist Patrick Lawrence sagde det samme med eftertryk. Jeg tror, det er rigtigt: For det de gør nu mod – jeg ved ikke, om det er CIA eller FBI eller hvem som helst – men det de gør mod tidligere præsident Trump, er virkelig udtryk for selektiv retfærdighed. For hvad skete der med Hillary Clinton? Blev hun nogensinde stillet til regnskab for Russiagate, som viste sig at være en løgn? Hvad med Hunter Bidens computer og hans affærer i Ukraine? Hvad med andre mennesker, der havde klassificerede dokumenter i deres private hjem? Jeg tror, at Pence var en af dem, og flere andre. Så det er meget tydeligt, at dette er rettet mod præsident Trump, og at de ønsker at forhindre ham i at være en handlekraftig kandidat ved næste valg.

Jeg synes, at Trump på nuværende tidspunkt burde overveje, om

han skulle have afklassificeret Russiagate-dokumenterne – og vigtigst af alt, om han skulle have givet oprejsning til min afdøde mand, Lyndon LaRouche, for det apparat, der nu går efter Trump, er nøjagtig den samme struktur, og nogle gange endda de samme mennesker, som retsforfulgte min afdøde mand, og som forsøgte at lukke vores bevægelse ned, med det Ramsey Clark havde kaldt den mest utrolige omgåelse af USA's retssystem i historien nogensinde. Og jeg tror ikke, at det er blevet mindre, bare på grund af det der sker mod Trump lige nu.

For det der skete mod Lyndon LaRouche {var} den største forbrydelse, og ikke kun på grund af det, der blev gjort mod ham og os, men fordi det fratog det amerikanske folk muligheden for at se den eneste løsning, som ville have gjort det muligt for USA at opnå en helt anden verden.

Så Trump burde ikke have – hvis han ønskede at benåde Steve Bannon, er det én ting. Men for ikke at frifinde Lyndon LaRouche, så tror jeg, at han nu betaler regningen for at have været så kortsigtet ikke at forstå at gøre det, for det der skete med ham ville ikke være sket, hvis han havde gjort det. Men jeg synes, at situationen i USA er ekstremt farlig, og det er helt klart et forsøg på at afvikle hele det præsidentielle valgsystem, og det bør alle naturligvis være ekstremt bekymrede over.

Hvorfor sker alt dette, for at vende tilbage til det første spørgsmål? Vi er ved enden af et system, og det er sket adskillige gange i historien, 16 gange eller deromkring, at et helt system går i opløsning. Og jeg tror, at Kinas tidligere ambassadør i USA har påpeget det faktum, at 14 gange blev det til en større krig, og det er naturligvis den største fare, vi ser lige nu. Men vi oplever afslutningen på det neoliberale system, afslutningen på det kolonialistiske system, afslutningen på den unipolære verden og fremkomsten af et nyt verdenssystem, en multipolær verden, som endnu ikke er færdig – den kæmper. Den har fødselssmerterne fra en igangværende fødsel, men den er der ikke endnu. Så jeg tror, vi befinder os

i en meget vanskelig og farlig situation, og derfor kan vi kun sige, at vi har brug for, at hver eneste sjæl på planeten bliver aktiv sammen med os for at forsøge at sikre, at denne periode i historien ender positivt og varer ved.

SCHLANGER: Vi har stadig et par minutter til spørgsmål. Helga, jeg har et til dig fra Takis, som gennemgår en liste over kriser, som menneskeheden står over for i dag: biokemisk krigsførelse, advarsler om en farligere pandemi, tredje verdenskrig i Europa, ødelæggelsen af Europa. Og så kommer han til det, som han finder bekymrende, nemlig devalueringen af menneskelivet. Og han sagde: "Hvordan kan vi italesætte disse problemer med udgangspunkt i at genoprette værdierne? Hvad kan vi gøre?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det, du beskriver, udelukkende sker i dele af verden. Det sker i høj grad i USA, og det sker i stigende grad i Europa. I USA kan du nævne den lange liste over masseskyderier, selvmord blandt unge, stofmisbrug og alle disse ting, og i Europa, hvor det er en meget farlig diskussion, er der nu en debat om aktiv dødshjælp, ikke eutanasi, men medicinsk hjælp til at begå selvmord for folk, der beslutter sig for det. Det lyder måske som en humanitær bekymring, men hvis man kender historien om aktiv dødshjælp, især i Tyskland, så var det i Nürnberg, hvor folk advarede om, at hvis man sætter spørgsmålstegn ved det enkelte livs hellighed, så sætter man alt på højkant; jeg kender ikke dette ord på engelsk, men på et plan, hvor når man først begynder at have en nedadgående bevægelse, kan det hurtigt gå hele vejen, [glidebane], som vi så i Tyskland for 80 år siden. Så det er meget slemt.

Men heldigvis tror jeg, at det i mange dele af verden, især i Asien, har taget en helt anden vej. Der er mange forskere i Indien, Kina og de sydøstasiatiske lande, som er absolut optimistiske med hensyn til menneskets evne til at frembringe videnskabelige resultater, til at overvinde enhver barriere, og de forbinder det med deres kulturs 5.000 år gamle

historie. Så heldigvis er der en meget stærk tendens til at gå i den anden retning, til at sætte livet og værdierne på den højeste piedestal og gøre det til grundlaget for tilværelsen.

Se, det vi nu skal gøre i Europa og USA, er at forbinde os med vores bedste traditioner: Amerika? Altså, vi havde Den amerikanske Frihedskrig: Uafhængighedskrigen var den første anti-kolonialistiske krig i historien. Gå tilbage til det. Bekæmp briterne igen, det ville være meget sundt at smide alle disse rådgivere fra Washington ud, som hvisker etablissementet i ørerne inde på Beltway. Vi har i stedet John Quincy Adams, vi har Lincoln, vi har FDR, John F. Kennedy, og frem for alt Lyndon LaRouche, Martin Luther King og nogle andre.

I Europa har vi en utrolig rigdom: Vi har Den italienske Renæssance, vi har perioden med Ecole Polytechnique i Frankrig, vi har Tyskland, vi har et væld af fremragende videnskabsfolk, opdagelsesrejsende, komponister, digtere – og alt, hvad vi skal gøre, er at genskabe forbindelsen til denne tradition. Og hvis jeg ikke havde håbet om, at det er muligt, selv på et sted så besat som Tyskland, lige nu, at Leibniz', Schillers, Beethovens, {Niende Symfoni}s ånd, at alt dette kunne komme til live igen, ville jeg have forladt politik for længe siden. Men jeg er helt overbevist om, at det er muligt, for den menneskelige natur er i bund og grund god, og den har behov for at se et perspektiv, og det er derfor, Schiller Instituttet er her.

SCHLANGER: Den engelske sætning, du ledte efter, er "slippery slope", at når man først bevæger sig ud på den glidebane, bevæger man sig direkte ind i fascismens og folkemordets helvede.

Helga, når det gælder kultur, har jeg endnu et spørgsmål til dig, som jeg blev opmærksom på fra en person, der sendte mig en video af en person, der talte om kampen for at vende tilbage til en kammertone, stemning af C ved 256, for at få tonen C stemt til frekvensen 256 hz: Det var en stor kampagne,

der blev ført af din mand, og som fik enorm respons i Italien, fordi det var kendt som "Verdi-stemningen". Og så dukkede der lige en video op af en person, der starter med at tale om, at dette er Verdis "skøre idé", og italienerne har taget den til sig. Og han sagde, så jeg undersøgte det nærmere, og hvad fandt jeg? Bag det stod den "skøre" Lyndon LaRouche. Og så gengav han alle bagtalelserne om Lyn. Men jeg synes, det er interessant, at det kommer op nu, netop på et tidspunkt, hvor du diskuterer vigtigheden af at vende tilbage til den klassiske tradition. Så jeg tænker på, om du har nogle overvejelser om det?

ZEPP-LAROUCHE: Den kampagne var faktisk ekstremt vigtig, fordi den blev støttet af alle de store sangere på det tidspunkt – alle! Du kan se på listen over underskrifter, fra Renata Tebaldi til Cappuccilli til Carlo Bergonzi – simpelthen alle, faktisk underskrev hundredvis af topsangere fra hele verden den kampagne, fordi de var meget glade, for hvis du stemmer højere i A=440-området, og endda højere end det, er det meget dårligt for den menneskelige stemme. Og især unge sangere, der er tvunget til permanent at have deres tonehøjde i en højere stemning, mister deres stemme, fordi det skader stemmebåndene. Det er interessant, at dette tydeligvis også var tilfældet for instrumenterne: Naturligvis er blæseinstrumenterne én ting, men for eksempel arbejdede vi og havde faktisk et meget dybt venskab med Norbert Brainin, første violinist i Amadeus-kvartetten. Og han havde en såkaldt Stradivari, og han udførte et eksperiment i studierne i nærheden af sit sommerhus i Italien, hvor han lavede en test. Og han kunne bevise, at Stradivari var skabt på en sådan måde, at den var beregnet til at blive spillet i den lavere stemning A=432, og at det at spille den i A=440 og højere skabte et stress på instrumentet, der beskadigede det på lang sigt.

Så det er et meget vigtigt spørgsmål, for man tænker måske: "Hvad betyder det, om det er lidt højere eller ej?" Men hvis man f.eks. tænker på sangernes registerskift, og hvis man har

et tysk digt, der er komponeret til en sang, har komponisten – Schumann, Schubert, Beethoven – en meget klar forståelse af det, og hvis der er en højere stemning, gør man noget ved kompositionen, som har tendens til at ødelægge den. Så selv om det kan virke som et lidt indforstået anliggende, der kun er interessant for musikere, er det, hvis man virkelig begynder at studere klassisk musik og kompositionen, og undersøger hvad der skal til for at få skønheden og sandheden frem i en komposition, disse spørgsmål, der giver en indsigt i, hvad der var komponistens og digterens hensigt, de to sammen i et højere kunstværk.

Så det er slet ikke esoteriske spørgsmål, og jeg synes, det er meget godt, hvis det kommer op, for måske føler nogle musikelskende mennesker sig opmuntrede til at se på vores kampagne og finde en grund til at forny den, hvilket jeg tror ville være meget gavnligt for alle.

SCHLANGER: Det er vigtigt, at du bringer det på bane, kampen for skønhed og sandhed, som vi havde et klip med fra John Kennedy, hvor han netop pointerede, at “det er det, der gør livet på denne jord værd at leve.”

[<https://www.youtube.com/watch?v=pCIg6fTPA5U>] Så Helga, tak fordi du er med os i dag. Vi ser frem til dine fortsatte indlæg, og vi ses igen i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: Ja! Og husk nu at blive aktiv sammen med os. Det er det vigtigste, man kan gøre i et ekstraordinært historisk øjeblik som det, vi befinder os i lige nu.

Handel, ikke krig

Den 13. juni 2023 (EIRNS) – Den netop afsluttede 10. Arab-China Business Conference, der for første gang blev afholdt i

Riyadh, Saudi-Arabien, tiltrak mere end 2.000 deltagere og markerede Saudi-Arabiens og andre Golf-landes omstilling til handel og økonomisk vækst med Kina. Sidste år var handlen mellem de arabiske lande og Kina allerede steget med 31 % i forhold til 2021, og Kina er i færd med at opføre et moderne stålværk i Saudi-Arabien. I løbet af de to dage konferencen varede, blev der underskrevet mindst 30 handelsaftaler til en værdi af 10 milliarder dollars.

Konferencen blev afsluttet af Dilma Rousseff, præsident for den Nye Udviklingsbank (NDB), som holdt den afsluttende hovedtale og erklærede: "Kina og Saudi-Arabien har potentialet til at omskrive reglerne for det globale energimarked, gå forrest med at gøre valutaerne mere alsidige, og omfavne nye modeller for økonomisk samarbejde." Rousseff tilføjede, at det kinesisk-saudiske partnerskab ligeledes kan inspirere det Globale Syd til at udvide den interne og eksterne regionale handel, hvilket åbner op for enorme muligheder for lande, der i øjeblikket er udstødt af det traditionelle internationale finanssystem.

Den nyvalgte præsident i Honduras, Xiomara Castro, mødtes med Kinas Xi Jinping i går i Folkets Store Hal i Beijing. Honduras, som for få måneder siden anerkendte Taiwan som det oprindelige Kina, er nu det seneste land, der har tilsluttet sig Bælte- og Vej-Initiativet. Castro fortalte Xi med stor åbenhed, at Honduras har oplevet det neoliberale systems grusomhed, og at hendes mål er "at gennemføre en reel og retfærdig menneskelig udvikling for at opnå ægte uafhængighed. Det er derfor, vi er her... Vi har mulighed for at definere, planlægge og udføre fælles investeringsprojekter med samfinansiering for infrastruktur, veje, havne, lufthavne, telekommunikation, energi, fødevarerikkerhed, forskning, videnskab, teknologi, jernbanebyggeri mellem Atlanterhavet og Stillehavet og en frihandelsaftale, der tager højde for vores forskelligheder. Kunst- og kulturhistorien er essentiel i fællesskabet med Kina."

Præsidenten for staten Palæstina, Mahmoud Abbas, ankom til Beijing i dag, hvor han skal mødes med Xi angående Kinas fredsinitiativ for Israel og Palæstina fra 17. april. Der har i ni år ikke været nogen direkte fredsforhandlinger mellem de to parter. Men Kinas tålmodige, vedholdende og ukueligt optimistiske tilgang har udrettet en slags mirakel med Iran og Saudi-Arabien og overvundet dybe religiøse skillelinjer.

Det årlige Skt. Petersborg Økonomiske Forum (SPIEF) åbner den 14. juni. På trods af alt det vestlige pres for at isolere Rusland, deltager over 100 lande – mens EU og USA står og mumler på sidelinjen.

Der er et udbrud af sund fornuft blandt en stor del af den Globale Majoritet (også kaldet det Globale Syd). Bevægelserne væk fra dollaren til fordel for handel baseret på lokale valutaer udvider sig til fysisk-økonomiske projekter, der definerer landenes evne til at opretholde deres lokale valutaer.

Og det er værd at bemærke, at landenes ledere så småt er ved at lære at undgå at vige tilbage for det højt besungne neoliberale system for finansiel spekulation. Efter at den amerikanske udenrigsminister, Blinken, havde været i Riyadh i sidste uge for at understrege over for saudierne, hvorfor de skulle holde sig på afstand af Kina, svarede den saudiske energiminister, prins Abdulaziz bin Salman, da han blev spurgt om vestlig kritik af saudiernes diplomati med Kina, blot: "Jeg ignorerer det fuldstændigt."

Da EU's von der Leyen drog til Brasilien for at belære præsident Lula om den latterligt tåbelige "fredsplan for Ukraine", holdt Lula stand. Han "gentog, at der skal være en vej til fred, da yderligere optrapning og magtanvendelse indebærer enorme risikofaktorer. Der er ingen militær løsning på denne konflikt." Og så hans slutreplik: "Vi har brug for mere diplomati som svar på invasioner i Ukraine, Palæstina eller Yemen. Krigens rædsler og menneskers lidelser kan ikke

løses på en begrænset facon, de grundlæggende principper i international lov skal gælde for alle.”

Den konsekvente, systematiske rolle, som Schiller Instituttets konferencer har spillet, har utrætteligt holdt os på sporet af overvejelser om, hvad der er nødvendigt, når alt for mange har valgt tilgangen med “hvad folk nemt kan blive enige om”. Hvis sammenhængen endnu ikke er indlysende, kan man blot opsøge den seneste conference, fra sidste weekend, og studere hvordan det foregår. Nøglen til fred er økonomisk udvikling, og nøglen til økonomisk udvikling ligger i kreativiteten i den menneskelige sjæl og det menneskelige sind. <https://youtu.be/0cQuteY7KK0>

Foto: Pexels CC0

Helga Zepp-LaRouches hovedtale: “Verdensfred er det vigtigste af alle menneskehedens udfordringer

Den 10. juni 2023 (EIRNS) – En intens fire timers dialog fandt sted på Schiller Instituttets onlinekonference “Verden har brug for JFK’s vision om fred” i dag, en begivenhed til minde om præsident John F. Kennedys historiske tale på American University den 10. juni 1963 – og det paradigme om mennesket, som den repræsenterede, er afgørende for at skabe fred i dag i denne farligste af alle globale kriser.

Blandt deltagerne var Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af

Schiller Instituttet; Donald Ramotar, tidligere præsident i Guyana; Pino Arlacchi, tidligere leder af FN's kontor for narkotikakontrol (1997-2002) og tidligere medlem af parlamentet (Italien); Ray McGovern, tidligere senioranalytiker i CIA og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity; dr. Chandra Muzaffar, grundlægger og præsident, JUST International, Malaysia; Diane Sare, amerikansk senatskandidat (New York); og Harley Schlanger, talsmand for LaRouche-organisationen. Mødet blev ledet af Schiller Instituttets Dennis Speed.

Fru Zepp-LaRouches åbningsbemærkninger er transskriberet nedenfor. De andre taleres indlæg findes i Dokumentation.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Godmorgen! Velkommen til jer alle sammen. Vi mindes, som Dennis lige har sagt, en af de vigtigste taler i efterkrigstiden; den tale, som JFK holdt for 60 år siden på American University, hans særdeles berømte fredstale. Men vi gør det ikke på en akademisk måde, vi gør det med en dramatisk verdensomspændende mobilisering af så mange kræfter som muligt, og som en indtrængende appel til den amerikanske regering om at vende tilbage til det livssyn, som John F. Kennedy gav udtryk for, at USA skal vende tilbage til at blive en fredsskabende kraft i verden, ikke, som Kennedy udtrykte det, "en Pax Americana påtvunget verden af amerikanske krigsvåben ... men den form for fred, der gør livet på jorden værd at leve."

Vi er nemlig bekymrede for, at verden er faretruende tæt på et muligt udbrud af en ny verdenskrig, som denne gang vil være atomar og dermed betyde udslettelsen af alt liv på Jorden. Fra på mandag, om to dage, starter den største NATO-luftkrigsmanøvre over Tyskland siden afslutningen af Den kolde Krig, Air Defender 23, med den hidtil største manøvreoverførsel af 100 kampfly fra USA til Tyskland, herunder Stealth F-35 med atomvåben, samt yderligere 120 kampfly fra andre lande. Grundlaget for manøvren er en luftkrig mod en imaginær fjende, som også råder over et potent

luftvåben, og det er indlysende, hvem denne fjende ville være. I den nuværende situation med en eskalerende krig i Ukraine kan et militært uheld eller en pilots fejl meget let blive fejlfortolket som en aggressionshandling. Der har på det seneste været flere og flere ukrainske angreb på russisk territorium, og den russiske luftovervågning vil helt sikkert være i højeste alarmberedskab for at observere NATO's manøvre. Russiske observatører, som kunne kontrollere, at manøvrerne ikke er et påskud for at forberede et atomangreb, er ikke blevet inviteret. Skønt denne manøvre har været forberedt siden 2018, vil det at gennemføre den under en varm krig midt i Europa sætte verden i fare for at uddø, selv hvis det ikke var tilsigtet, men blot et uheld. Denne manøvre må afblæses, før den starter!

Med et åbenlyst vanvittigt forslag om at drive atomkrig til det yderste, under overskriften: "Nøglen til at afslutte krigen i Ukraine? Angrib Krim", har John E. Herbst, direktør for Atlantic Councils Eurasia Center, og Daniel Fried, medlem af rådet, nu gentaget forslaget fra det britiske Royal United Services Institute (RUSI) for et år siden om at "afslutte" krigen i Ukraine gennem at skabe en "Cuban Missile Crisis on steroids," ved at lade Ukraine angribe Krim. Ved at ødelægge Kertj-broen ville Ukraine først indtage Krim, og så ville sprækkerne i Putins regime opstå, og han ville blive væltet. Derefter ville Rusland acceptere at have tabt krigen. Uden at nævne den største risiko for, at dette ville overskride den ultimative røde linje for den i øjeblikket stærkeste atommagt – Rusland – og en påviselig uvidenhed om manglen på den slags diskussioner, bag kulisserne, som eksisterede mellem Kennedy og Khrusjtjov, afspejler dette forslag tydeligvis tankegangen hos en stor fraktion i det anglo-amerikanske etablissement, som Atlantic Council er talerør for.

Ud over medlemmet af Order of the British Empire og tidligere kommandør for Storbritanniens og NATO's kemiske, biologiske og radiologiske atomstyrker, hævder den britiske oberst Hamish de

Bretton-Gordon (pensioneret) uden det mindste bevis, at præsident Putin ville forberede atomkraftværket i Zaporozhye som et "improviseret atomvåben". Derfor bør Vesten handle for "hurtigst muligt at stoppe Putin" med "hvad det end kræver", udtaler han.

Disse forslag er det rene vanvid. Det, der bør få enhver fornuftig person på planeten til at blive alarmeret i højeste grad, er ikke kun det faktum, at det er blevet "normalt" for de toneangivne medier at offentliggøre sådan en atomkrigsfremkaldende gift, men at næsten alle vestlige institutioner undlader at fordømme sådanne uansvarlige ytringer, men går med på den officielle fortælling om Putins "uprovokerede aggressionskrig".

Situationen i dag er langt farligere end under Cuba-krisen og langt farligere end under mellemdistancemissilkrisen i begyndelsen af 1980'erne, men den offentlige bevidsthed er blevet knust af en ubarmhjertig krigspropaganda, som har dæmoniseret Rusland og i stigende grad Kina, og tilsyneladende udryddet enhver historisk erindring hos dele af befolkningen og efterlader andre med en følelse af fortvivlelse over, hvad de skal foretage sig!

Ja, hvad skal man gøre i dette utroligt farlige øjeblik i historien? Schiller Instituttet cirkulerer internationalt en appel til USA's præsident – dvs. præsident Biden – om hurtigst muligt at vende tilbage til John F. Kennedys politik, som den kom til udtryk i hans fredstale, der blev holdt for 60 år siden i dag.

Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, understregede, at mordet på Kennedy, og især Warren-kommissionens mørklægning af mordet, repræsenterede et afgørende brud, et dramatisk paradigmeskifte i amerikansk politik, en overtagelse af det, som præsident Eisenhower havde kaldt det "militær-industrielle kompleks". Og at forvandlingen af den slags USA Kennedy talte om, et USA, der stod for "ikke blot fred for amerikanerne, men fred for

alle mænd og kvinder – ikke blot fred i vores tid, men fred for alle tider”, til et USA, der insisterede på Pax Americana i en unipolær verden, som var begyndt at blive indført på det tidspunkt. Og med Kennedy blev hans grænseløse tillid til menneskets fuldkommenhed og kraften i hans troværdighed myrdet, og en nedadgående spiral ind i den nuværende dybe kulturelle krise tog sin begyndelse. Og det er ikke en overdrivelse at sige, at den nuværende forfærdelige situation, med masseskyderier hver 16. time, med de dramatiske selvmordsrater blandt unge, det omsiggribende stofmisbrug og håbløsheden for de fattigere dele af befolkningen, er resultatet af hvad det betød for det amerikanske samfund, at mordet på en valgt præsident og mørklægningen af det kunne finde sted, uden at de ansvarlige blev stillet til ansvar.

I henhold til Kennedy Assassination Records Collection Act fra 1992 skulle de såkaldte assassination records offentliggøres den 26. oktober 2017, medmindre “den amerikanske præsident bekræfter, at: (1) fortsat udsættelse er nødvendig på grund af en identificerbar skade på det militære forsvar, efterretningsoperationer, retshåndhævelse eller udøvelse af udenlandske relationer; og (2) den identificerbare skade er så alvorlig, at den opvejer den offentlige interesse i offentliggørelse.”

Denne udløbsdato fandt sted under præsident Trumps præsidentskab, som altid havde lovet, at han ville frigive disse dokumenter. Datoen passerede, og ifølge dommer Napolitano sagde Trump til ham: “Dommer, hvis du så, hvad jeg så, ville du vide, hvorfor jeg ikke kan frigive dem.”

Så hvad ville være en skade af en sådan alvor, at den ville opveje offentlighedens interesse i offentliggørelse? Jeg tror, det bringer os til sagens kerne. Robert Kennedy Jr, nevø til John F. Kennedy og søn af den ligeledes myrdede Robert Kennedy, afslørede for nylig, hvad hans far mistænkte ham for.

Hvad kunne være en større skade end at få en global atomkrig,

som ville udslette menneskeheden og alle minder om den, fordi der ikke ville være nogen tilbage til at undersøge, hvordan det kom til denne tragedie uden sidestykke? Er det ikke den mest presserende opgave for alle, der har en vis kapacitet, at gøre alt for at frigive disse optegnelser fuldt ud, og ikke på den kontrollerede stykkevise facon, som Nationalarkivet gør i øjeblikket?

Hvis det kom til en atomkrig, så ville mordet på Kennedy og mørklægningen vise sig at have været "punctum saliens" i Friedrich Schillers forstand, hvorved en bane blev startet, som førte til katastrofen. Hvis muligheden for atomar udslettelse skal afværges for altid, kræver det absolut, at USA's præsident vender tilbage til paradigmet i Kennedys fredstale.

Bortset fra den umiddelbare krise omkring Ukraine gennemgår verden lige nu en skelsættende forandring, som kun få er bevidste om i Vesten. Men mange flere mennesker er bevidste om det i landene i det Globale Syd. Det kollektive Vestens – USA, Storbritannien, EU (og mærkeligt nok Japan, som tror, at det er en del af Vesten) – forsøg på at opretholde den unipolære verden, som Fukuyama troede ville opstå efter Sovjetunionens sammenbrud (den såkaldte "historiens afslutning"), som en fortsættelse af Wolfowitz-doktrinen, fungerede ikke. I stedet for at underkaste sig den "regelbaserede orden" – som er et meget fleksibelt begreb, afhængigt af hvor det anvendes – anså landene i det Globale Syd det for mere fordelagtigt at samarbejde med Kinas Bælte- og Vej- Initiativ og realisere reel økonomisk udvikling, end at forblive i en egentlig kolonistatus dikteret af disse regler, såsom IMF's betingelser eller åget af "passende teknologier", som afskærer dem fra basale infrastrukturprojekter, der er forudsætningen for seriøs industrialisering. De seks udvidelser af NATO mod øst, som nu truer med at blive til Global NATO, gik hånd i hånd med bevæbningen af dollaren og sanktionsregimer mod ethvert land, der ikke ønskede at passe ind i denne unipolære verden.

Resultatet var et epokegørende tilbageslag, som fortalene for den verdensomspændende udbredelse af det neoliberale system som det eneste alternativ tydeligvis ikke havde forudset.

Som en slags selvforsvar leder disse nationer nu efter et andet system, der giver mulighed for at udvikle deres økonomier, og mange har som mål at blive et mellemindkomstland på relativt kort sigt. Over 30 af dem har ansøgt eller forsøger at ansøge om at blive medlemmer af BRIKS-Plus, og Bandung-ånden, Den alliancefrie Bevægelses store ambition, er vendt tilbage, og denne gang mere kraftfuldt, da den samarbejder med Kina og Bælte- og -Vej-Initiativet. Hvis USA og landene i det forsøgte Globale NATO fortsætter med at forsøge at "afkoble" eller "fjerne risikoen" fra det overvældende flertal af den menneskelige befolkning, som repræsenterer omkring 85% af menneskeheden, ville det være aldeles tragisk. Hvis verden blev opdelt i to grundlæggende blokke, ville det ikke kun skade verdensøkonomien enormt, det ville næsten helt sikkert føre til en tredje verdenskrig, selv hvis krisen omkring Ukraine kunne afbødes på kort sigt.

Det er måske ikke indlysende for den gennemsnitlige amerikaner eller tysker, men det er helt sikkert indlysende for efterretningstjenesterne, at lande som USA's, Storbritanniens og Tysklands image har lidt voldsomt. Tyskland, for eksempel, som tidligere blev beundret internationalt for sine videnskabelige opdagelser og klassiske kultur, er blevet til grin i hele verden og har forladt atomenergi uden at have et alternativ? Med en regering, der ikke formår at gribe ind over for de skyldige i sabotagen af Nord Stream-rørledningerne? Eller forsvare sin befolkning mod en afindustrialisering af halvdelen af sin økonomi, som truer med at kaste hele Europa ud i økonomisk og socialt kaos! Og for USA? Det land, der engang var håbets fyrtårn og frihedens tempel, er nu frygtet, eller det der er værre. Ifølge en undersøgelse fra Watson Institute på Brown University er dødstallet for krigene efter 9/11 (11. september) mindst 937.000 mennesker på grund af

direkte krigsvold, herunder væbnede styrker på alle sider af konflikterne, entreprenører, civile, journalister og humanitære arbejdere. Men mange gange flere er døde indirekte i disse krige på grund af følgevirkninger som underernæring, ødelagt infrastruktur og miljøforringelse; anslået 3,7 millioner. Altså mere end 4,5 millioner i alt.

Mange vil måske betragte det som en utopisk idé, at USA's præsident, Biden, kunne bruge 60-årsdagen for Kennedys fredstale som anledning til at finde en måde at skabe fred med Rusland og Kina på, sådan som Kennedy greb spørgsmålet an, ved at vise respekt for den andens interesser og historiske bidrag. Hvis disse kritikere viser sig at have ret, kan hele menneskeheden ende i en tragedie. Men måske kan denne vision være en, som det amerikanske folk tager til sig, at præsident Biden bliver vor tids store fredsmægler og finder en plads i historien, som ikke "ender"; som ophører med at eksistere på grund af atomkrig, men som etablerer en ny æra for menneskeheden, hvor alle nationer lever sammen i en "ægte fred, den slags fred, der gør livet på jorden værd at leve, den slags, der gør det muligt for mænd og nationer at vokse og håbe og opbygge et bedre liv for deres børn – ikke blot fred for amerikanere, men fred for alle mænd og kvinder – ikke blot fred i vores tid, men fred for alle tider."

Det er bestemt noget at kæmpe for! Tak skal I have.

Dialog i Danmark mellem Pakistans

viceudenrigsminister H.E. Hina Rabbani Khar og Schiller Instituttets stifter og international formand Helga Zepp-LaRouche

Den 10. juni 2023 (EIRNS)-En 15-minutters dialog til offentlig omtale fandt sted i går mellem H.E. Hina Rabbani Khar, Pakistans viceudenrigsminister (Minister of State for Foreign Affairs) (siden april 2020), og Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og international formand af Schiller Instituttet, i anledning af minister Khars besøg i Danmark. Pakistans ambassade i Danmark havde inviteret Schiller Instituttet til en drøftelse med hende, hvori Helga Zepp-LaRouche deltog via Zoom. Til stede var også Tom Gillesberg, formand, og Michelle Rasmussen, viceformand for Schiller Instituttet i Danmark.

YouTube-videoen er tilgængelig her:
<https://youtu.be/4GtJMFd-T0c>

Følgende blev inkluderet i pressemeddelelsen udsendt af Pakistans udenrigsministerium:

“Viceudenrigsministeren talte med den danske afdeling af Schiller Instituttet om Pakistans tilgang til vigtige regionale og internationale forhold. Den internationale præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, deltog i samtalen via Zoom.”

Pressedækning: Pressemeddelelsen fra Pakistans udenrigsministerium vedrørende minister Khars rejse til Danmark og Finland, herunder hendes møde med Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet i Danmark, blev offentliggjort af pakistanske medier, herunder The

International News og The Nation, Dispatch News Desk, samt dækning i Radio Pakistan, The Business Reporter og Urdu Point, som udelukkende nævnte Schiller Instituttet i Danmark. Den blev også inkluderet i ministeriets RSS-feed og vist på Pakistans ambassades hjemmeside i Danmark og sandsynligvis på de andre ambassader rundt om i verden.

H.E. Hina Rabbani Khar er en ledende politiker i Pakistan, som har været udenrigsminister (2011-2013), finansminister (2008-2011) og økonomiminister (2003-2007) samt medlem af parlamentet. Hun repræsenterer Pakistan People's Party. Minister Khar fungerer som viceminister i udenrigsministeriet næst efter udenrigsministeren.

På udenrigsministeriets hjemmeside står der: "Hendes periode som udenrigsminister huskes bedst for det "regionale omdrejningspunkt" i Pakistans udenrigspolitik, hvor hun koncentrerede sig om at opbygge bånd til Pakistans nærmeste nabolande. Dette omfattede normaliseringen af handelsforbindelserne med Indien, og en politik der rakte ud til alle politiske partier og etniciteter i Afghanistan. Hendes tid inden for finans og økonomiske anliggender omfattede Pakistans bilaterale og multilaterale økonomiske diplomati.

"Hina Rabbani Khar dimitterede fra det prestigefyldte Lahore University of Management and Sciences med en kandidatgrad i økonomi og tog senere en mastergrad i ledelse fra University of Massachusetts i Amherst." (<https://mofa.gov.pk/minister-of-state/>)

Referat af mødet:

Dialogen i går begyndte med en kort introduktion af Helga Zepp-LaRouche, fremført af Michelle Rasmussen fra Schiller Instituttet i Danmark.

Minister Khar beskrev derefter nogle af de udfordringer, Pakistan står overfor midt i den nuværende verdenskrise. Her

følger en sammenfatning af nogle vigtige punkter.

Ministeren fortalte, at hun gerne ville beskrive, hvordan "resten", som ikke er en del af "Vesten", anskuer situationen. "Hvordan er vi endt i en verden, hvor suveræne lande bliver adspurgte: "Hvilken side er du på?" Vi er på vores egen pakistanske banehalvdel, hvor vi allierer os med det ene eller det andet land eller den ene eller den anden gruppe af lande i overensstemmelse med vores interesser og værdier. Det, der truer os nu, er, at vi siden 1945 har fået at vide, at vi skal have frihandel, fri bevægelighed for varer, investeringer, mennesker og information, og nu får vi besked på, at vi skal opføre barrierer.

Hvert land har lært sin egen lektie af, hvordan verdens beslutninger er blevet truffet. De to interventioner, som inkluderer den der har været i Afghanistan i 40 år, har været meget bekostelige. Kameraerne bevæger sig væk, men kaos er stadig til stede. Nogle lande udtalte på FN's Doha Afghanistan Forum, at de ikke havde fejlet – de havde haft succes med at indføre sanktioner og sikre, at de ikke havde adgang til deres reserver. Det betyder kvælning af en økonomi. Skal piger, der ikke kan gå i skole, heller ikke have mad? Er det vores reaktion på et regime, vi ikke kan lide?

Pakistan er udfordret med hensyn til at brødføde og uddanne egne børn, øge BNP og håndtere de katastrofale hændelser, som klimaforandringerne fører med sig. COVID og klimaforandringerne afslørede, at vi ikke kan sikre os selv inden for vores grænser. Det er trist og en smule umodent, at vi på et tidspunkt, hvor vi burde forberede regler for kunstig intelligens og klimaforandringer, har meget travlt med at opdele verden i stadig flere stykker.

Helga Zepp-LaRouche (omskrevet): Helga takkede indledningsvist ministeren for muligheden for at tale med hende. Jeg er dybt bekymret over faren for verdenskrig, som er meget overhængende med kombinationen af Ukraine-krisen og forsøget på at etablere

et Globalt NATO. Men jeg ønsker ikke udelukkende at fokusere på det.

Samtidig har vi et utroligt potentiale, fordi Den alliancefrie Bevægelse, som var mere eller mindre ude af drift – jeg kan nævne, at min mand, Lyndon LaRouche, udviklede Den Internationale Udviklingsbank i 1976, og vi førte samtaler med disse lande, som praktisk talt vedtog forslaget på deres konference i Colombo, Sri Lanka. Det fungerede ikke på det tidspunkt, på trods af at størstedelen af verden ønskede en ny økonomisk orden. Lande blev destabiliseret – Indira Gandhi (Indien), fru Bandaranaike (Sri Lanka), Ali Bhuttos tragiske historie i Pakistan.

I de senere år, primært på grund af Bælte- og Vej-Initiativet (fra Kina) og potentialet for ægte økonomisk udvikling, som China-Pakistan Economic Corridor (CPEC) i Pakistan, er der sket en genoplivning af Den alliancefrie Bevægelse og Bandung-ånden (byen i Indonesien, hvor bevægelsen blev stiftet) – at det er muligt at gøre en ende på kolonialismen én gang for alle.

Det er et enormt potentiale, for hvis man udelukkende ser på verden fra det Globale Nord og konflikten med Rusland og Kina, ser det næsten håbløst ud. Hvis verden falder i to helt adskilte blokke, er jeg enig med Dr. Mahathir fra Malaysia i, at det udgør faren for Tredje Verdenskrig.

Det Globale Syd, som repræsenterer størstedelen af menneskeheden, og hvor stemningen er optimistisk, hvilket ses af, at 30 lande har ansøgt om at blive medlemmer af BRICS, må fremstå med en meget tydeligere stemme. Som præsident Sukarno (Indonesien) og Nehru (Indien) sagde i Bandung, hvis der kommer en verdenskrig, vil den påvirke det Globale Syd lige så meget som Nord. Det giver det Globale Syd ret til at lade deres stemme høre.

Det er derfor, jeg har foreslået en global sikkerheds- og

udviklingsarkitektur med ti principper, som jeg gerne vil gøre jer opmærksomme på, fordi det skal diskuteres.

På randen af tredje verdenskrig og sammenbruddet af den atlantiske verdens finansielle system er spørgsmålet, om vi, som den eneste kreative art vi kender, er i stand til at skabe en verdensorden for alle nationers overlevelse og udvikling?

Minister Khar: Jeg er fuldstændig enig med dig. Jeg har lige talt ved European Council on Foreign Relations, og jeg fik at vide, at min tale var meget forfriskende, selv om den bare skulle have været ganske almindelig. Mens du talte, skrev jeg ned, hvad jeg vil skrive en artikel om: Syd er det nye Nord. Vi minder resten af verden om de ting, vi har lært, og som vi ikke kommer til at glemme.

Jeg betragter det som konkurrence, der ændrer sig til konfrontation og derefter måske til konflikt. Og vi mangler samarbejde, som er fuldstændig udeladt. Det er næsten, som om man ikke kan samarbejde i verden, at den splittes i to.

Jeg vil læse de ti principper, og det vil virkelig være umagen værd for os at tilegne det, og sætte det ind i vores tænkning, og introducere det til Udenrigsministeriet. Og så er der "Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen (Schiller Instituttets og EIR's specielrapporter)". Lad os holde kontakten. Det, vi potentielt kan se på, er måske en lektion til vores udenrigstjenestes akademi, så vi er i stand til at formidle dette til en bredere kreds.

Afslutningsvis takkede Michelle Rasmussen minister Khar for at give os mulighed for at præsentere vores synspunkter og overrakte hende tre specialrapporter, The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge bind 1 og 2 og Extending the New Silk Road to the West Asia and Africa, som hun satte stor pris på. Minister Khar takkede derefter Helga Zepp-LaRouche og de to medlemmer af Schiller Instituttet fra Danmark.

Grundlæggende retningslinjer fra LaRouche for overgangen til et nyt internationalt finanssystem

Den 7. juni 2023 (EIRNS) – Det følgende er en foreløbig version af det indledende memorandum i et længere dokument, der vil blive offentliggjort i EIR, og som vil indeholde en sammenfattende kronologi over Glass-Steagall, de-dollarisering og sanktionsudvikling i løbet af 2022 og 2023.

Der er en udbredt international erkendelse af, at vi er vidner til, at det globale finansielle system med flydende valutakurser, som blev etableret for et halvt århundrede siden efter den 15. august 1971, er ved at gå til grunde – et system, som har udspytet en spekulativ boble på 2 billioner dollars, sideløbende med en grusom plyndring af den fysiske økonomi i det såkaldte Nord, men især i det Globale Syd. Det er ligeledes tydeligt, at et nyt system er ved at opstå, med intense drøftelser i det Globale Syd om, hvordan man kan etablere et system uden dollar, for eksempel omkring en udvidet sammenslutning af nationer, "BRIKS-Plus"; mens spørgsmålet om at genindføre Glass-Steagall i USA og Europa er tilbage på dagsordenen – som vi dokumenterer i den sammenfattende kronologi nedenfor.

Det kommende topmøde mellem BRIKS-landene i Johannesburg, Sydafrika, den 22.-24. august kan meget vel blive et afgørende vendepunkt.

Men der er også en udbredt forvirring omkring nogle fysisk-økonomiske nødvendigheder, som Lyndon LaRouche i lang tid

redegjorde for, og uden hvilke overgangen til et nyt internationalt system i bedste fald vil være kaotisk og i værste fald muligvis kan udløse en atomar Tredje Verdenskrig. Det væsentlige er opsummeret i LaRouches "Fire love" (https://larouchepub.com/eiw/public/2021/eirv48n50-20211217/eirv48n50-20211217_003-editorial.pdf) og hans "Handel uden valuta" (https://larouchepub.com/lar/2000/lar_commodities_2730.html) for at nævne nogle steder.

Kort sagt: Det er nødvendigt, men ikke engang tæt på tilstrækkeligt, at forlade det synkende finansielle Titanic. De centrale spørgsmål, som en sådan første, påkrævet foranstaltning stiller, er: Hvilken slags redningsbåde skal erstatte Titanic? Hvordan er de konstrueret, og hvad sikrer deres flydeevne undervejs? Og hvor sejler de hen?

Der er tre centrale kriterier, som det nye system og dets valuta skal indfri:

Total adskillelse mellem den nye valuta og de deltagende nationale valutaer på den ene side, og den rovgriske, giftige dollar på den anden side – dvs. ingen uhindret omveksling mellem dem. Valutakontrol og kapitalkontrol bliver vigtige redskaber til at opnå dette resultat. For USA betyder det en tilbagevenden til Glass-Steagall med dens strenge adskillelse mellem produktiv kredit og spekulativ aktivitet.

Et fast valutakursforhold mellem og blandt de deltagende nationale valutaer og den nye valuta. Flydende valutakurser har været et redskab for finansiell spekulation siden august 1971, og de er uforenelige med langsigtet handels- og investeringssamarbejde mellem suveræne nationer.

Produktiv kredit skal udstedes i den nye valuta for at finansiere store udviklingsprojekter, med hovedvægt på videnskab og avanceret teknologi, i og mellem de deltagende nationer, for hurtigt at sætte skub i de fysiske økonomier og

derved give den eneste mulige solide opbakning til den nye valutas værdi og stabilitet. Tænk Alexander Hamilton.

Et nyttigt udgangspunkt for diskussionen og uddybningen af disse tre kriterier er at erkende, at en tilbagevenden til Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov fra 1933 i USA, eller bankopdeling, som det kaldes i Europa, i bund og grund er den samme politik som det Globale Syds nuværende stræben efter "af-dollarisering". De udgør tilsammen en måde at springe af den synkende Titanic. I begge tilfælde bliver den spekulative London-baserede dollar skrottet og afskærmet, mens hvert lands nationale banksystem genopbygges på ikke-spekulative aktiver og på investeringer i ikke-spekulative produktive aktiviteter, hvorved man i realiteten skaber en ny valuta. I USA's tilfælde ville denne "nye valuta" tage form af en tilbagevenden til den produktive amerikanske dollar eller Lincolns greenback, til forskel fra den spekulative London-dollar eller "Londollar", som styrer den transatlantiske finanssektor i dag.

En sådan tilgang, og kun en sådan tilgang, åbner døren for en arbejdsalliance mellem det Globale Syd og et USA, der er befriet for Wall Streets og City of Londons dominans. Et USA præget af George Washington, John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Franklin Delano Roosevelt, John F. Kennedy og Lyndon LaRouche. En sådan arbejdsalliance danner det eneste sikre grundlag for at undgå krig og skabe universel udvikling.

Med disse begreber og kriterier i baghovedet kan vi give et kort overblik over højdepunkterne i den seneste tids diskussioner og tiltag verden over omkring Glass-Steagall og af-dollarisering.

Sanktioner fremprovokerer af-dollarisering

Umiddelbart efter at den russiske præsident Vladimir Putin bekendtgjorde Ruslands særlige militæroperation (SMO) den 24. februar 2022, blev de vestlige sanktioner mod Rusland kraftigt optrappet: omkring 300 milliarder dollars af Ruslands

valutareserver, den del der befandt sig i udlandet, blev omgående beslaglagt; handel blev blokeret; og London og Washington forsøgte at tvinge Rusland til at misligholde sine gældsforpligtelser. Ruslands "ruin" blev erklæret for det strategiske mål.

Det skal understreges, at sanktionsregimet mod Rusland (og andre lande) var i kraft længe før den 24. februar 2022 – som vi dokumenterer i kronologien nedenfor. Faktisk havde Rådet for Den Europæiske Union allerede den 31. juli 2014 vedtaget Rådets afgørelse 2014/512/CFSP, som opfordrede medlemslandene til at "forbyde transaktioner i eller levering af finansierings- eller investeringstjenester ... udstedt af statsejede russiske finansielle institutioner." Resolutionen forbød også "salg, levering, overførsel eller eksport af visse følsomme varer og teknologier" til Rusland.

Ligesom Ruslands SMO ikke var "uprovokeret militær aggression", men snarere resultatet af 30 års NATO-ekspansion mod øst (i strid med klare officielle løfter til Rusland), som voksede dramatisk efter statskuppet i 2014 mod den demokratisk valgte Janukovitj-regering i Ukraine, så er det Globale Syds skridt mod af-dollarisering heller ikke et spørgsmål om "uprovokeret økonomisk aggression" mod USA og dets valuta. De er snarere overlevelsesforanstaltninger, der er vedtaget som forsvar mod økonomisk og finansiell krigsførelse, som svar på eksplicitte udtalelser fra amerikanske og andre embedsmænd om, at deres mål er at "reducere rublen til murbrokker" og sørge for, at den russiske økonomi "halveres" (præsident Joe Biden, 26. marts 2022) og "ruinere Rusland" (den tyske udenrigsminister Annalena Baerbock, 24. januar 2022).

Måske mest chokerende og afslørende var de meget omtalte kommentarer den 25. januar 2022 fra to unavngivne "ledende embedsmænd" i Det Hvide Hus på et pressemøde, hvor de beskrev "alvoren af de økonomiske konsekvenser, vi kan og vil pålægge den russiske økonomi", herunder "en forringelse af Ruslands produktive kapacitet over tid ... [for] at ramme Putins

strategiske ambitioner om at industrialisere sin økonomi.” De truede med, at USA, Storbritannien og Europa “står sammen i vores intention om at indføre massive restriktioner, som vil være et alvorligt og øjeblikkeligt slag mod Rusland.”

Dette var en måned før Ruslands SMO begyndte.

Selve dollaren blev hurtigt gjort til et våben. Den 24. februar blev førende russiske banker sat på sanktionslisten, hvilket gjorde det umuligt for dem at gøre forretninger med Vesten. Den 26. februar blev omkring 300 milliarder dollars i russiske valutareserver i vestlige banker beslaglagt – med den erklærede hensigt at konfiskere dem helt og holdent. Den 4. april tog det amerikanske finansministerium skridt til at gøre det umuligt for Rusland at betale forfaldne afdrag på sin udlandsgæld, i et forsøg på at fremtvinge en ufrivillig betalingsstandsning med alle dens konsekvenser. Den 3. juni blev næsten alle russiske banker, med kun en håndfuld undtagelser, udelukket fra det internationale finansielle kommunikationssystem, SWIFT – en langvarig trussel om at ødelægge det russiske finansielle system og den russiske økonomi fuldstændigt ved at afkoble den fra Vesten.

I hele denne periode blev Rusland nægtet adgang til vestlig teknologi, kapitalgoder og andre økonomiske forsyninger i den erklærede forventning, at det ville kaste økonomien ud i en depression, skabe socialt kaos, og i sidste ende føre til at præsident Putin blev væltet.

EU har marcheret i takt med USA og Storbritannien i sanktionspolitikken lige fra begyndelsen og har vedtaget 10 forskellige foranstaltninger siden februar 2022, og en 11. er nu under overvejelse.

Rusland har heller ikke været det eneste land, der har været mål for sanktioner og relateret økonomisk krigsførelse. Andre omfatter Kina, Iran, Syrien, Afghanistan, Venezuela og Nordkorea. I Syriens tilfælde har Cæsar-sanktionerne fra juni

2020 været medvirkende til at ødelægge den syriske økonomi og ført til, at landet i dag har en fattighedsrate på 90 %. I Afghanistan "frøs" – dvs. stjal – USA også næsten 9,5 milliarder dollars i aktiver, der tilhørte den afghanske centralbank, og stoppede forsendelser af kontanter til landet umiddelbart efter Kabuls fald den 15. august 2021, hvilket fratog landet de minimale ressourcer, der var nødvendige for at afhjælpe sulten og tilmed den dødelige hungersnød, der hærgede landet.

Med god grund opfordrede Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, den 19. juli 2022 til øjeblikkeligt at ophæve sanktioneerne mod Rusland og andre udsatte nationer. "Sanktioneerne mod Rusland, men også alle de andre lande, som de er blevet pålagt i årevis af geopolitiske årsager – Iran, Venezuela, Cuba, Afghanistan, Syrien, Yemen – må afsluttes øjeblikkeligt! Sanktioner, under betingelser med sult i verden, pandemi og hyperinflation, betyder folkedrab for udviklingslandene og selvmord for vores industri og landbrug!"

Hele denne lavine af sanktioner blev pålagt det Globale Syd oven på årtiers gældsudplyndring af det Globale Syd fra City of London og Wall Street.

Det er derfor ikke så underligt, at langt størstedelen af det Globale Syd nu betragter dollaren som en upålidelig valuta, der er giftig og destruktiv. Det er ikke underligt, at opfordringer (og aktioner) til "af-dollarisering" spredte sig lynhurtigt i det Globale Syd – som vi også dokumenterer nedenfor.

Da optrapningen af sanktioneerne for alvor satte ind i begyndelsen af 2022, begyndte den amerikanske centralbank at hæve renten dramatisk: den 18. marts 2022 skete den første stigning på et kvart procentpoint, og 2022 sluttede ni måneder senere med en amerikansk centralbankrente på 4,33 %.

Kombinationen af disse to processer bragte en længe ulmende

diskussion op til overfladen i det Globale Syd om, hvordan man kunne frigøre sig fra det giftige dollarsystem. Den 10. marts 2023 krakkede Silicon Valley Bank i USA, efterfulgt af Credit Suisse i Schweiz den 19. marts 2023, og konsekvenserne af disse bankkollaps førte til en parallel diskussion om Glass-Steagall i USA og Europa.

Styrker og svagheder ved de hidtidige overvejelser

I det store hele var 2022 et år, hvor der var en betydelig stigning i diskussioner og politiske studier omkring af-dollarisering, hvor Rusland, Indien og Kina ikke overraskende førte an. Men med meget få undtagelser begyndte der først at blive taget konkrete skridt i den retning i 2023, og disse skridt er fortsat med at accelerere frem til i dag. Med hensyn til Glass-Steagall satte bankkollapsene i USA og Schweiz i marts 2023 gang i en diskussion af denne politik (hovedsageligt i Schweiz og USA, hvilket var forudsigeligt), og højdepunktet var genfremsættelsen af et Glass/Steagall-lovforslag i den amerikanske kongres af rep. Marcy Kaptur (D-OH) den 19. april 2023.

Styrken ved sådanne diskussioner har været, at man seriøst overvejer at gennemføre grundlæggende ændringer. Det globale sanktionsregime – især over for Rusland – gjorde det klart, at: a) den giftige "Londollar" ikke længere var en troværdig international reservevaluta; og b) sanktionerne havde slået fejl, herunder den såkaldte "atomare mulighed" for at udelukke lande fra det internationale bankafregningssystem, SWIFT. Det viste sig, at City of London og Wall Street har mere gøen end bid – undtagen selvfølgelig den meget reelle trussel om brug af overvældende militær magt til at påtvinge deres vilje på undersætter, op til og inklusive atomkrig med Rusland og Kina.

Men svagheden ved de hidtidige overvejelser, både i det Globale Syd og i Vesten, har været, at begge sider stort set er uklare om, hvad der skal til for at give den nye valuta

solid opbakning: dvs. hvad der er den sande kilde til økonomisk værdi. Der har været for meget fiflen med finansielle teknikaliteter og for lidt tænkning om de videnskabelige principper for fysisk økonomi. Hvor vigtigt det end er at have handelsafregninger i lokale valutaer, hvor vigtigt det end er at oprette swap-faciliteter uden dollar og endda deciderede afregningscentraler, så er det afgørende at kunne udstede "hamiltonsk" kredit uden dollar til produktiv infrastruktur og andre investeringer – og det gælder lige så meget for USA og Europa som for det Globale Syd.

Tag for eksempel tilfældet Latinamerika. Den eneste måde, hvorpå Argentina-Brasilien-BRIKS vs. IMF-problemet (se nedenfor) kan løses, er ved at få Kinas Bælte- og Vej-Initiativ til at fungere aktivt i regionen – at sætte "spaden i jorden" og begynde at bygge de længe ventede bi-oceaniske jernbanekorridorer på tværs af kontinentet, især baseret på kreditlinjer i multimilliardklassen uden dollar. Værdien af disse kreditlinjer, og af den valuta de udstedes i, afhænger helt af de pågældende regerings hensigt om at udvikle arbejdskraftens produktive kræfter, den "potentielle relative befolkningstæthed", som Lyndon LaRouche beviste i sin banebrydende "Handel uden valuta".

Sammenfattende kronologi

Følgende sammenfattende kronologi, der dækker 2022-2023, giver en fornemmelse af processen. (Indlæg om de-dollarisering er i standardtype; indlæg om Glass-Steagall er i kursiv; indlæg om sanktioner er i fed skrift).

(Artiklen vil blive offentliggjort i den næste EIR).

Risikoen ved Vestens “Kina-strategi”?

International online-konference onsdag den 7. juni 2023

Vi inviterer dig hermed til et onlineforum for at diskutere udfordringerne ved Vestens nuværende Kina-politik.

Blandt talerne er

- Helga Zepp-LaRouche, præsident for Det Internationale Schiller Institut, Tyskland
- Zhang Jun, dekan for den økonomiske skole på Fudan Universitet i Shanghai, Kina
- Charles Liu, Senior Fellow ved Taihe Institute, Kina
- Ole Döring, professor ved Institut for Fremmedsprogsstudier ved Hunan Normal Universitetet, Kina

I det nuværende geopolitiske miljø bevæger vestlige ledere sig væk fra at referere til Kina som en “partner” og betoner Kina i højere grad som en “rival”. For eksempel har EU-Kommissionen for nyligt promoveret “de-risking” for at reducere Europas påståede afhængighed af Kina i visse økonomiske sektorer. USA’s “afkoblingsstrategi” søger at afskære Kina fra de teknologiske forsyningskæder. Og den tyske regering har erklæret Kina for en sikkerhedsrisiko og arbejder på en plan om at indføre import- og eksportkontrol, investeringsbarrierer og andre sanktioner mod Kina.

Kina understreger på den anden side, at hvis landene ønsker at reducere risikoen, bør de handle mere med Kina. Hvad er

mulighederne og potentialerne ved disse to synspunkter? Vestlige sanktioner mod russiske energiråvarer og varer har allerede vist den modsatte effekt og har i høj grad givet bagslag for Europa. Vil de vestlige ledere lære af denne fiasko og forhindre endnu en alvorlig fejlbedømmelse?

I realiteten er Kina verdens vigtigste handels- og produktionscenter, og dets Bælte- og VejInitiativ bringer infrastrukturudvikling til de fleste lande, der har et behov for det. Vil Vesten reflektere over dette faktum og skabe et nyt paradigme for fredeligt win-win-samarbejde? Da den vestlige "fortælling" ikke levner plads til en sådan debat, ønsker vi at skabe en platform, hvor en bred alliance af internationale tænkere, iværksættere og politiske strateger kan føre en offentlig dialog.

June 7, 2023 (EIRNS)—Preliminary report on the June 7 Schiller Institute Webinar: "What Are the Risks of the West's 'China Strategy'?"

Stephan Ossenkopp, moderator, made some initial observations. During the last few days, the head of the BND has alleged that 40,000 Chinese students in Germany could potentially be working as spies. Authorities will closely monitor cooperation in the scientific and high-tech fields. G7 will monitor investments by member nations in China, and the EU has announced sanctions on companies which are allegedly helping Russia.

Helga: She commented on what she called an ominous new word, "de-risking." "What is at stake is much more than the economic relation between Europe and China; it is the existence of Germany as an industrial state." The "North" (the Atlantic nations plus Japan) is going not only against China, but against the BRICS and de facto against the entire Global South. She agrees with Malaysia's Mahathir that this leads to WWIII. Concerning the situation in Germany, she marveled at "the amazing lack of interest" by the German government in

investigating the sabotage of Nordstream. She reported a number of devastating statistics for the German economy, including that up to 46% of German industrial companies are considering relocation to US or China. She sees an impending systemic crisis, because the essential problem went unresolved in 2008. BRI gives 150 nations their first opportunity to realize their innate right to overcome poverty and underdevelopment. The Chinese economy is the world's true growth engine. "President Lula heralded the new development bank headquartered in Shanghai as the coming great bank of the Global South." "For Germany and other European nations, a positive future without cooperation with the Global South is impossible."

Prof. Zhang Jun: The West tries to isolate China, but China can sustain its economic development by itself if necessary, including developing its own technologies to replace those being denied to it by the West (which may not be a bad thing; in the long run, this will prompt China to speed up its R&D.) Likewise, Western nations can find an alternative to the supply chain of China, but it will come with a high cost.

Ole Döring: He lamented the "serious, unprecedented, unfortunate and entirely unnecessary confrontation" between the West and China. Speaking of the West: "After 1989, they have entered a mind-zone called The End of History." He referenced Immanuel Kant: "Concepts without experience are empty; experiences without concepts are blind." He went on to say that "Contextual concepts such as race, gender and even culture have been deprived of their real meaning and have become weaponized." "The Tower of Babel is crumbling once again." "The West needs fresh input of realism and pragmatism in order to regain a humanistic balance. Such input can come from peoples and cultures who are eager to learn, and willing and able to share. Obviously, this makes China the number one choice as an ally...."

Döring approvingly quoted a German business leader who called

for culture, science, or youth exchange with China. "However, if we use the wrong terms to describe ourselves and each other, we run a high risk, we get stuck in the past, we misjudge each other, and create avoidable misunderstandings.... Those who define human relationships as systems cut into their own flesh."

Charles Liu: "It's not just China, it's the growth of Asia, the swing from the West to the East," which "had China at its core." "What we had in China, was the building of the most sophisticated, and the most modern, supply chain, and the logistics system, that exists in the world today." He quoted Deng Xiaoping: "To get wealthy, you have to build a road first." What China wants, is not to hear preaching from Europe about political correctness. China wants peace and stability, so that everybody can develop and benefit. Europe risks totally becoming a vassal of the Americans, and missing the boat of the BRI and the many benefits it brings.

Final remarks:

Ole Döring: Another "take home" from Kant: freedom means responsibility. There is no human being without education. Can we combine Kant and Confucius for education?

Charles Liu: Decoupling, interruption of supply chain, will cause social disorder, downgrading of living standards all over the world. Even without WWII we could have a mess all over the world.

Helga: This moment of hope, when we could have a new era for mankind, could be ruined by de-risking/decoupling. Confucius's image of "the sage" and Schiller's Beautiful Soul are compatible visions of what is needed. Young Chinese are interested in Europe's classical culture, we need to make the interest mutual.

POLITISK ORIENTERING den 8. juni 2023 med formand Tom Gillesberg: Mette Frederiksen vil lede verden i krig mod Rusland, helst som NATO's nye generalsekretær

International fredskoalition må vokse for at stoppe Tredje Verdenskrig

Den 7. juni 2023 (EIRNS) – Meddelelsen nedenfor blev udsendt i dag af Schiller Instituttet, hvis grundlægger og leder Helga Zepp-LaRouche er deltager i den beskrevne begivenhed. Schiller Instituttet cirkulerer en underskriftsindsamling, udgivet den 17. maj, i anledning af at det i år er 60 år siden, den 10. juni, at præsident John F. Kennedy holdt sin berømte tale på American University om det, han selv betegnede som "det vigtigste emne på jorden: Verdensfred".

Underskriftsindsamlingen, som i dag har underskrifter fra over

55 lande, har titlen: "Indtrængende appel fra borgere og institutioner fra hele verden til USA's (næste) præsident!"

[https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states]

Den 10. juni er Schiller Instituttet vært for et internationalt webinar, "Verden har brug for JFK's vision om fred!"

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230610

International fredskoalition må vokse for at stoppe Tredje Verdenskrig

7. juni – Hvis du er interesseret i at arbejde med den internationale fredskoalition, så kontakt venligst questions@schillerinstitute.org

Et Zoom-møde med over 25 repræsentanter for fredsorganisationer fra omkring et dusin nationer blev afholdt den 2. juni med det formål at bringe de forskellige fredsbevægelser rundt om i verden sammen for at imødegå den hurtigt eskalerende trussel om en omfattende USA-NATO storkrig med Rusland og potentielt også Kina. Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, indledte mødet og fremhævede den ekstreme fare ved NATO's optrapning mod krig: Defender 23, der nu er i gang, den største multinationale luftoperationsøvelse i NATO's historie; droneangrebene på Moskva og de voldsomme forslag om at afvikle Den russiske Føderation. Hun sagde, at der var omfattende fredsdemonstrationer i USA og Europa i februar og marts, men siden da er krigsoptrapningen taget hurtigt til, og fredsbevægelsen har tydeligvis brug for at blive meget større. Så det haster med at igangsætte en langt mere helstøbt organisationsform, der kan forene og udvide verdens fredsbevægelser for at stoppe marchen mod krig, før det er for

sent.

Diskussionen omfattede det presserende behov for at omdirigere militæruddgifter til udvikling, hvor prisen på et enkelt F-16-fly (i størrelsesordenen tocifrede millionbeløb pr. stk. i \$) blev sat i kontrast til det massive behov for finansiering af udvikling i de fleste dele af verden.

Udfordringen med at mobilisere et stort antal amerikanere til at blive en stemme for fred er én prioritet, og at slutte sig sammen med det Globale Syd, som oplever en renaissance for Den alliancefrie Bevægelse for endelig at overvinde alle former for kolonialisme, er en anden. Stemmen fra flertallet af den menneskelige art skal høres, da vores fælles eksistens er på spil.

Over 25 "verdensborgere" fra et dusin lande – Frankrig, Guyana, Tyskland, Italien, Kenya, Malaysia, Mexico, Spanien, Sverige, Trinidad og Tobago, Storbritannien og USA – deltog i det to en halv time lange møde, hvor de diskuterede forslag til at nå disse mål.

Følgende er uddrag fra nogle af deltagerne i drøftelserne:

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Institute founder, Germany:

"The large demonstrations in February in Washington, D.C. and in Berlin, Germany, having 50,000 people, and many other local rallies since, do not match the masses in the streets which protested the Pershing II/SS-20 middle-range missile crisis in the 1980s, with hundreds of thousands of people in the street, who were aware that we were close to World War III then. ... I think that we really have to make an effort; and I would wish that this discussion today leads to a new form of organization where we would use this group of people as a kernel to try to unify the peace movement internationally, across five continents."

Donald Ramotar, former President of Guyana:

“We have to pull our minds together, and I hope this meeting will help to make a contribution in that way, to break out of this information blockade that most people in developing countries are facing.”

Richard H. Black, former Virginia State Senator, U.S.A.:

“We are in a great deal of danger, and I think it makes a great deal of sense to bring all those groups together, especially those who don’t agree on many things, but where we intersect, where we overlap, this is where we need to act and join forces.”

Ray McGovern, Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) and works with Tell the Word, a publishing arm of the ecumenical Church of the Saviour in inner-city Washington:

“It doesn’t matter if Ray McGovern believes that Putin is right on this, what matters is that Putin thinks this is the case! What we need are whistleblowers, like my former friends in the CIA—What we need is a mass mobilization to say, ‘Look, stop this Defender 23, it can come to what the Chinese call a ‘no good end.’”

Jack Gilroy, Veterans for Peace and Pax Christi, U.S.A.:

“There is a huge education needed in the United States to teach the American people, through writings and videos and various pronouncements by people in the existing Peace communities, that people must understand that Americans did provoke Russia to act.”

Martin Schotz, author, *History Will Not Absolve Us: Orwellian Control, Public Denial, & the Murder of President Kennedy, Massachusetts, U.S.A.:

“My work is primarily trying to get President Kennedy’s American University speech distributed as widely as possible. The reason for that is that Kennedy has outlined in great

detail and sophistication, what the Peace process is all about and the various aspects of it. If one looks at U.S. foreign policy of the last 30 years, from my point of view, the U.S. is 180 degrees from that speech. The exact opposite process it's been following, and that is a war process."

Chandra Muzaffar, President of International Movement for a Just World, Malaysia:

"Number 1, I think that it is extremely important to create a strong Peace movement in the United States of America...

"Number 2, I think it is also very important to encourage groups at the grassroots level in different parts of the world. I come from the Global South, and I think it is quite possible to do this, not through Peace groups, since there are not many in the Global South, but there are other types of civil society movements, they should be enthused to act...

"And the third, we have to try to get some voices within the corridors of power to act."

Angela McArdle, Chair, Libertarian Party, and Rage Against the War Machine Organizer, U.S.A.:

"What I hope is what we do is really laser focus on the anti-war movement. What can we do to advance an agenda of Peace and how can we do it that makes room for as many people as possible? I don't believe that the bloods of monsters of the war machine, like Mitch McConnell or the McCain/Cheney types, will have any interest in what we're doing, but I would hope that people who are regular 'low-information' voters on the right and left will see what we are doing, be inspired by it, and want to join with us."

Nick Brana, Chair, People's Party and "Rage Against the War Machine" Organizer, U.S.A.:

"I have a format that I think would be really good for the

next meeting, that I think would really help us work [on] this enormous challenge we face, and work backwards from our goal to end the war ... to what are the possible solutions. There have been Peace negotiation proposals by the Vatican, by Brazil, by China. There have been mass demonstrations to stop the war in the U.S., mass demonstrations to stop the war in Germany ... and then we can identify a number of different possible win conditions for us as an international Peace movement, that these are the routes by which the war can be ended. And then work backwards from those."

Alessia Ruggeri, Trade Unionist, Italy:

"I remember very well our mobilization with the Schiller Institute to unblock Afghan funds being frozen by the Federal Reserve, funds which were needed to feed starving children. And I share Helga's view: Peace means also economic development, as the BRICS countries are demanding right now. It is very important that all peace movements come under a single cap, a single direction, thanks to this initiative of the Schiller Institute. This way we can be stronger."

*Maurizio Abbate, Chairman, Ente Nazionale Attività Culturali (ENAC), Italy:**

"I've heard a lot of reports of large demonstrations: 300,000 people or so in important cities. But this reaches only people who know the problem, who are committed. But the great majority of people who listen to the mainstream media will not understand... So it's important to reach the people who do not know and do cultural work... One should start from culture: Schools and universities."

"No2NATO" Representative, U.K.:

"It's clear that the mainstream media narrative across the West is the same. People listen to their television. They are hearing the same narrative day in and day out. We need to try to change that narrative... George Galloway and Chris Williamson

send their apologies for not being able to attend the meeting, saying, 'We do hope to attend any future events that you do.'"

Bernie Holland, SGI-UK National Culture Centre, U.K.:

"I am very touched by your sincerity regarding these problems. Now this word sincerity is important here in the context of statecraft and diplomacy. I'm putting emphasis on this because for many years, we have seen the great lengths that President Putin and Secretary Lavrov have gone to build an 'entente cordiale' with Western partners, only to be met with dissent and deceit."

Ulf Sandmark, President, Schiller Institute Sweden:

"What I want to bring up is the Nord Stream issue. Because the Swedish prosecutor is sitting on the proof, taking the material from the bottom of the sea. They are saying that all traces on those materials are from explosives. They are not releasing the proof at all, but they are actually doing a cover up of the crime scene. We in Sweden don't have the power to force the prosecutor to release these things. So we need international pressure."

Johan Nordquist, publisher, *Truth Guardian, Sweden

"The ignorance is monumental amongst ordinary people. And I think we have to overcome that. One way to do that, which has inspired me, is Scott Ritter's effort to counter Russophobia. In Sweden, it is very difficult to speak because of the widespread Russophobia... One very simple message to reach people who are not aware, or are still in the mainstream media bubble—and that would be to ban nuclear weapons."

Diane Sare, U.S. Senate Candidate, New York, U.S.A.:

"I was just thinking about this challenge 'why aren't people in the streets, why don't we have millions of people in the streets?' I think there are two reasons. One is that Americans

had believed that you change things through the electoral process. But many Americans, from both sides, have lost faith in their electoral system, with good reason. So they are at a loss. The other is a despair... If things get really bad, and worse, or that people realize they are worse, will this cause them to go out in the streets? I don't think so. I don't think it's going to work that way."

Jacques Cheminade, former Presidential candidate, France:

"What we have here (in France) at this point is the highest form of social demonstrations, I think probably in the developed sector. These demonstrations are against the pension reform, the counter-reform of the French government. So, as such, if it's limited against pensions, it becomes a single issue and it doesn't work. And what we have to do is to transform this social ferment into a mobilization for Peace."

Steve Starr, Professor at the University of Missouri, former Director of the Clinical Laboratory Science

"The hallmark of the Biden regime is irrationality. I think we have to find a way to get these people out of power. We can't wait for elections and whether the elections would be rigged or not would be another question. There is a man named Francis Boyle, who wrote up articles of presidential impeachment; and I think it would be worthwhile to get someone to bring those up to the House of Representatives. Because the neo-cons running foreign policy are entirely corrupt and delusional. I think some of them think they can get Russia to back down and I think some think they can win a nuclear war."

In attendance were also:

**María de los Ángeles Huerta, former Mexican Congresswoman

Chris Fogarty, Irish-American leader

Marinella Correggia, Eco-peace activist, journalist, Italy

Christer Lundgren, Sweden

Gisela Neira, World Anti-Imperialist Platform, Germany

Juan Carrero, Fundació S'Olivar, Spain

José Vega, Activist, Interventionist and Schiller Institute organizer, U.S.A.

Anastasia Battle, Activist, Interventionist and Editor-in-Chief, *Leonore Magazine, U.S.A.

Kirk Meighoo, former Senator in Trinidad and Tobago**

Foto: Maksim Romashkin, Pexels CC0

De kommende turbulente uger

Den 5. juni 2023 (EIRNS) – Noget af en legendarisk “perfekt storm” er under opsejling på strategisk plan i de kommende uger og måneder.

For det første: NATO, ledet af Storbritannien og USA, er på vej mod et frontalt sammenstød med det atomare Rusland i Ukraine. NATO-topmødet den 11.-12. juli i Vilnius, Litauen, vil i realiteten indlemme Ukraine i NATO, mens

de juridiske detaljer først kommer senere – hvis der altså kommer et senere tidspunkt, efter at Vesten har leget “atom-kylling” med Rusland.

For det andet: NATO's provokerende fremfærd i Asien og Stillehavsområdet er gået i højeste gear, hvilket var tydeligt ved de nylige IISS Shangri-La Dialogue (“Asiens førende sikkerheds- og forsvarstopmøde”, som arrangørerne ynder at kalde det), herunder USA's anti-kinesiske flådemanoøvrer i Taiwan-strædet, som var timet til at tydeliggøre budskabet.

For det tredje: Forvent en kraftig optrapning af den finansielle og relaterede krigsførelse mod det Globale Syd i løbet af de næste tre måneder op til BRICS-topmødet i Sydafrika den 22.-24. august, hvor City of London og Wall Street forsøger at tilintetgøre enhver nation, der vover at forlade Vestens synkende finansielle Titanic og tilslutte sig den nye finansielle arkitektur, der er ved at opstå omkring

BRIKS-Plus.

Betragt den seneste udvikling omkring Rusland, Argentina og Turkiet i denne henseende.

Ruslands nationale sikkerhedsråd udsendte den 3. juni en erklæring om, at dets topprioritet er "at udvikle foranstaltninger, der har til formål at blokere vestlige forsøg på at iscenesætte en økonomisk krise i Rusland, som indebærer en trussel om social ustabilitet i landet." Præsident Putin overvejer også de sikkerhedsmæssige aspekter af at deltage i BRIKS-topmødet i Sydafrika i slutningen af august, i betragtning af truslerne om at arrestere ham – eller det, der er værre – baseret på en uberettiget ICC-kendelse.

Argentina er udsat for finansiel krigsførelse og kapitalflugt samt IMF's krav om drastiske nedskæringer, mens landet forsøger at holde sig i live ved at etablere store yuan-baserede handels- og investeringsaftaler med Kina og

nabolandet Brasilien.

Tyrkiets nye finansminister, Mehmet Simsek, en tidligere højtstående Merrill Lynch-obligationsstrateg, har meddelt, at Tyrkiet vil vende tilbage til "overholdelse af internationale normer" og øge de indenlandske rentesatser kraftigt, angiveligt for at løse problemet med en inflation på 40 %, mens Goldman Sachs har meddelt, at bankfolkene har til hensigt at udnytte kapitalflugten til at gennemtvinge en devaluering af den tyrkiske lira på 33 %.

Rusland, Argentina og Tyrkiet – ligesom hovedparten af det Globale Syd – arbejder i mellemtiden på højtryk for at få handels- og investeringsaftaler på plads i lokale valutaer med Kina og andre nationer, for at forsøge at omgå den finansielle undertrykkelse og de sanktioner, som Londons dollarbaserede system indebærer for dem. BRICS-topmødet i Johannesburg den 22.-24. august kan meget vel blive et afgørende vendepunkt i bestræbelserne på

at udtænke en ny global udviklingsarkitektur med en ny fælles valuta indbygget.

“Dette bliver en periode med pludselige, bratte forandringer,” sagde Helga Zepp-LaRouche til sine medarbejdere i dag. Forvent ikke en lineær forlængelse af de nuværende begivenheder; det er sandsynligt, at der vil ske pludselige ændringer – nogle til det bedre, de fleste måske til det værre. Men disse meget markante ændringer vil også skabe åbninger for at organisere en stærkt forøget massemobilisering mod truslen om atomkrig og til fordel for en ny, global økonomisk orden.

“Vi er på vej ind i den mest stormfulde periode”, sagde Zepp-LaRouche, men det kan også medføre et pludseligt gennembrud af modstand mod den nuværende politik – “hvis vi gør vores arbejde rigtigt”, konkluderede hun.

Schiller Instituttets kommende online-konference den 10. juni, “Verden har brug

for JFK's vision om fred!", vil være et oplagt samlingspunkt for denne politik, sammen med de internationale aktionsdage, der ledsager denne konference. (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230610)

Foto: Tyler Lastovich, Pexels CC0

Syv dage i juni

Den 2. juni 2023 (EIRNS) – I går talte Helga Zepp-LaRouche til en mindre international forsamling af meningsfæller, der repræsenterede flere forskellige organisationer, om opgaven med at finde en måde, hvorpå man hurtigt kan ændre den nuværende histories retning. Mens der er adskillige initiativer for fred, og endog for elementer af en ny strategisk arkitektur, der i øjeblikket organiseres over hele verden, er der behov for at tilføje et nyt element, hvis de skal lykkes. En "større fredsbevægelse" er påkrævet. Umiddelbar fælles handling, der kombinerer ressourcerne fra flere organisationer og adskillige tænkere, skal ud-tænke og derfor ud-organisere dem, der bringer verden tættere på atomar ruin.

Til en sådan "mere ophøjet fredsbevægelse" kræves klassiske principper for statskunst. Det er det overlegne våben, der skal bringes i anvendelse, som den uventede "usynlige magt" hos dem, der virkelig elsker menneskeheden. Dette blev udført af Schiller Instituttet sidste efterår i form af

interventionen "Dona Nobis Pacem". Sangen, der blev fremført af mennesker over hele verden som en samtidig bøn og et krav om fred, gjorde det muligt for folk at høre deres egne stemmer hævet i enhed med det samme formål. Det gav genlyd og forplantede sig som en del af tankegangen hos dem der hørte det, og blev forstærket langt ud over initiativtagerne.

I modsætning til den klassiske kunsts kraft må vi erindre, at formålet med det der kaldes "populærkultur", for det meste, og i stigende grad, er at nedbryde befolkningen. I "Politics As Art" siger Lyndon LaRouche: "Politiske ledere og lignende personers største forbrydelser er som regel ikke deres brud på skik og brug, men deres manglende evne til at bryde skik og brug på den måde, der specifikt er nødvendig for at forhindre et folk i at kaste sig selv, og deres efterkommere, i en forfærdelig ulykke."

Tag nu tilfældet med de græske tragediedigtere, der inspirerede bystaten Athen til dens endelige (og vellykkede) militære konfrontation med Persien. De instruktioner, som Aischylos (og andre forfattere) videregav til deres athenske medborgere gennem komposition og opførelse af tragedier, især i årtiet 490-480 f.v.t., havde til formål at rykke byens borgere ud af deres underdanighed overfor det persisk påtvungne orakel i Delfi og de olympiske guders irrationelle luner som "lovgivere".

Kun et selvstændigt tænkende folk kunne have besejret den mest magtfulde militærstyrke i verden, som athenerne – ikke spartanerne – gjorde på Marathons sletter. De var blevet masseuddannet i selvstyre gennem en proces med bogstaveligt talt dramatisk, "aksiombrydende" afvisning af deres smålighed, "lidenhed" som borgere. De udviklede, som en by, gennem at se og diskutere klassiske tragedier konsekvent og over år, begrebet sejr, den modsatte tankegang af den "skæbnesvangert tragiske" tankegang, som deres sædvanlige underdanighed over for de persiske og olympiske guder ellers havde dømt dem til. LaRouche bemærkede også, at "hovedårsagen til nationers og

kulturers tragedie er ikke, at de overtrådte skik og brug eller den folkelige mening, men at de blev ved med at bøje sig for autoriteten i disse fortilfælde og sædvaner alt for længe.”

Det er denne “athenske” opfattelse af den klassiske tragedie, som er gået tabt for dem, der har glemt eller opgivet Platons sokratiske dialogmetode, og som aldrig for alvor har konfronteret betydningen af Shakespeares eller Schillers dramaer, som vi skal fremelske hos befolkningerne i den transatlantiske verden. Det Globale Syd og de nationer, der nu deltager i Bælte- og Vej-Initiativet, besidder allerede i vid udstrækning det nødvendige optimistiske udsyn, der kræves, for at menneskeheden kan sejre. Den transatlantiske folkelige “dødskultur”, der danner forudsætningen for accepten af endeløse krige, kan opløses ved effektiv anvendelse af klassiske principper.

I sin fredagsdiskussion i dag skitserede Zepp-LaRouche indledningsvis den tragedie, der udspiller sig i øjeblikket: Defender-23-manøvren, den største i NATO’s historie; de “anonyme” droner, der angriber lejlighedskomplekser i Moskva; angrebet på Kreml osv. Hun talte om, hvordan Rusland er overbevist om, at målet med angrebene er at opløse den russiske stat. Forskellige russiske ledere har udtalt, at et sådant angreb ville udgøre den eneste betingelse, hvorunder Rusland har tilkendegivet, at det sandsynligvis ville anvende atomvåben. I december sidste år havde præsident Vladimir Putin reageret på, at præsident Joe Biden var løbet fra sit valgløfte om at opgive USA’s first strike-doktrin, og at Putin havde sagt, at han ville blive nødt til at ændre den russiske føderations atomare position, da der ikke skete noget alvorligt på denne front.

Derimod må man sige, at fredsbevægelsen ikke har holdt trit med krigsmaskinen. Man kan rase mod krigsmaskinen, men det standser ikke nødvendigvis krigsmaskinen, og indsatsen må kombineres, hvis det er det, vi ønsker at opnå. Derfor

foreslog Zepp-LaRouche, at debattørerne arbejdede hen imod en ny form for organisering.

Vi må søge at forene fredsbevægelsen internationalt og så række ud gennem vores gruppe til alle dem rundt om i verden, der er parate eller inspirerede til at handle. Folk bliver lokket ind i en udryddelseskrig – deres nationer vil blive udslettet. "Krigspartiet" har haft stor succes med deres strategi om at splitte og erobre. Der er mange fredsinitiativer, hvilket på den ene side er godt, men der er ingen enhed. Det er den svaghed, der er brug for at overvinde.

Zepp-LaRouche påpegede især, at den eneste måde, vi kan få succes på, er, hvis vi kan katalysere en så stærk stemme mod krigen, at den ikke kan ignoreres – men især i det Globale Syd. Selvom krigsskuepladsen måske er i Europa, advarede både præsident Sukarno og premierminister Nehru allerede i 1955 på Bandung-konferencen om, at atomkrigen ikke vil stoppe ved grænserne til den transatlantiske verden. Vi behøver sammenhold.

Så i de syv dage af juni, der er tilbage før fejringen af 60-året for præsident John F. Kennedys fredstale på Det amerikanske Universitet den 10. juni, vil vi bruge talen og dens afvisning af tragedien. "Lad os undersøge vores holdning til selve freden. Alt for mange af os tror, at det er umuligt. Alt for mange tror, det er uvirkeligt. Men det er en farlig, opgivende tro. Det fører til den konklusion, at krig er uundgåelig – at menneskeheden er dødsdømt – at vi er underlagt kræfter, vi ikke kan kontrollere. Vi behøver ikke at acceptere denne opfattelse. Vores problemer er menneskeskabte – derfor kan de løses af mennesker. Og mennesket kan være lige så stort, som det ønsker. Intet problem i menneskets skæbne ligger uden for menneskets rækkevidde. Menneskets fornuft og ånd har ofte løst det tilsyneladende uløselige – og vi tror på, at de kan gøre det igen."

Dette er udsagnet fra en "større fredsbevægelse" af personer

og organisationer, der er splittet af mange ting, men forenet for fred, som JFK foreslog med hensyn til Sovjetunionen i 1963. Vi ønsker at involvere folk i alle nationer i at udbrede denne tale, i at underskrive vores "Indtrængende appel til USA's næste præsident" om at følge JFK i hans engagement for fred, og i at få folk fra mindst 150 af verdens nationer til at deltage i denne indsats. Vi vil blive hørt, og vi kan opnå succes. Som Kennedy bemærkede ved en anden lejlighed: "Et geni kan tale når som helst, og hele verden vil høre det og lytte ... og minde (mennesket) om, at de kræfter, der forener, er dybere end de kræfter, der splitter." (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states)

Foto: Simon Berger, Pexels CC0

Undgå ragnarok og en mørk tidsalder

Den 1. juni 2023 (EIRNS) – Foran os lurer truslen om udbruddet af en omfattende optrapning af konflikten mellem NATO og Rusland, en udvikling, der kan føre til atomkrig og muligvis fuldstændig udryddelse af menneskeheden. Noget fjernere i horisonten er det man kunne kalde "den grønne død" – ødelæggelsen af produktive krafter, herunder især landbruget, for at beskytte planeten for en fremtidig menneskehed (på mindre end en milliard mennesker). Disse to udfordringer kræver en bekræftelse af den smukke sandhed om den menneskelige identitet – om potentialet, på tværs af kulturer og tid, til at bidrage med en ny opdagelse, en ny modig handling, af langvarig værdi, til fremtiden. Et nyt paradigme

baseret på det menneskelige individs sande natur er påkrævet – intet mindre vil fungere!

“I dag står vi over for en strategisk situation, der er betydeligt farligere, end da Cuba-krisen var på sit højeste,” skriver Helga Zepp-LaRouche i sin appel til USA’s (næste) præsident.

“Verden er i fare for at blive splittet i to blokke, en NATO-USA-Storbritannien-blok og en Rusland-Kina-‘Global Syd’-blok. Dette repræsenterer den akutte fare for en ny verdenskrig, som sandsynligvis vil blive atomar, og som derfor vil betyde udslettelsen af den menneskelige art.”

Denne splittelse ses i kontrasten mellem den angloamerikanske sides verden af sanktioner, anti-industriell politik, militarisme og finanspolitik, og opblomstringen af nye institutioner og initiativer som Bælte- og Vej-Initiativet og BRIKS-processen. BRIKS’ udenrigsministre mødtes torsdag, og BRIKS Plus mødes fredag, hvor 15 andre lande er inviteret, herunder 8 afrikanske nationer.

Mens NATO presser på for krig, kræver et voksende kor af stemmer, fra Brasilien til Senegal, fra Kina til Sydafrika, til Vatikanet, bare for at nævne nogle få, fred og muligheden for en fremtid på denne planet. (Konteksten for den danske udenrigsminister Lars Løkke Rasmussens kommentar om at være vært for en fredskonference om krigen i Ukraine er, at han indledningsvis udtalte, at hvis Zelenskyj mener, at det er tid til en fredskonference, med henvisning til Zelenskyjs kommentar på G7-mødet, så vil Danmark gerne være vært for den. Det interessante var, at Løkke Rasmussen tilføjede, at det ikke kun skulle være med de vestlige allierede, men også med Kina, Brasilien og Indien. Ellers støtter Danmark stadig meget aktivt NATO’s Ukraine-politik).

Præsident Kennedys tale på American University den 10. juni 1963 var en opfordring til at afslutte Den kolde Krigs

konfrontation og til den form for støttende fred, som præsidenten søsatte med sin mission om at sende mennesker til månens overflade. Denne rummission, som var enorm i sit omfang, vakte begejstring i hele verden og medførte enorme økonomiske og tekniske fordele, som blev anslået til at være langt større end "omkostningerne".

Hvad koster det i dag at forbyde NASA og Kina at samarbejde om bemandede rumflyvninger? Hvad er omkostningerne ved at lukke ned for videnskabeligt, teknologisk og økonomisk samarbejde på avancerede områder gennem det angloamerikanske imperiums sanktioner og eksportforbud? Hvad er omkostningerne ved ikke at investere i atomkraft – både de fissionsanlæg, der er mulige i dag, og forskning i fremtidens fusion? Hvad koster det at holde udviklingen tilbage af "grønne" årsager?

Og hvad ville omkostningerne være ved en afslutning på den menneskelige civilisation?

Lever vi i en tragedie, der styrter mod en uundgåelig fremtid? Eller vil vi tage ansvar for det næste kapitel i menneskets historie?

"Vores problemer er menneskeskabte," sagde præsident Kennedy til sit publikum den 10. juni 1963. "Derfor kan de løses af mennesket. Og mennesket kan være lige så storsindet, som det vil. Intet problem i menneskets skæbne ligger uden for menneskets rækkevidde. Menneskets fornuft og ånd har ofte løst det tilsyneladende uløselige – og vi tror på, at de kan gøre det igen."

Foto: Allan Carvalho, Pexels CC0

Schiller Instituttets online-konference: Verden behøver JFK's vision om fred!

Den 31. maj 2023 (EIRNS) – Schiller Instituttets konference:
Lørdag den 10. juni kl. 10.00 EDT, kl. 16.00 dansk tid.
Tilmeld dig på
https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230610

Den 10. juni 1963, otte måneder efter Cuba-krisen i oktober 1962, og med blikket rettet mod afgrunden af atomar selvdestruktion, holdt præsident John F. Kennedy en verdenshistorisk tale på American University. (<https://www.jfklibrary.org/archives/other-resources/john-f-kennedy-speeches/american-university-19630610>) Han sagde: "Total krig giver ingen mening i en tid, hvor stormagter kan opretholde store og relativt usårlige atomstyrker og nægte at overgive sig uden at gribe til disse styrker. Det giver ingen mening i en tid, hvor de dødelige giftstoffer, der produceres ved en atomudveksling, vil blive båret af vind og vand og jord og frø til de fjerneste hjørner af kloden, og til generationer der endnu er ufødte."

Næsten 60 år senere sagde den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonov: "Mens konsekvensen af Cuba-krisen var anerkendelsen af muligheden for fredelig sameksistens mellem to stormagter, har Washington nu i løbet af de seneste årtier sat sig for at omstyrte Rusland, tvinge det i knæ eller endnu bedre – splitte det op i flere separate småstater." Desuden er Kinas og andre nationers forslag til fred i Ukraine blevet afvist af London og Washington. Endnu værre er det, at Kina/Taiwan bliver det næste sted, hvor man vil fremprovokere en verdenskrig.

I den seneste måned er der blevet affyret afsindige droneangreb direkte mod Rusland, herunder mod selve Kreml. Disse angreb kommer enten fra et uberegneligt Zelenskyj-regime eller fra NATO-specialstyrker, der er forklædt som "anti-Putin-frihedskæmpere", som bliver "passivt støttet" af London-Washingtons militære efterretningsvæsener. Uanset hvor de kommer fra, er de kriminelt farlige og må stoppes.

Ingen nation har nogen ret til at bringe verden på randen af udslettelse; enhver verdensborger har ikke blot ret, men også pligt til at handle imod et sådant vanvid. Det kan ikke gøres gennem krig. Som Martin Luther King udtrykte det i sin modstand mod Vietnam-krigen: "Valget står ikke længere mellem vold og ikke-vold. Valget står mellem ikke-vold og ikke-eksistens."

Helga Zepp-LaRouche skrev en "Indtrængende appel fra borgere og institutioner fra hele verden, inklusive USA, til USA's (næste) præsident!", som lyder: "I dag står vi over for en strategisk situation, som er meget farligere end på højdepunktet af Cuba-krisen; offensive NATO-våbensystemer er meget tættere på Ruslands grænse, end Cuba var på USA's. Den destruktive kraft af våbnene er endnu større, våbnenes ødelæggelseskraft er endnu større, varslingstiden før affyring er kortere, og tilliden mellem lederne af de store atommagter er betydeligt mindre end mellem Kennedy og Khrusjtjov. Dommedagsuret er af {Bulletin of the Atomic Scientists} sat til 90 sekunder før midnat, og det er måske alt for optimistisk."

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states)

Schiller Instituttet opfordrer derfor alle fornuftige kræfter, der enten allerede foreslår veje til øjeblikkelig fred, eller som er indstillede på at gøre det, til at indkalde til en international forsamling af alverdens folk den 10. juni, 60-årsdagen for JFK's "fredstale" på American University, for at

drøfte det Zepp-LaRouche har kaldt: “Ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur” (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>), og hvad vi hver især og samlet må gøre for at få det til at ske. Som JFK sagde på American University: “Vores problemer er menneskeskabte – derfor kan de løses af mennesket. Og mennesket kan være lige så stort, som det ønsker. Intet problem i menneskets skæbne ligger uden for menneskets rækkevidde. Menneskets fornuft og ånd har ofte løst det tilsyneladende uløselige – og vi tror på, at de kan gøre det igen.”

(Der vil være simultantolkning til spansk).

Webcast med Helga Zepp LaRouche 31 maj: Læren af den 10. juni 1963: Fred afhænger af at genskabe USA's bedste traditioner

I en omfattende diskussion i dag rapporterede Schiller Instituttets Helga Zepp-LaRouche om sit netop afsluttede besøg i Kina, og det håb, der eksisterer blandt befolkningen dér for fredelige relationer med USA, på trods af de ”forværrede relationer” mellem de to nationer.

Hun indledte med at beskrive, hvordan intet af det, hun oplevede under sin rejse, passer med det negative syn på Kina, som vi hører om i Vesten. Hun gik i detaljer med dette, da

hun svarede på et spørgsmål om, hvorvidt Kina har en "dyb stat", som skjuler sine sande hensigter. Selv om deres stat ikke er perfekt, sagde hun, gør engagementet i det fælles bedste folk optimistiske, i modsætning til den fremherskende pessimisme blandt amerikanske og europæiske borgere om fremtiden. Der er bekymring for, hvorvidt en krig mellem Kina og USA kan blive fremprovokeret af de kræfter, der er forbundet med Global NATO. Hun fordømte den "dæmonisering" af Kina, som er typisk for vestlige medier og politikere, og foreslog at de, der er bekymrede for Kinas hensigter, skulle besøge landet for selv at se, hvad der foregår der.

Hun talte også om betydningen af mindehøjtideligheden for præsident Kennedys tale den 10. juni 1963, da det er en "smuk tale", som afspejler et andet paradigme for Amerika, som de fleste unge mennesker ikke er klar over. Som svar på et spørgsmål om, hvordan vi kan genskabe vores forfatningsmæssige friheder og umistelige rettigheder, understregede hun vigtigheden af de begivenheder, der er planlagt som en del af mobiliseringen den 10. juni. Hvis USA ikke får disse rettigheder tilbage, konkluderede hun, vil hele verden lide under det.

Afskrift af webcast på engelsk.

HARLEY SCHLANGER: Hello welcome to our dialogue with Helga Zepp-LaRouche, the founder and Chairwoman of the Schiller Institute. It's May 31, 2023, and I'm Harley Schlanger and I'll be your host. You can send in your questions to questions@schillerinstitute.org.

Helga has just returned from a trip to the People's Republic of China. What an amazing time to make such a trip, as we are now, in a sense, in the midst between two paradigms: One, a paradigm of war that's being directed by NATO, by the United Kingdom, and the United States against Russia in Ukraine, with an escalation virtually every day; and on the other side, a tremendous mobilization for a new paradigm of cooperation

based on economic development. And for the new paradigm, the Chinese government is engaging in both economic and diplomatic policies toward that new paradigm. We have on the one side, the post-G7 meeting with the promise of more weapons, more money, more war; and on the other side, we're seeing a lot of diplomacy, the Eurasian Economic Union just met, the Argentine Finance Minister was in China; there's more talk every day of a move toward use of national currencies and away from the dollar system controlled by Wall Street and the City of London.

So Helga, I'm sure you have quite a bit to say about the trip to China. Why don't we begin with a report from you on what you found on your visit?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: I'm very happy, because it is really important to be able to go places; with the three years pandemic, one was practically stuck in one place. And again, what I have experienced so many times, I have to reiterate: Being in China, and I visited many institutions, and we also were invited to visit all kinds of industrial places, exhibitions, firms; and I can only say that nothing ever has happened to me in China which would fit the absolutely negative picture which is being portrayed by the mainstream media in the West. And that is really very upsetting, because, I'm not saying that China is a perfect country, but it is absolutely not what is being said in the West! It's a country which is incredibly different from the West; people are generally very optimistic, extremely determined to accomplish things, to get things done, to continue on the road to improve the wellbeing of the people. And obviously, one of the major differences is that the role of the common good, as opposed to the extreme individualism which we find in the West historically and culturally, is much more in the genes of the Chinese for thousands of years.

So people are in a certain sense much more determined for the good of the country, and since we have now the 10 years anniversary of the Belt and Road Initiative, this has been the most remarkable infrastructure project in the history of mankind, bringing economic development to many countries, especially in the Global South; and that reflects itself in the kind of diplomacy you just mentioned, because the countries of the Global South in general are extremely thankful that China reached out and gave them, for the first time, the opportunity to overcome poverty and underdevelopment, and nobody talks about the so-called "debt trap." People are talking about, that they have now have perspectives, that they now have railways, ports, industrial parks.

I can only say, what I have said many times in the past, but it is first of all totally unjust what is being done, the way China is being portrayed, because if you demonize a country which has no history of military aggression; if you look at the several thousand years of Chinese history, it had maybe a few wars, but as compared to the hundreds and hundreds of wars in the West, it is an absolutely non-aggressive country; it does not try to proselytize its own model; it does not demand that other countries buy into the political system of China; it has the highest respect for the different social systems that countries choose and their right to their own path.

And naturally, right now, people are extremely concerned about the hardening of the relationship between the U.S. and China. And however, they don't do it from a standpoint of defensiveness, they do it determined. I watched two Chinese movies with English subtitles, which were extremely interesting: One was on the history of the emergence of the Communist Party at the beginning of the 20th century; and the other one was about the developments of the People's Republic of China after 1949. And when you watch these movies, you get a sense of the tremendous accomplishment, how China got rid of

what they experienced as a great shame, the Century of Humiliation, the difficulties in founding the first traditional republic, and then more years of civil war, and then finally the creation of the People's Republic. And they do not want to have that kind of trouble any more! So they will defend themselves, but they're not aggressive.

However, the fact that recently, the Chinese Defense Minister refused to meet the American Defense Secretary in Singapore, in the context of the Shangri-La Dialogue security conference, reflects a hardened mood, that they do not want to be pushed around any more. And naturally, there is a big concern about the extension of Global NATO, the fact that Japan will open up a NATO office as of now, next year, in Tokyo; these are all questions of extreme concern.

But anyway, if people have the chance to travel to China, it's not inexpensive, but it is something somebody should do in their lifetime, once, and open your eyes and see with your own eyes what you see. And you will find that the reality of China is very, very different than what is being portrayed in the Western media.

And given the fact that the two largest economies, the United States and China, if they don't work together, the whole world suffers; and the present idea, to "decouple," as it's being pushed in the United States, or the more sophist way of saying the same thing coming from the European Union, to "de-risk"—what a word! This is a complete stupid word-creation—would be really devastating. It would be devastating for the world economy, and it would be catastrophic for European countries, and it would imply the danger of a military escalation as Dr. Mahathir of Malaysia, in my view, completely correctly analyzed it. He said, it would be a world catastrophe, if the world would fall into two different blocs and it would lead to a world war.

What the Chinese say to all of this, they say, well, if the

countries want to “de-risk” they should do more trade with China, because China is very reliable. So if you want to de-risk then come on and trade more.

Anyway, I would have a lot to say, but maybe some of the questions will cause me to say a couple of more things.

SCHLANGER: That’s a good start, and we do have more questions on China. But, this idea of “de-risk,” it reminds me of “pre-bunking.” There’s a whole new Orwellian vocabulary that’s being produced to explain away the intent for war that’s coming from NATO.

We have a question from Maria, who’s the CEO of Music Box, Inc. She asks: “Of all that you saw, what was the greatest lesson you brought back from your trip?”

ZEPP-LAROCHE: I don’t know this Music Box, but I actually met several people from the music field, and that was, in one sense the most impressive, because they were totally excited about European Classical music. I don’t know if that pleases the questioner, because I don’t know if this Music Box involves Classical music. But, for example, there is a whole renaissance of Classical music in China. A lot of young people—several people I talked with basically said, when you go to a concert in Europe, you see Beethoven or other Classical composers, you see a lot of gray heads or white heads, because mostly old people go to these concerts. In China, it’s the young people, who are completely enthusiastic about Classical music, because they recognize the absolutely important contribution to the development of creativity that Classical music does.

So I would say that this cultural optimism and the openness for a dialogue with other cultures, definitely was one thing

which impressed me the most.

And otherwise, I would say, it's the attitude, who Chinese are so oriented to get things done. In a certain sense, they have all the virtues the Germans used to have, but no longer have. They are industrious, they are punctual, they are reliable, they get their work done on time, they have a tremendous work morale. As I said, these were all virtues which Germany was once famous for in the 1950s and '60s, maybe into '70s, but now the Germans, especially younger people want to have more free time, they want to have more leisure, work is less important. I mean, there is a benefit for that, but the country as a whole suffers.

I think, to sum up those two points, what impresses me all the time, the most, and this time also, is a general positive world outlook, and an optimism which comes from that.

SCHLANGER: Now, here's a question that came in from someone in San José: Are the Chinese you met worried about the possibility the Biden administration would provoke a war over Taiwan?

ZEPP-LAROCHE: I think, yes. I think the idea that there could be a war is definitely in the minds of the more—the think tanks and the people who are in the political activities. And what should they say? They look at what happened with the NATO expansions in Europe, six NATO expansions which they clearly share the view of Russia and many countries in the Global South, that it was these NATO expansions which contributed essentially to this war in Ukraine. And then they look at Global NATO. You know, NATO was originally supposed to be a North Atlantic defensive alliance against the Soviet Union and the Warsaw Pact. And when the Soviet Union disintegrated and the Warsaw Pact disappeared, NATO should have dissolved. And

instead, now they are talking about "Global NATO," into the Indo-Pacific. As I said, already, they want to open up an office in Japan, and naturally the various activities of NATO-related ships and forces in the South China Sea, and the continuous provocations around Taiwan, delivering weapons to Taiwan; Pelosi being de facto an official member of the government, despite the fact that she's from the Congress, but in terms of line of succession hierarchy, she is in the line of the government of the United States. And despite the fact that the Biden administration also gives lip service to the One China policy, which is international law, nevertheless, they keep pushing the independence of Taiwan, encouraging forces there to go in that direction; and obviously, the Chinese do regard Taiwan as being part of mainland China, and they regard this as an extreme provocation and the red line which absolutely must not be crossed.

So I think that there is clearly a determination. There were articles, not recently, but a little while ago, discussing if it would come to a military confrontation over Taiwan, or the PLA is absolutely convinced and certain that they would naturally win any such military confrontation: Just look at the map—Taiwan is many thousands of miles away from the United States, and just a few miles away from the mainland, so who has the logistical advantage is pretty clear. And naturally, as long as it remains conventional, nobody has a chance to mess around with Taiwan.

So, I think they are worried, and I think that that is why the relationship between China and Russia, I think is absolutely there to stay. And if you look at the economic power of China and the military power of Russia as a combination, it's definitely something one should not mess with.

SCHLANGER: I'll take up one more question on China right now from Patricia, who asks something that I hear with some

frequency: Is there a deep state in China that Biden works with? And is there a front that you may have met, that seems to be more friendly, that's a fake, but really is part of the deep state as a deception?

ZEPP-LAROUCHE: Uh—I think that that is completely off the wall. The Communist Party is in control of the country. They have something which is called “whole-process democracy,” and it's actually quite impressive. I think, if you are interested to really find out about China, you should look at that more closely. Because, they have a system whereby nobody makes a career, who does not go through all the different steps of government, starting with a local level; then if you are doing well on the local level, you will go to the county level; then from the county level to a municipal level; then from there to a provincial level. And you have to go through all of these different steps of leadership to qualify for higher positions of government, or even in the party.

And the Chinese argue that that is a much better system, than the so-called Western parliamentary democracy, or even the Presidential system in the United States, because, in Germany, for example, we had a politician once, whose name was Franz Müntefering, and he became sort of famous, because at one point he said, “Oh, it's completely unfair to be reminded of promises I gave during the election campaign”—meaning that, a politician can say in the election campaign whatever he wants, and then it doesn't matter what he does afterwards.

In China, they are very proud to say there is an accountability, not only leading into this process of elections, but especially coming out of it, and making sure that whatever was discussed at various levels of decision-making is being carried out, and carried through, and that the accountability exists afterwards.

So, I think whoever is spreading this idea about the “deep state” in China, I think it is really not existent. And President Xi Jinping in particular, he was extremely emphatic in the early years of his office, to make a campaign against corruption. And right now, you can see, this has really gotten through all pores of society: For example, when you try to give the waitress in a restaurant a tip, they don’t take it. They are basically told, and this is part of a long campaign, not to be susceptible to money, bribes and so forth. And I have only experienced that that is, indeed, the case.

So, I think that there are definitely many problems which still have to be tackled; I think maybe people are working really very hard, and maybe people would enjoy to go more often to theaters. But the only real criticism I have met, and I always make it a point to talk to as many people as I can, was that the government is not doing enough: That all the laws are good, that the government is good, but if some problem occurs, it just means the government should be more forceful to make things function. And that is a completely different attitude than, let’s say in Germany, where people say, “Oh, too much government, and you can’t trust the government.” It’s the opposite in China.

So, I think that that line, and whoever has peddled that, has no credibility whatsoever.

SCHLANGER: Now, here’s a question from someone who is organizing with the “Urgent Appeal,” that the Schiller Institute sent out. And by the way, let me remind people, we’re taking your questions at questions@schillerinstitutel.org, and you can still send in your questions now.

But this is someone who is circulating the statement for signatures. She asks: “Can you say what you hope to accomplish with the statement the Schiller Institute issued, ‘Urgent

Appeal by Citizens and Institutions from All Over the World to the (Next) President of the United States!’ What is the intent of circulating that?” [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states]

ZEPP-LAROUICHE: Well, on the 10th of June is 60th anniversary of the famous speech by John F. Kennedy at the American University, which is generally called the “Peace Speech.” And if you haven’t don’t that yet, you should read that speech, or even listen to him on YouTube, because it is a beautiful speech, where Kennedy says that the world needs peace, coming from America, but not a Pax Americana, where the United States would enforce with weapons to subject all others and that way have a “peace of grave.” But to have a peace where each country can flourish and work together. [<https://www.jfklibrary.org/archives/other-resources/john-f-kennedy-speeches/american-university-19630610>]

And it’s a very beautiful, poetical speech. And it is so important that people listen to that speech—there are also other, incredible speeches by Kennedy, for example, one where he talks about the importance of art and culture, which I can only underwrite every word he is saying there, that it is the culture of a country which is what makes it human and what makes it beautiful. [<https://www.kennedy-center.org/video/digital-stage/other/2020/an-american-pageant-of-the-arts/>]

First of all, many young people have no real idea who Kennedy was, because they were born long, long after he had been assassinated, and therefore they don’t have a vivid idea any more that he represented a completely different paradigm of American politics. And this is very important, because what I want to accomplish with that statement is, as I mentioned

before: We are in an unbelievable historic transformation right now, of which people in the West are hardly aware. The Global South is shifting—first of all, they have a completely new self-assurance; they have the economic ties, especially with China, but also among each other, Brazil, India, Indonesia—these are all major countries that are now rising. And the danger would be that the West remains arrogant, and basically says, “who are these people from the South? They should be submitting to the unipolar world,” because they will not.

And it would be very dangerous if you would have a complete separation into two blocs, a Western bloc, and a bloc of Russia, China, and the Global South, because you can't solve the problems of the world by this separation. And if the dynamic would continue, that it would all turn anti-America, which is clearly a tendency, because the United States—there was just a report by Brown University; and they made a study and they said the interventionist wars in which the United States was involved after 9/11, resulted in 4.5 million deaths! Now, that is an unbelievable figure! [<https://watson.brown.edu/costsofwar/files/cow/imce/papers/2023/Indirect%20Deaths.pdf>] And naturally, there are many people in the Global South also, who are not exactly friendly to the United States, and that's probably the understatement of the year. And it would be very devastating if that would remain like that. Because I think if that is the tendency, World War III is unfortunately very likely down the road, or sooner or later.

So, since Kennedy represents a completely different paradigm of American politics, more like it was meant to be with the Founding Fathers, the American Revolution, the War of Independence against the British Empire, John Quincy Adams' conception of foreign policy; Lincoln, Franklin D. Roosevelt, and then Kennedy, who, after all, defused the Cuban Missile Crisis, together with Khrushchev, and who had a very

optimistic idea about the ability of man to solve any problems through science and technology.

So, it's a different paradigm. And by making this appeal, by saying, that what the whole world wishes, is that the United States would go back to that kind of a paradigm, which Kennedy represented. I think that first of all, it will help to educate people around the world to look at the United States in a more differentiated way, and hopefully, inside the United States also causes Americans to review their own history. Because, as my late husband, Lyndon LaRouche, emphatically always said, that things went wrong with America after the assassination of Kennedy, and especially the cover-up through the Warren Commission. Because, if you assassinate the President of a country, which, obviously, the "lone assassin" theory does not hold for one minute, and then you have a cover-up and the institutions of that country are not able to remedy that, or find out the truth and find justice, this is an extremely—this was a break in the history of the United States. And the last 50, now 60 years, that is something one has to work through and find back to the kinds of values that existed with Franklin Roosevelt, with Kennedy, and I think that that's the purpose.

And I always think one should relate to the best tradition of the other, and not the worst. When I founded the Schiller Institute in 1984, the main purpose was to contribute to a just, new world economic order, and the idea that this is only possible if one has a renaissance of Classical culture and a dialogue of the best traditions of all cultures, with the idea that peace is really possible when you relate to the best of the other person, or the other country, or the other tradition, and vice versa. Because, when you bring forth what is good in the other, then that is the basis for peace.

So I hope with that, and the memory comes back, that America should become, again, a force for good in the world, and then the whole world would be peaceful, and happy.

SCHLANGER: OK. Happiness is important, as your husband always said, you have to "have fun."

I have two more questions for you, Helga. One goes back to the war danger and it's from Leo, who said: "Thank you for your good work." He asks about NATO's Air Defender 23 exercises coming up in about 10 days, will these be used as a cover, similar to what Seymour Hersh accused the NATO naval exercises in June 2022, to plant the explosives that blew up the Nord Stream pipelines. He said, "Could these exercises be used for a provocation?"

ZEPP-LAROUICHE: Well, I think the reference to the Nord Stream pipelines, and how this maneuver was used, actually gives a reason for worry that something like that is possible. But even without that, these Defender 23 maneuvers for sure will take place in a period of utmost tensions, already; escalated warfare, the recent new drone attacks into Moscow show—this is called a "terrorist act" by the Russians, and naturally, it's an atmosphere of extreme tension. And even before, even without maneuvers, we had, in the last several years, so many incidents where fighter jets almost had collisions, or you had almost accidents with ships and jets. And I said: If world peace depends on the ability of a pilot to avoid an accident, you know, then we are really in bad shape!

So, I think, that unfortunately, I have to say there is worry for this period, and we should really escalate our campaign, even if it does not look likely right now, that there must be negotiations. And you have many forces—President Lula of Brazil, he's all the time trying to get this peace club of the developing countries together; you have the Chinese trying to get support for their 12-point peace plan; which a high-ranking Chinese official just travelled throughout Europe, but

he found very little response; Pope Francis is still very active, trying to promote the role of the Vatican for negotiations. So I think that that needs to be strengthened, and no matter what the refusal is, that is the way to go.

I can only say, we should all be mobilized, and we need a strong peace movement, a much stronger peace movement than we have right now. And the mobilization around June 10, where we have in many cities around the world, we have rallies in the morning and then at U.S. time in the afternoon, we have the conference, which I think takes place in Washington or New York. But we have rallies around the world, so you should join them, and express your absolute determination to make the peace movement strong enough to be heard, and not to be overheard.

SCHLANGER: And one of the ways you should do that is to do is to make a copy of the "Urgent Appeal by Citizens and Institutions from All Over the World to the (Next) President of the United States!" (https://assets.nationbuilder.com/schillerinstitute/pages/1092/attachments/original/-1684363804/20230517_next_us_pres.pdf?) Print it, copy it, distribute it, send it out via social media: Let's get people talking about these ideas that Helga's been presenting, in terms of what actually is the better tradition of the United States.

And Helga, that brings me to the final question, from Lorry, who asks: "Will we ever get our inalienable rights and our Constitutional freedoms back in America?"

ZEPP-LAROCHE: I think it requires a new American Revolution. I can only say, if America does not get these inalienable rights back, the whole world will suffer. Because, you have right now a situation where the United States is the strongest

military power. Maybe Russia has certain technological advantages here and there, but the U.S. does have a mighty military complex, and not only that.

I think the whole fate of humanity depends on the answer to that question, to be positive. Because, we have a financial crisis, the Scylla and Charybdis between hyperinflation and the chain-reaction collapse is clearly presently there, and it's reflected in the fact that the central banks are really hovering between interest rate rising and lowering and rising again. If you had a collapse of the system, I think that would mean a heightened danger of war, because I don't think the West would disintegrate as peacefully as the Warsaw Pact did in 1991.

So, the kind of reform and the kind of reorganization of the financial system, as part of a new global security and development architecture which the Schiller Institute has been mobilizing for, is really extremely urgent. And right now, I think a similar approach—and I can assure you quite independently of each other, because I did not consult with the Chinese before I made this proposal, and I can prove that (anyway, that's a different matter). The Chinese government, otherwise, Xi Jinping has this triple approach of the Global Security Initiative, the Global Development Initiative, and the Global Civilization Initiative, which is all part of a package. And that is a framework for such discussions. And we have to convince our European countries, because I've almost given up the hope that you can convince the Western establishments, because they're like the three monkeys—blind, deaf, and don't speak. I think they're so arrogant, and convinced that they're superior, like Josep Borrell, that they're sitting in a beautiful "garden" and the rest of the world is a "jungle"! I mean, the whole world laughs about that! But they don't get it! They don't get it! They just are completely unwilling and unable to review their own behavior and correct, if they would find it full of flaws; but it does

not occur to them.

So I think we have to mobilize the citizens, and that is really a question of not only the United States needs to go back to its inalienable rights, but also all of Europe. Because Europe, right now, is not following its own interests; I think we are being forced into an unipolar world which is very detrimental to the interests of European nations.

We need a mobilization of the state citizens, or citizens have to become state citizens, meaning they have to qualify to know what is going on and not just rely on the very evil mass media at this point, because they're streamlined, in ways which have not happened in 80 years, in Germany, for sure.

So, we need citizens to be awake, to study, to learn about foreign policy, to learn about economics, and take responsibility for your own country: And then, we have a chance. It means, you should work with us.

SCHLANGER: Well, let me thank all of you for your questions. We have run out of time and couldn't take them all. But Helga, let me thank you: I know you're somewhat jet-lagged, just coming back, but I'm sure everyone appreciates what you've contributed to the discussion, and will take seriously your appeal to join this mobilization to bring back the best tradition of America, and not just for America, but for everyone.

So Helga, thanks again, and I'll see you next week.

ZEPP-LAROUCHE: Yes, till next week.

CGTN TV's The Point interviewer Zepp-LaRouche om forholdet mellem Europa og Kina, 10 år med BRI

Den 30. maj 2023 (EIRNS) – CGTN TV's program, The Point, med Liu Xin som vært i Beijing, har interviewet Helga Zepp-LaRouche. Liu indleder interviewet med en meget provokerende introduktion: "Afkobling fra Kina er selvdestruktivt," siger Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af den tyske tænketank, Schiller Institutet. Hun kalder idéen et geopolitisk komplot, som er ensbetydende med økonomisk selvmord for Tyskland, mens EU og verden lider under konsekvenserne.

"Hvis afkoblingen fra Kina vil føre til yderligere skade, hvad er så hendes tanker om den såkaldte alternative 'de-risking' med Kina? Og som 'Silkevejsdamen', hvordan vurderer hun så BVI ti år senere? Har den vist sig at være Den Nye Verdenslandbro i lighed med fortidens?"

Den fulde udskrift er nedenfor, og videoen kan ses på <https://www.cgtn.com/tv/replay?id=BEHIAEA>

Afskrift: Følgende er et udskrift fra EIR af Helga Zepp-LaRouches, Schiller Institutets grundlægger og leder, gæsteoptræden i CGTN's "The Point", som blev udsendt den 29. maj.

LIU XIN: Afkobling fra Kina viser sig at være selvdestruktivt,

hævder grundlægger og formand for den tyske tænketank Schiller Institut, Helga Zepp-LaRouche. Kan hun underbygge det? Og hvordan kan afrikanere fortælle deres sandfærdige historier på en begavet måde? Min eksklusive samtale med Kwesi Pratt, grundlægger af Pan-Africa Television. Velkommen til denne specialudgave af "The Point" med mig, Liu Xin, som rapporterer fra Beijing.

Afkobling fra Kina er selvdestruktivt, siger Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for den tyske tænketank, Schiller Institut. Hun kalder idéen et geopolitisk komplot, som er ensbetydende med økonomisk selvmord for Tyskland, og hvor EU og verdensøkonomien lider under konsekvenserne. Hvis afkobling fra Kina vil føre til yderligere skade, hvad mener hun så om den såkaldte alternative tilgang med såkaldt "de-risking" i forhold til Kina? Og som den nye silkevejsdame, hvordan vurderer hun BVI ti år senere? Har den vist sig at være den Nye Verdenslandbro ligesom den gamle? Jeg er glad for at have Helga Zepp-LaRouche med fra Beijing.

Fru Zepp-LaRouche, velkommen til "The Point". Du har ved forskellige lejligheder sagt, at det potentielt vil have enorme omkostninger at afkoble sig fra Kina. Hvad mener du helt præcist med det? Hvilke enorme omkostninger ville der være tale om?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Altså, for det første tror jeg ikke, at det er særlig hensigtsmæssigt, da økonomierne imellem både Europa og Kina og USA og Kina er så sammenvævede, at det er som at skære sin egen hånd af, når man gør det. Desuden mener jeg, at det vestlige finanssystem er i en forfærdelig tilstand. Bloomberg nævnte for nylig, at ud af 4800 amerikanske banker er halvdelen af dem insolvente. USA's gæld kan misligholdes, og det vil føre til verdensomspændende panik, arbejdsløshed og så videre. Jeg tror, vi sidder på en krudttønde. Jeg er overbevist om, at hvis denne politik fortsætter, vil de virkelige tabere være Vesten, fordi det vestlige finanssystem er bankerot, mens andre lande som Kina

er langt mere baseret på fysisk økonomi, og derfor vil de overleve en sådan situation betydeligt lettere. Det kan man se i tilfældet med Rusland, hvor sanktioneerne gav fuldstændig bagslag. Det var ikke Rusland, der led. Nu er Tyskland ved at blive afindustrialiseret som følge af sanktioneerne, og Rusland klarer sig relativt godt. Så jeg mener, at denne politik er fuldstændig tåbelig, og at de mennesker, der presser på for afkobling, økonomisk set er ekstremt tåbelige.

LIU XIN: Hvis det er så tåbeligt, hvor tror du så, at hele snakken om afkobling kommer fra? Kopierer europæiske virksomheder og europæiske politikere i virkeligheden de amerikanske synspunkter?

ZEPP-LAROUICHE: Ja, det gør de. Europa har på dette tidspunkt med meget få undtagelser, som præsident Macron, mistet al uafhængighed, og det, de europæiske regeringer gør, er helt imod industriens interesser. Den tyske industri forsøger nu meget forsigtigt at protestere over, at de har brug for samarbejdet med Kina, men det kommer af den geopolitiske vilje til at knuse Rusland. Jeg tror ikke, det er et for stærkt ord, og når det er lykkedes for dem at gøre det med Rusland, så vil det næste være Kina. Så jeg tror, det er en del af den konfrontationspolitik, der kommer fra Vesten lige nu.

LIU XIN: Handlen mellem Kina og Tyskland steg til 300 mia euro sidste år, hvilket gjorde Kina til Tysklands vigtigste handelspartner for syvende år i træk. Men på en eller anden måde er der nogle, der kalder det økonomisk afhængighed. Tror du det er tilfældet, og hvordan forklarer du denne mentalitet om, at en masse handel nødvendigvis sætter et land i en ugunstig position?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, det er en spidsfindighed. Når man har en fungerende verdensøkonomi, samarbejder landene. Tyskland har haft stor gavn af at samarbejde med Kina. Uden Kinas økonomi, som de facto er motoren i verdensøkonomien, ville verden være i en meget værre tilstand, så det er

sofisteri. Jeg tror, at de mennesker, der siger disse ting, simpelthen lyver; det har ingen realitet i de økonomiske fakta. Lige nu er Tyskland fuldstændig afhængig af USA. Vi køber nu energi, som er tre gange dyrere end den russiske gas i form af amerikansk LNG [flydende naturgas]. Den amerikanske lovgivning, Inflation Reduction Act, får virksomheder til at forlade Tyskland og investere i USA, fordi de ellers ikke kan overleve. Tyskland bliver således mere og mere afhængig af USA fremfor Kina. Så, folk skal ikke altid tro på de formuleringer, der bliver brugt, for de har en hensigt næsten hver gang.

LIU XIN: Er det derfor, at du ved et af de seneste arrangementer advarede mod en kommende stor depression? Du sagde også, at politikerne på den anden side af Atlanten gik i søvne, og at massemedierne næsten gør et kriminelt stykke arbejde i deres bestræbelser på at distrahere folk og bruge misinformation til at overbevise dem om, at verden er meget anderledes, end den faktisk er. Er det det du taler om her?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg ved fra mange personlige diskussioner, at mange i toppen af etableringen i Vesten udmærket ved, at kasinoøkonomien er færdig. Den har spillet fallit. Profitmaksimeringspolitikken har i årtier været en ulempe for realøkonomien. De rige er blevet rigere, milliardærerne er blevet flere, men milliarder af mennesker er blevet fattigere. Det system kan ikke opretholdes.

Så for dem der ved det, og der er nogle topledere i banksektoren, i finanssektoren, som udmærket ved, at finanssystemets nuværende tilstand er af en sådan art, at det kan eksplodere, udløst af en konkurs som First Republic Bank i USA, eller den nylige sammenlægning af Credit Suisse i Schweiz. Schweiz har nu en enorm megabank, fordi UBS har overtaget Credit Suisse, hvilket udgør en umådelig sårbarhed for den schweiziske økonomi. Så det kan eksplodere på et øjeblik. Og de mennesker, der ved det, fortsætter spillet, og det betragter jeg som kriminelt.

LIU XIN: For at løse problemet har nogle mennesker foreslået ideen om de-risking, som om det er vejen frem i stedet for afkobling, de taler nu om de-risking som vejen frem. Hvad er din mening om det?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg har endnu ikke fundet nogen, der kan forklare, hvad den egentlige forskel er mellem afkobling og de-risking. Det er dybest set det samme, for det er ideen om at isolere Kina, at opsøge lande, som ikke er Kina. Men Kina har en utrolig fordel i form af infrastruktur, kvalificeret arbejdskraft og en enorm succeshistorie med modernisering. Hvis man tager til visse centre som Xinxiang, så er det den nyeste udvikling inden for mange teknologier. Man kan ikke tage til et land, som ikke har disse forudsætninger, og tro, at man kan mindske risikoen ved at investere i disse andre lande. Jeg tror, det er et forsøg på at inddæmme Kina, og det vil ikke fungere. Jeg synes, det er en meget tåbelig strategi.

LIU XIN: Men mener du, at der er noget legitimt i den bekymring, som erhvervslivet og nogle gange det politiske establishment udtrykker om, at det er ubalanceret at gøre forretninger med Kina? Kan du se nogen elementer af det? Hvis ja, hvad mener du så er den rigtige tilgang til at løse disse problemer?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg studerede det økonomiske møde, der fandt sted i december sidste år, hvor Xi Jinping stort set nulstillede regnearket for handel med andre lande. Der er mere åbning, mere fokus på at tillade udenlandske investeringer. Jeg tror ikke, at alle disse argumenter holder, når man begynder at se på det i virkeligheden. Naturligvis kan man altid sige, at der kunne være bedre betingelser, men jeg tror, at man for eksempel kan tage Den nye Udviklingsbank, som nu blev åbnet i Shanghai, hvor Dilma Rousseff er den nye direktør. Præsident Lula sagde, da han var i Kina, at dette vil blive den store nye bank for det Globale Syd. Hvis Vesten var smart, ville de på en eller

anden måde samarbejde med den slags initiativer i udviklingen af det Globale Syd, for det er de fremtidige markeder. Afrika vil for eksempel have 2,5 milliarder mennesker i år 2050. Hvis vi ønsker en fredelig verden, ville de europæiske nationer og selv USA foreslå: "Lad os samarbejde med Kina om at udvikle disse kontinenter – Afrika, Latinamerika, Sydasiens – som ikke er udviklede." Selv Europa har dele, som endnu ikke er udviklet. Lad os koncentrere os om fælles projekter, joint ventures, og alle vil få en fordel. Men det vil kræve en anden tankegang fra Vestens side.

LIU XIN: Tror du, at den slags tankegang kan indfinde sig snart, i betragtning af den nuværende geopolitiske spænding, som vi ser fra Vesten?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at jeg normalt ville have svaret "nej", fordi etableringerne er ret forstokkede i deres synspunkter. Men vi har lige nu en situation både i USA og i Europa, hvor regeringerne ikke længere tager hensyn til befolkningens interesser i deres politik. Tag for eksempel det faktum, at den tyske regering ikke protesterede over, at det efter al sandsynlighed var den amerikanske regering, der sprængte Nord Stream-rørledningerne i luften. Det har den undersøgende journalist Seymour Hersh fremlagt fuldstændige beviser for. Vi har talt med mange militæksperter i Europa i forskellige lande, som alle bekræfter, at det er den eneste sandsynlige forklaring. Vil den tyske regering i det mindste protestere over for den amerikanske regering? Nej, men hvem betaler regningen? Det er de almindelige mennesker, som nu skal betale meget mere for energi og leveomkostninger. Det er bare ét eksempel ud af mange. Så jeg tror, vi er på vej mod en situation, hvor pludselige ændringer vil give mulighed for at ændre parametrene og også holdningen hos størstedelen af befolkningen.

LIU XIN: Du er kendt af mange som Den nye silkevejs Dame. Nu, hvor vi fejrer 10-årsdagen for ideen om Bælte- og Vej-Initiativet (BVI), mener du så, at dette initiativ har haft

den forventede effekt? Og hvad tænker du om de forskellige vestlige bekymringer, der hidtil har været forbundet med dette initiativ, såsom høj gæld?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at de 10 år med Bælte- og Vej-Initiativet har forandret verden fuldstændigt. For eksempel har landene i det Globale Syd nu opnået den nye selvtillid, at de i samarbejde med Kina og Bælt & Vej endelig kan overvinde kolonialisme, fattigdom og underudvikling. Jeg har i den seneste tid set en helt ny selvtillid, som for eksempel kommer til udtryk i, at BRIKS-landene har 19 ansøgninger om medlemskab. Mange organisationer i det Globale Syd hævder nu, at de er nødt til at få en stærkere stemme i udformningen af verden, fordi de repræsenterer størstedelen af menneskeheden. Det har sin forklaring i, at Bælte- og Vej-Initiativet eksisterer, og at mange fantastiske projekter er blevet realiseret. Som Kina-Pakistan-korridoren eller hurtigtoget mellem Jakarta og Bandung i Indonesien, eller hurtigtoget mellem Laos og Kunming og mange andre af den slags projekter. Så jeg tror virkelig ikke, at dette skal forhindres. Uanset hvad Vesten forsøger at gøre, tror jeg, at de har tabt spillet, og at Kina har bevist, at de faktisk gør noget i udviklingslandenes interesse, og at win-win-politikken er meget bedre end den politik, hvor man forsøger at undertrykke andre.

LIU XIN: Hvordan skal vi fortsætte og undgå det scenarie, som du har advaret om, nemlig at verden splittes i to blokke? Den ene repræsenteres af det USA-ledede Vesten, og den anden af Rusland, Kina og det Globale Syd. For at undgå dette scenarie, hvad mener du så, at Kina skal gøre for at fortsætte med at skabe den slags win-win?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at disse tre initiativer fra præsident Xi Jinping – Det Globale Sikkerhedsinitiativ, Det Globale Udviklingsinitiativ og Det Globale Civilisationsinitiativ – samlet som en pakke er nøglen til at løse denne situation. Vi har brug for en ny global

sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til interesserne i hvert eneste land på planeten. Den eneste form for global tænkning, der gør det, kommer faktisk fra disse initiativer. Så jeg mener, at det bør diskuteres mere indgående. Jeg vil foreslå, at Kina arrangerer et væld af konferencer, hvor ledere fra det Globale Syd inviteres til at udtrykke deres synspunkter. Jeg er sikker på, at det vil have indflydelse på folk i Tyskland, Italien og Frankrig, fordi de ikke ved, hvad lederne i det Globale Syd og folkene i det Globale Syd har af synspunkter. Og der må findes en måde at bryde dette på, for hvis man kun har folkets mening, og folk virkelig vidste, hvad der er på spil, tror jeg, de ville komme til den rigtige konklusion. For jeg tror, at mennesket grundlæggende er godt.

LIU XIN: Okay, vi er nødt til at stoppe her; vores tid er meget begrænset. Mange tak til grundlægger og formand for den tyske tænketank Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, som er med mig fra Beijing.

Memorial Day, erindringens gådefulde strenge og JFK's højeste politiske kunst

Den 29. maj 2023 (EIRNS) – Memorial Day handler ikke om at vælge mellem at fejre en fridag for at spise hotdogs eller føle sig trist et øjeblik over dem, der ofrede deres liv for en sag. Abraham Lincoln indfangede i sin første indsættelsestale bedst, hvordan mindedage for dem, der kæmpede for landet, faktisk fungerer, selv da landet stod over for

udbruddet af en borgerkrig: "Erindringens gådefulde strenge, der strækker sig fra hver eneste slagmark og fædrelandsgrav til hvert eneste levende hjerte og ildsted over hele dette vide land, vil stadig få unionens kor til at svinge, når de igen berøres, som de helt sikkert vil blive, af de bedre engle i vores natur."

Nogle af de efterklingende ekkoer af Lincolns statskunst omfatter følgende: Det er vigtigt at minde os selv om, at vi ikke udgør så dårligt et folk, som vores nuværende omstændigheder kunne antyde, at vi er; og at vi i den bevidste indsats for at mindes, hvad der er gået forud for landets dannelse og eksistens, kan blive forvandlet til de personer, som vi burde være. Det kan lykkes, fordi hukommelsen fungerer på samme måde som musikkens kraft.

Da Memorial Day i dag indtræffer på præsident John F. Kennedys fødselsdag, som også var veteran, og som i sandhed døde i dette lands tjeneste, er det værd at studere hans hovedtale om kulturens nære rolle på det højeste politiske niveau. Han omtalte i 1962 som en del af bestræbelserne på at etablere et nationalt kulturprojekt, det, der skulle blive til JFK Center for the Performing Arts. (<https://www.presidency.ucsb.edu/documents/remarks-close-circuit-television-broadcast-behalf-the-national-cultural-center>)

"I det omfang kunstnere kæmper for at udtrykke skønhed i form og farve og lyd, i det omfang de skriver om menneskets livtag med naturen eller samfundet eller sig selv, i det omfang rammer de en modtagelig klangbund i hele menneskeheden. I dag taler Sofokles til os fra mere end 2.000 år tilbage." På trods af spændingerne mellem Rusland og USA læser russerne Mark Twain og Edgar Poe, og amerikanerne læser Tolstoj og Dostojevskij, og begge opnår "indsigt i de fælles problemer i det menneskelige hjerte. Så i dag, som altid, kender kunsten ingen nationale grænser."

"Genier kan tale på et hvilket som helst sprog, og hele verden

vil høre det og lytte. Bag stormen af daglige konflikter og kriser, de dramatiske konfrontationer, den politiske kamps tumult, fortsætter digteren, kunstneren, musikeren århundreders stille arbejde med at bygge broer af erfaring mellem folkeslag, minde mennesket om det universelle i dets følelser og ønsker og fortvivlelse, og minde det om, at de kræfter, der forener, er dybere end dem, der splitter.

“Således er kunst og opmuntring til kunst politisk i den allerdybeste betydning, ikke som et våben i kampen, men som et instrument til at forstå det nytteløse i at kæmpe mellem dem, der deler menneskets tro. Aischylos og Platon bliver husket i dag, længe efter at det kejserlige Athens triumfer er glemt. Dante overlevede ambitionerne i det 13. århundredes Firenze. Goethe hæver sig roligt over Tysklands politik, og jeg er sikker på, at når århundreders støv har lagt sig over vores byer, vil vi også blive husket, ikke for sejre eller nederlag i kamp eller politik, men for vores bidrag til den menneskelige ånd ... Hvis vi kan gøre vores land til en af civilisationens store skoler, så vil vores krav på menneskehedens ultimative taknemmelighed helt sikkert hvile på denne præstation.”

JFK tilføjede, at “et stort demokratisk samfund” har “et særligt ansvar over for kunsten, for kunsten er den store demokrat, der kalder kreative genier frem fra alle dele af samfundet... Den blotte ophobning af rigdom og magt er tilgængelig for både diktatoren og demokraten. Hvad frihed alene kan bringe, er frigørelsen af det menneskelige sind og ånd, som finder sin rigeste opblomstring i det frie samfund.” I bund og grund kan vi ikke have et demokrati, uden at kunsten bringer det bedste frem i mennesket.

Det er værd at huske en god præsident. Gør Amerika godt igen.

Første skridt: Underskriv og cirkuler Schiller Instituttets “Indtrængende appel fra borgere og institutioner fra hele verden til USA’s (næste)

præsident!" https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states

Foto: Cottonbro Studio, Pexels CC0